

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน

ดนตรี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

พร้อม Audio CD

๒๔.-

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน

ดนตรี

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
กระทรวงศึกษาธิการ

ISBN 978-974-01-9566-5

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง ๔๐,๐๐๐ เล่ม พ.ศ. ๒๕๕๔

องค์การค้ำของ สกสค. จัดพิมพ์จำหน่าย
พิมพ์ที่โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว ๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว วังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เรื่อง อนุญาตให้ใช้สื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ นั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้พิจารณา แล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในสถานศึกษาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ดนตรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เป็นหนังสือที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำขึ้นสำหรับนักเรียนใช้ในการเรียนรู้และสำหรับครูใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยคณะผู้จัดทำตั้งรายนามในท้ายเล่มซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านศิลปศึกษาและด้านการจัดการศึกษา

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ดนตรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของเสียง และคุณสมบัติของเสียง การเคาะจังหวะหรือเคลื่อนไหวร่างกายและการร้องเพลงอย่างง่าย ๆ เพื่อนำไปสู่การแสดงกิจกรรมทางดนตรี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหวังว่า หนังสือเรียนเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามหลักการและบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หากมีข้อเสนอแนะกรุณาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้หนังสือสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณคณะผู้จัดทำผู้มีส่วนร่วมและศิลปินที่เอื้อเฟื้อภาพผลงานศิลปกรรมเพื่อการศึกษา มา ณ โอกาสนี้

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พัฒนาการของนักเรียนช่วงชั้นประถมศึกษาตอนต้น

นักเรียนในช่วงอายุ ๖-๙ ปี เริ่มมีพัฒนาการของกล้ามเนื้อและระบบประสาทดี แต่ยังไม่แข็งแรงมากนัก ระบบประสาทในการแยกแยะการเคลื่อนไหวยังพัฒนาไม่เต็มที่ นักเรียนในวัยนี้มักจะชอบเล่นสนุกสนาน เพราะความอยากรู้อยากเห็น เนื่องด้วยกิจกรรมในชั้นปีนี้ มีการสอนเรื่องของจังหวะ โดยการตบมือตามรูปแบบจังหวะที่ไม่ยากมากนัก เช่น ตัวดำ ตัวขาว เข็มตหนึ่งชั้น ดังนั้น นักเรียนจึงสามารถนำความรู้ด้านจังหวะที่ได้เรียนมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจอย่างแม่นยำ โดยการใช้เครื่องดนตรีที่เป็นเครื่องประกอบจังหวะมาประกอบกับบทเพลง ในด้านของการขับร้องเพลง นักเรียนในช่วงวัยนี้มีช่วงเสียงกว้างประมาณ ๕ เสียง คือ จาก เร ไป ลา และช่วงเสียงนี้จะค่อยๆ กว้างขึ้นอย่างช้าๆ

วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ดนตรี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

วัตถุประสงค์	มโนทัศน์	องค์ความรู้	การปฏิบัติและการสร้างสรรค์
๑. ขับร้องเพลง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและความสามารถด้านระดับเสียง (Pitch) ได้อย่างแม่นยำ	การขับร้องเพลง โดยเน้นในเรื่องระดับเสียง ที่มีรูปแบบของกิจกรรมเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายที่สอดคล้องกับดนตรี ทำให้นักเรียนจดจำและร้องระดับเสียง ได้อย่างแม่นยำ	ระดับเสียง (Pitch) - ลา - โซ - มี - เร - โด	ขับร้องเพลงที่ถูกคัดระดับเสียง เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการร้อง โดยการใช้การเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินและเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของดนตรีได้อย่างชัดเจน ตัวอย่างเพลง - เพลงข้ามถนน ดูให้ดี - เพลงพับพริบพับ - เพลงเสียงของสัตว์ - เพลงหนูตาบอด การขับร้องเพลงจะอยู่ในแบบกิจกรรมที่มีความเพลิดเพลินเหมาะสมกับวัย เน้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยนำระดับเสียงที่นักเรียนสามารถร้องได้อย่างแม่นยำสร้างสรรค์ท่วงทำนองใหม่ โดยการใช้ดุริยปฏิภาณ (Improvisation) ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสได้แสดงออกผ่านการปฏิบัติดนตรีทั้งเดี่ยวและกลุ่ม ตัวอย่างกิจกรรม - ให้นักเรียนคิดสัญลักษณ์มือแทนระดับเสียงในแบบฉบับของ

วัตถุประสงค์	มโนทัศน์	องค์ความรู้	การปฏิบัติและการสร้างสรรค์
			<p>ตัวเอง และสื่อสารให้เพื่อนในชั้นเข้าใจได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องไล่เสียงกัน โดยมีลักษณะเป็นเพลงทำนองวน (Round)
<p>๒. ชับร้อง และ/หรือ บรรเลงเพลง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและความสามารถด้านจังหวะ (Rhythm) ได้อย่างแม่นยำ</p>	<p>การทับร้อง และ/หรือ บรรเลงเพลง โดยเน้นในเรื่องจังหวะที่มีรูปแบบของกิจกรรมเป็นการเคลื่อนไหวร่างกายที่สอดคล้องกับดนตรี ทำให้นักเรียนจดจำและแสดงออกด้านจังหวะได้อย่างแม่นยำ</p>	<p>จังหวะ (Pitch)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตักกลม - ตัวขาวประจุด - ตัวขาว - ตัวดำ - ตัวเข้บ็ตหนึ่งชั้น - ตัวหยุดหนึ่งจังหวะ 	<p>ทับร้อง และ/หรือ บรรเลงเพลงที่ถูกคัดรูปแบบจังหวะ เพื่อให้เกิดความแม่นยำด้านจังหวะ โดยการใช้การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินและเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของดนตรีได้อย่างชัดเจน</p> <p>ตัวอย่างเพลง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพลงข้ามถนน ดูให้ดี - เพลงพับพริบพับ - เพลงเหยี่ยว - เพลงหนูตาบอด - เพลงเสียงของสัตว์ <p>การทับร้อง และ/หรือ บรรเลงเพลงจะอยู่ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความเพลิดเพลินเหมาะสมกับวัยเน้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยนำรูปแบบจังหวะที่นักเรียนสามารถทับร้องและ/หรือ บรรเลงได้อย่างแม่นยำมาสร้างสรรค์ทำนองใหม่ โดยการใช้ดุริยปฏิภาณ (Improvisation) ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสได้แสดงออกผ่านการปฏิบัติดนตรีทั้งเดี่ยวและกลุ่ม</p> <p>ตัวอย่างกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำรูปแบบจังหวะจากเพลงสมัยนิยมมาสร้างความสัมพันธ์กับบทเรียนเรื่องจังหวะที่สอดคล้องกับในชั้นเรียน - ตบมือหรือเคาะจังหวะตามสัญลักษณ์ได้ ตัวอย่าง สัญลักษณ์

วัตถุประสงค์	มโนทัศน์	องค์ความรู้	การปฏิบัติและการสร้างสรรค์
			<p>ได้แก่ การนำแท่งไม้ (Drum stick) มาสร้างเป็นรูปตามจินตนาการและกำหนดเป็นค่าของจังหวะที่ต้องการ จากนั้นให้เพื่อนร่วมชั้นทายรูปแบบจังหวะดังกล่าว</p> <ul style="list-style-type: none"> - แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องและ/หรือ บรรเลงเพลง โดยมีรูปแบบจังหวะเป็นเพลงทำนองวน (Round)
<p>๓. เข้าใจและแสดงออกในส่วนของรายละเอียดทางดนตรีในเรื่องอัตราจังหวะ (Time) และความเร็ว (Tempo)</p>	<p>การขับร้องเพลงและเคลื่อนไหวร่างกายตามความหนักเบาของอัตราจังหวะไปพร้อมกับเพลงที่มีความชัดเจนด้านความเร็ว ทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>ความเร็ว (Tempo)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช้า - เร็ว <p>อัตราจังหวะ (Time signature)</p> <ul style="list-style-type: none"> - อัตราจังหวะ ๓/๔ - ซีพจรจังหวะ (Pulse) 	<p>ขับร้องเพลงและเคลื่อนไหวร่างกายให้สอดคล้องกับความเร็วของเพลง เข้าใจถึงอัตราจังหวะ ซีพจรจังหวะ และเกิดความเพลิดเพลินในกิจกรรม เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> • เดินหรือวิ่งตามความเร็วของเพลง • ตบมือหรือกระโดดในจังหวะหนักของเพลง • ขับร้องเพลงที่มีคำ/เนื้อหาสอดคล้องกับจังหวะของเพลง <p>ตัวอย่างเพลง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพลงเจ้าปลาน้อย - เพลงอะเวย์ อีน อะ แมนเจอร์ (Away in a manger)
<p>๔. วิเคราะห์สังคีตลักษณะของเพลง</p>	<p>การฟังและการแสดงออกทางดนตรีในเพลงที่มีสังคีตลักษณะต่างๆ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจสามารถอธิบายความแตกต่างทางด้านทำนอง จังหวะ และความรู้สึกของวรรณคดีเพลงได้อย่างชัดเจน</p>	<p>สังคีตลักษณะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพลงสองท่อน (Binary form) - เพลงสามท่อน (Ternary form) 	<p>ขับร้องเพลงที่มีสังคีตลักษณะสองท่อนและสามท่อนทำนองเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในรูปแบบของสังคีตลักษณะและแยกแยะท่อนเพลงออกจากกันได้อย่างชัดเจน สามารถจดจำความแตกต่างของท่วงทำนองในแต่ละท่อน เกิดความเพลิดเพลินและสามารถสร้างสรรค์เพลง เช่น การช่วยกันคิดเนื้อเพลงให้กับทำนอง เกิดจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์</p>

วัตถุประสงค์	มโนทัศน์	องค์ความรู้	การปฏิบัติและการสร้างสรรค์
			ตัวอย่างเพลง - เพลงกบเล่นน้ำ - เพลงเจ้าปลาน้อย
<p>๕. มีความรักดนตรี เรียนรู้วัฒนธรรมผ่านเพลงในบริบทชีวิตประจำวัน มีความเพลิดเพลินในเพลงประกอบกิจกรรมการเล่นของไทย รวมทั้งมีความเข้าใจในเนื้อหาและที่มาของเพลง</p>	<p>การขับร้องเพลงและร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีลักษณะเป็นการเล่นของไทย ที่สามารถสื่อองค์ประกอบทางดนตรีได้อย่างชัดเจน มีรูปแบบจังหวะที่ง่ายและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน อยู่ในบริบทชีวิตประจำวันที่นักเรียนมีความคุ้นเคย และสามารถเข้าถึงได้ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความเพลิดเพลิน รักในวิชาดนตรี มีความรู้ในเนื้อหาและที่มาของเพลง</p>	<p>เพลงเสริมสร้างวัฒนธรรมและความรักดนตรี</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพลงประกอบการเล่น - เพลงไทยเดิมและเพลงทำนองไทยเดิม - เพลงเทศกาล - เพลงสมัยนิยม - เพลงอื่นๆ ได้แก่ เพลงชีวิต เพลงท้องถิ่น <p>รายละเอียดของเพลง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เนื้อหาและความหมาย - ผู้ประพันธ์ - ความเป็นมา 	<p>เล่นการละเล่นของไทยที่สามารถสอดแทรกเนื้อหาทางดนตรี และมีความเพลิดเพลินเหมาะสมกับวัยของนักเรียน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - รี่รีข้าวสาร - มอญซ่อนผ้า <p>ตัวอย่างเพลง</p> <ul style="list-style-type: none"> • เพลงไทยเดิมและเพลงทำนองไทยเดิม <ul style="list-style-type: none"> เพลงพม่าเขว เพลงพ็อนเงี้ยว • เพลงเทศกาล <ul style="list-style-type: none"> เพลงไครหนอ เพลงค่าน้ำนม เพลงอีม่อน เพลงพระคุณที่สาม เพลงพรปีใหม่ เพลงสวัสดีปีใหม่ เพลงรำวงวันสงกรานต์ เพลงลอยกระทง เพลงวันคริสต์มาส เพลงหน้าที่นักเรียน เพลงเยาวชนชาติไทย

วัตถุประสงค์	มโนทัศน์	องค์ความรู้	การปฏิบัติและการสร้างสรรค์
			<ul style="list-style-type: none"> • เพลงสมัยนิยม เพลงสบาย สบาย เพลงเล็ท อิท บี (Let it be) • เพลงอื่นๆ เพลงที่อยู่ในบริบทสังคม
<p>๖. ชับร้องเพลงเกียรติกษและเพลงปลุกใจ โดยออกอักขระได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง และเข้าใจความหมาย</p>	<p>การขับร้องเพลงเกียรติกษและเพลงปลุกใจ โดยเน้นในเรื่องของความถูกต้องของภาษา เข้าใจในเนื้อหาของเพลง ทำให้นักเรียนในฐานะเยาวชนได้รับการปลูกฝังความภูมิใจ รักและหวงแหนในความเป็นไทย</p>	<p>เพลงเกียรติกษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพลงชาติ - เพลงสรรเสริญพระบารมี - เพลงสดุดีมหาราชา - เพลงเกียรติกษอื่นๆ <p>เพลงปลุกใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพลงสยามานุสติ <p>ความถูกต้องของเพลง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ออกอักขระได้ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> • เพลงเกียรติกษ ครูชี้้นำการออกอักขระของเนื้อเพลงอย่างชัดเจนและถูกต้อง พร้อมทั้งอธิบายถึงเนื้อหาของเพลง ขับร้องเพลงเกียรติกษอื่นๆ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> • เพลงพ่อแห่งแผ่นดิน • เพลงภูมิแผ่นดิน นวมินทร์มหาราชา • เพลงต้นไม้ของพ่อ • เพลงของขวัญจากก้อนดิน เพลงปลุกใจ <ul style="list-style-type: none"> - ครูชี้้นำการออกอักขระของเนื้อเพลงอย่างชัดเจนและถูกต้อง พร้อมทั้งอธิบายถึงเนื้อหาของเพลง - นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดสร้างสรรค์กับเพลง เช่น คิดรูปแบบจังหวะเพื่อตบมือหรือบรรเลงเพลงประกอบจังหวะให้เข้ากับเพลง มีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับเพลง เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน

สารบัญ

ดนตรี

ตอนที่ ๑	เรื่องย่อ
ตอนที่ ๑	คำถามของต้นข้าว
ตอนที่ ๒	จับไม้สั้นไม้ยาว
ตอนที่ ๓	หงายท้อง
ตอนที่ ๔	พลังแห่งสายน้ำ
ตอนที่ ๕	น้ำตาของเนคมิต
ตอนที่ ๖	จังหวัดที่ห้า
ตอนที่ ๗	เงาต่างๆ
ตอนที่ ๘	น้ำศักดิ์สิทธิ์
ตอนที่ ๙	ขอฝนจากฟ้า
ตอนที่ ๑๐	ความช่วยเหลือจากหลวงตา
ตอนที่ ๑๑	สาหร่ายเบอร์มิวด้า
ตอนที่ ๑๒	เนคมิตคือเป้าหมาย
ตอนที่ ๑๓	แผนการ
ตอนที่ ๑๔	บททดสอบควบคุมลมหายใจใต้ผิวน้ำ

หน้า

๑

๕

๗

๑๐

๑๒

๑๕

๑๗

๑๙

๒๒

๒๕

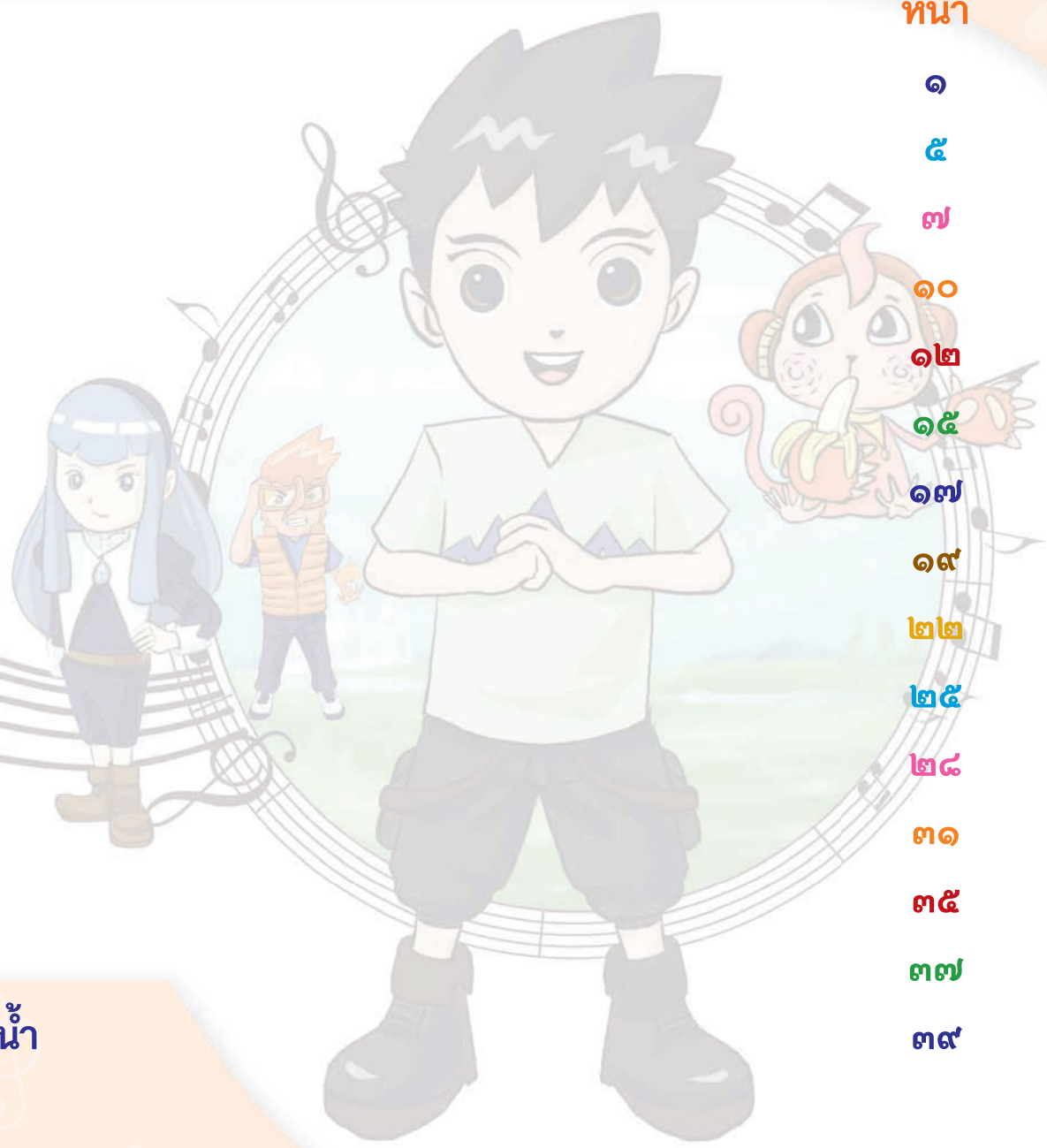
๒๘

๓๑

๓๕

๓๗

๓๙

ตอนที่ ๑๕	เจ้าหญิงนิทรา	๔๒
ตอนที่ ๑๖	คำสอนของหลวงตา	๔๔
ตอนที่ ๑๗	เด็กชายจากเมืองแห่งเปลวไฟ	๔๗
ตอนที่ ๑๘	เจ็ยกอาการหนัก	๕๐
ตอนที่ ๑๙	ต่างคนต่างหน้าที่	๕๒
ตอนที่ ๒๐	เดิมพันด้วยชีวิต จากพลังสามัคคี	๕๗
ตอนที่ ๒๑	เงื่อนไข	๖๐
ตอนที่ ๒๒	หนึ่งพันปีที่แล้ว	๖๒
ตอนที่ ๒๓	ร่างที่แท้จริง	๖๔
ตอนที่ ๒๔	รวมพลังเฮือกสุดท้าย	๖๗
ตอนที่ ๒๕	ข้อมูลของวิเศษในตำนาน	๗๐
ตอนที่ ๒๖	ของขวัญจากตุ่นดิน	๗๓
ตอนที่ ๒๗	รางวัลของผู้ชนะคือ...ความเร็ว	๗๖
ตอนที่ ๒๘	เปลวไฟที่หายไป	๗๘
ตอนที่ ๒๙	ของวิเศษที่ไร้พลัง	๘๒
ตอนที่ ๓๐	ภารกิจช่วยเหลือองค์หญิงเริ่มต้นอีกครั้ง	๘๔
ตัวอย่างเพลงเกียรตินิยม และเพลงต่างๆ ในบริบทสังคม		๘๖

สารบัญเพลง

ลำดับเพลง	ชื่อเพลง
๐๑	๒-๒-๑ เพลงทางไหนดี
๐๒	๒-๒-๑ เพลงทางไหนดี (ดนตรีบรรเลง)
๐๓	๒-๔-๑ เพลงเนคมัท
๐๔	๒-๔-๑ เพลงเนคมัท (ดนตรีบรรเลง)
๐๕	๒-๖-๑ เพลงคาราวมพลังโจมตีแห่งเสียงเพลง
๐๖	๒-๗-๑ เพลงทะเลทราย
๐๗	๒-๗-๑ เพลงทะเลทราย (ดนตรีบรรเลง)
๐๘	๒-๗-๒ เพลงเรียกสายลมทั่วโลกเหนือ
๐๙	๒-๘-๑ เพลงตามหาเนคมัท
๑๐	๒-๘-๑ เพลงตามหาเนคมัท (ดนตรีบรรเลง)
๑๑	๒-๙-๑ เพลงขอฝนจากฟ้า
๑๒	๒-๙-๑ เพลงขอฝนจากฟ้า (ดนตรีบรรเลง)
๑๓	๒-๙-๒ เพลงขอฝนจากฟ้า
๑๔	๒-๑๐-๑ เพลง ไป ไป ไป
๑๕	๒-๑๐-๑ เพลง ไป ไป ไป (ดนตรีบรรเลง)
๑๖	๒-๑๐-๒ เพลงว่ายน้ (๒-๕)
๑๗	๒-๑๑-๑ เพลงสาหร่ายดำน้ำ
๑๘	๒-๑๑-๑ เพลงสาหร่ายดำน้ำ (ดนตรีบรรเลง)
๑๙	๒-๑๑-๒ เพลงเจ้าปลาน้อย
๒๐	๒-๑๑-๒ เพลงเจ้าปลาน้อย (ดนตรีบรรเลง)
๒๑	๒-๑๒-๑ ทบทวนจิ้งหะ

ลำดับเพลง	ชื่อเพลง
๒๒	๒-๑๔-๑ เพลงลมทะเล
๒๓	๒-๑๔-๑ เพลงลมทะเล (ดนตรีบรรเลง)
๒๔	๒-๑๕-๑ เสียงเครื่องดนตรีไทย
๒๕	๒-๑๕-๒ เพลงลาวเสียงเทียน
๒๖	๒-๑๖-๑ เพลงขอบคุณคุณครูที่สอนหนู
๒๗	๒-๑๖-๑ เพลงขอบคุณคุณครูที่สอนหนู (ดนตรีบรรเลง)
๒๘	๒-๑๗-๑ เพลงมาตี ไม่ได้มาร้าย
๒๙	๒-๑๗-๑ เพลงมาตี ไม่ได้มาร้าย (ดนตรีบรรเลง)
๓๐	๒-๑๙-๑ เพลงไฟแห่งสวรรค์
๓๑	๒-๑๙-๑ เพลงไฟแห่งสวรรค์ (ดนตรีบรรเลง)
๓๒	๒-๒๐-๑ เพลงเรือข้ามลาวา
๓๓	๒-๒๐-๑ เพลงเรือข้ามลาวา (ดนตรีบรรเลง)
๓๔	๒-๒๑-๑ เพลงเรื่องพญานาค
๓๕	๒-๒๒-๑ เพลงยักษ์ทั้งหก (๑-๖)
๓๖	๒-๒๓-๑ เพลงคาถาไทยหวน
๓๗	๒-๒๓-๑ เพลงคาถาไทยหวน (ดนตรีบรรเลง)
๓๘	๒-๒๕-๑ เพลงบทเพลงขับกล่อมของนางฟ้า
๓๙	๒-๒๕-๑ เพลงบทเพลงขับกล่อมของนางฟ้า (ดนตรีบรรเลง)
๔๐	๒-๒๖-๑ เพลงระบำนางฟ้า
๔๑	๒-๒๗-๑ เพลงยานอวกาศ
๔๒	๒-๒๘-๑ เพลงอิทธิฤทธิ์ดาบเพลิง
๔๓	๒-๒๘-๑ เพลงอิทธิฤทธิ์ดาบเพลิง (ดนตรีบรรเลง)

เรื่องย่อ

ต้นข้าว เด็กชายจากประเทศไทยที่ถูกเรียกตัวไปยังดินแดนแห่งเวทมนตร์ เพื่อช่วยองค์หญิงเมโลดี้ทำภารกิจในการแก้คำสาปและตามหาของวิเศษในตำนานทั้งสี่ และช่วยองค์หญิงที่ถูกเทียแมทสมุนเอกตนหนึ่งของราชินีพรินซ์ซิลล่าจับตัวไปขัง ระหว่างทางต้นข้าวได้พบเจ็ยกซึ่งเป็นสัตว์วิเศษที่องค์หญิงเมโลดี้ส่งตัวมาช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ต่อมาต้นข้าวได้เจอเพื่อนร่วมเดินทางอีกสองคน คือ ม้าวิเศษเซบาสเตียน และฟินิกซ์เด็กชายอัจฉริยะด้านการต่อสู้จากเมืองแห่งสายลม ทั้งสองตกลงที่จะร่วมเดินทางไปกับต้นข้าวและเจ็ยก ในการตามหาของวิเศษเพื่อไปช่วยเหลือองค์หญิงเมโลดี้

ตอนนี้เหล่าสหายทั้งสี่ได้รวบรวมของวิเศษในตำนานได้ ๑ ชิ้นแล้วจากเมืองแห่งสายลม ซึ่งของวิเศษชิ้นนี้ได้มาจากความสามัคคีของเหล่าสหายทั้งสี่ที่รวมพลังสร้างการแสดงที่สดวิเศษให้ลูกแก้วยอมรับ และพลังของลูกแก้วก็ได้เลือกฟินิกซ์ เด็กชายซึ่งมาจากเมืองแห่งสายลมให้เป็นผู้ครอบครองมัน หลังจากนั้นเหล่าสหายทั้งสี่ได้รับข้อมูลเรื่องของวิเศษในตำนานจากเมืองแห่งขนมหวานบ้านขนมปังว่า ของวิเศษในตำนานอีกชิ้นหนึ่ง อยู่ในเมืองที่ถัดออกไปจากเมืองนี้ แต่ข้อมูลของวิเศษชิ้นนี้มีน้อยมากเหลือเกิน ซึ่งพวกเขาทั้งสี่ ต้องไปหาคำตอบด้วยตนเอง ดังนั้น ทั้งสี่สหายจึงเริ่มออกเดินทางไปยังเมืองที่อยู่ถัดจากเมืองแห่งขนมหวานบ้านขนมปังแห่งนี้

ต่อจากนี้เหล่าสหายทั้งสี่ต้องรีบออกตามหาของวิเศษในตำนานอีกสามชิ้นที่เหลือ เพื่อที่จะนำพลังทั้งหมดนี้ไปช่วยองค์หญิงเมโลดี้จากปีศาจที่ชั่วร้าย

แนะนำตัวละคร

ต้นข้าว

เด็กชายจากประเทศไทย ผู้ซึ่งรักในเสียงดนตรี มีพลังแห่งเสียงเพลงที่ยิ่งใหญ่หลับไหลอยู่ในตัว ถูกนำตัวไปยังอาณาจักรชิมโปเนียด้วยเวทมนตร์ขององค์หญิงเมโลดี้เพื่อให้ช่วยแก้คำสาปต่างๆ ด้วยเสียงเพลงและช่วยองค์หญิงเมโลดี้จากเงื้อมมือสมุนเอกของราชินีผู้ชั่วร้าย

เจ็ยก

สัตว์วิเศษขององค์หญิงเมโลดี้ รูปร่างคล้ายลิง แต่สามารถพูดได้เหมือนคน มีความรู้ในเรื่องเวทมนตร์คาถาต่างๆ เป็นทั้งเพื่อนและครูสอนคาถาให้กับต้นข้าว เวทมนตร์ที่ถนัดที่สุด คือเวทมนตร์ที่เกี่ยวกับการเปิดประตูมิติต่างๆ และนำสิ่งที่อยู่ในมิติต่างๆ ออกมาใช้ตามใจชอบ สิ่งที่ไม่ถนัดคือการร้องเพลง

ฟินิกส์

เด็กชายจากเมืองแห่งสายลม เป็นเด็กอัจฉริยะและเชี่ยวชาญการใช้พลังแห่งสายลมในการต่อสู้หน้าตาดี สุขุมเยือกเย็น ในอดีตเคยเป็นเพื่อนรักกับองค์หญิง ซึ่งเจ็ยกได้ให้ต้นข้าวเรียกตัวมา เพื่อร่วมผจญภัยในการเดินทางครั้งนี้ด้วย

เซบาสเตียน

ม้าวิเศษในตำนาน ที่ชำนาญด้านการใช้จังหวะพิเศษต่างๆ ซึ่งต้นข้าวใช้เสียงเพลงขับกล่อมจนมันยอมรับในพลังแห่งเสียงเพลงของต้นข้าวและร่วมออกเดินทางในการผจญภัยกับต้นข้าวในครั้งนี้

เมโลดี้

เป็นองค์หญิงแห่งอาณาจักรชิมโฟเนีย ซึ่งถูกสมุนเอกของราชินีผู้ชั่วร้ายจับตัวไปขังไว้ในปราสาท และรอการช่วยเหลือจากอัศวินแห่งเสียงเพลงที่เธอใช้เวทมนตร์ต้องห้าม เรียกตัวมาเพื่อช่วยเหลือชาวเมืองและตัวเธอจากคำสาปที่ชั่วร้าย

ราชินีพรินซิลล่า

ราชินีผู้ชั่วร้าย ของอาณาจักรชิมโฟเนีย เป็นแม่เลี้ยงขององค์หญิงเมโลดี้ มีแผนการอันชั่วร้ายในการยึดครองอาณาจักรชิมโฟเนีย และเป็นผู้อยู่เบื้องหลังในการสาปชาวเมืองแต่ละเมืองด้วยวัตถุประสังค์บางอย่าง

เนคมิต

เด็กหญิงจากเมืองแห่งสายน้ำ ภายนอกดูอ่อนหวาน แต่ภายในกลับแข็งแกร่งและเด็ดเดี่ยว เชี่ยวชาญในการใช้อาวุธทุกรูปแบบ โดยสร้างอาวุธต่างๆ จากน้ำ ได้รับความช่วยเหลือจากเหล่าสหายและตัดสินใจร่วมออกเดินทางในการผจญภัยครั้งนี้

อัคคี

เด็กชายจากเมืองแห่งเปลวไฟ เป็นเด็กที่ชอบการประดิษฐ์ของวิเศษเป็นชีวิตจิตใจ และของวิเศษที่ประดิษฐ์ขึ้นมาทุกชิ้นมักจะเสกเสียงดนตรีเข้าไป เพื่อเพิ่มพลังเวทให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นชาวเมืองแห่งเปลวไฟ จึงสามารถใช้เวทมนตร์ที่เกี่ยวข้องกับไฟได้ดี

ตอนที่ ๑ คำถามของต้นข้าว

ทบทวนเพลงเก่า

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ป่ามืดๆ ก็น่ากลัวอยู่แล้ว มาช่วย
กันร้องเพลงเก่าๆ เพื่อให้บรรยากาศ
ครึกครื้นขึ้นกันดีกว่านะ

ต้นข้าวรู้ถึงที่มาของพลังที่เขาได้แล้ว แต่เขาจะฝึกฝนให้พลังกล้าแกร่งมากขึ้นได้อย่างไร และเขาจะใช้พลังของเขา
ช่วยเหลือเพื่อนๆ ในการหาของวิเศษได้หรือไม่ ติดตามกันได้ในตอนต่อไปครับ

ตอนที่ ๑ คำถามของต้นข้าว

บรรยาย

หลังจากที่เหล่าสหายทั้งสี่ได้ข้อมูลว่า ของวิเศษในตำนานอีกชิ้นหนึ่งนั้น อยู่ในเมืองที่ถัดออกไปจากเมืองแห่งขนมหวานบ้านขนมปัง เหล่าสหายก็รีบออกเดินทางต่อทันที และระหว่างการเดินทางนั้นเหล่าสหายต่างก็ร้องเพลงเก๋ๆ ที่เคยได้เรียนรู้จากเมืองต่างๆ อย่างสนุกสนาน ต้นข้าวมักจะขุดเพลงเก๋ๆ ที่ทุกคนสามารถร้องร่วมกันได้ ขึ้นมาร้อง โดยมีเซบาสเตียน เดินยาทำเป็นจังหวะประกอบเพลง ซึ่งรูปแบบจังหวะต่างๆ นั้นทำให้เพลงต่างๆ ครึกครื้นขึ้น ส่วนเจ็ยกที่ชอบร้องเพลงเพี้ยนก็เต้นรำและเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะด้วยท่าทางที่ดูน่ารักแทน แม้แต่พินิกส์ที่มักทำตัวเจี๊ยบขริบอยู่ตลอดเวลา นั้น พอได้ฮัปากร้องเพลงร่วมกับเหล่าสหาย ก็ดูร่าเริงขึ้นมาทันที ดังนั้นการเดินทางของเหล่าสหายในตอนนี้จึงเต็มไปด้วยบทเพลงต่างๆ มากมายที่แต่ละคนพยายามนึกขึ้นมาเพื่อนำมาร้องระหว่างการเดินทาง ทำให้บรรยากาศรอบๆ นั้น เต็มไปด้วยรอยยิ้มและเสียงหัวเราะดังตลอดทาง การร้องเพลงร่วมกันไม่เพียงแต่ช่วยในการสร้างความสุขเท่านั้นมันยังช่วยทำให้ความเหนื่อยล้าต่างๆ ในการเดินทางหายไปด้วยเช่นกัน เพราะตอนนี้เป็นเวลาเที่ยงแล้ว แต่เหล่าสหายก็ยังไม่รู้สึกเหนื่อยแม้แต่นิดเดียว และยังยืนกรานจะเดินทางต่อโดยไม่หยุดพัก แต่เจ็ยกได้ห้ามไว้ เพราะถึงยังไร้ร่างกายก็ควรได้รับการพักผ่อนอย่างเพียงพอ ดังนั้นเหล่าสหายจึงแวะพักในบ้านพักวิเศษของเจ็ยกที่เสกขึ้นมา

รุ่งเช้าเหล่าสหายทุกคนรีบตื่นแต่เช้าเพื่อออกเดินทางต่อ ตอนนี้ใจของทุกคนอยากที่จะพบของวิเศษในตำนานชิ้นที่สองเร็วๆ ระหว่างทางเดินนั้นเป็นทางที่อุดมสมบูรณ์ มีต้นไม้หนาพันธุ์ และต้นข้าวได้ถามเจ็ยกว่า “ทำไมร่างกายของฉันทันตอนนี้ถึงแข็งแรงกว่าตอนที่อยู่ในประเทศไทยขึ้นเยอะ ทั้งการเคลื่อนไหวที่แคล่วคล่องว่องไว การแยกประสาทต่างๆ ของร่างกายให้ทำงานพร้อมกัน การจดจำบทเพลงแก้คำสาปต่างๆ ภายในเวลาเพียงชั่วครู่ การมีสมาธิในการต่อสู้หรือการฟังเสียงต่างๆ และสามารถแยกแยะได้หมดว่ามันเป็นเสียงอะไรบ้าง ซึ่งทำให้เดาการโจมตีและการเคลื่อนไหวของศัตรูได้ง่ายขึ้น ยิ่งกว่านั้นยังสามารถเลียนแบบเสียงของสัตว์ต่างๆ และพูดคุยกับพวกมันได้เป็นอย่างดี หรือว่าร่างกายของฉันทันจะได้รับเวทมนตร์จากใครบางคนหรือเปล่า” พอเจ็ยกได้ฟังคำถามที่ต้นข้าวถาม ก็มึนน้อยๆ และตอบว่า “ทุกสิ่งทั้งที่เจ้าพูดมานั้น มันไม่ได้เกิดจากเวทมนตร์ใดๆ หรือ แต่มันเป็นผลมาจากการฝึกฝนดนตรีที่เจ้าได้ฝึกฝนมาตั้งแต่ตอนอยู่ประเทศไทย ความสามารถต่างๆ เหล่านี้เจ้ามีมาก่อนที่จะเข้ามาในอาณาจักรซิมโฟเนียซะอีก แต่สิ่งที่ทำให้เจ้าเริ่มรับรู้ถึงขีดความสามารถที่แท้จริงของเจ้านั้น คงจะเป็นจิตใจที่อยากช่วยเหลือผู้คนในดินแดนแห่งนี้ รวมไปถึงการเผชิญหน้ากับเหตุการณ์อันตรายต่างๆ ที่เจ้าพบ มันเลยค่อยๆ ปลุกพลังและความสามารถในตัวของเจ้าที่หลับใหลให้ตื่นขึ้นมาทีละนิดๆ และนี่ก็คือเหตุผลหนึ่งที่ว่าเวทมนตร์ขององค์หญิงเมโลดี้ได้เลือกเจ้าผู้ที่มีพลังแห่งเสียงเพลงที่แข็งแรง ซึ่งในตอนแรกที่ข้าพบเจ้านั้น ข้าก็ยังไม่สงสัยในตัวเจ้าอยู่ไม่น้อย เพราะเจ้ายังเป็นแค่เด็ก และดูเหมือนจะจ้องยิ่งกว่าเหล่าขุนพลปีศาจเสียอีก แต่ตอนนี้เจ้าได้พิสูจน์ให้เห็นพลังของเจ้าแล้วว่า เวทมนตร์ขององค์หญิงได้นำอัศวินแห่งเสียงเพลงมาถูกคนแล้ว” เมื่อได้ยินคำตอบจากเจ็ยก ต้นข้าวก็หัวเราะแบบเขินๆ พร้อมกับคิดในใจว่า “โห...ที่แท้การเล่นดนตรีและอยู่กับเสียงดนตรีก็มีประโยชน์มากมายแบบนี้เองหรอเนี่ย ถ้ารู้แบบนี้ ตอนเด็กๆ น่าจะฝึกร้องเพลงให้เก่งกว่านี้ก็ตี”

ลำดับการสอน

- ๑) แบ่งนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม แล้วให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลากว่าจะได้เป็นใครในเหล่าสหาย (ต้นข้าว, เจ็ยก, เซบาสเตียน, พินิกส์)
- ๒) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดเพลงที่เคยเรียนให้ได้มากที่สุดภายในเวลา ๑๐ นาที จากนั้นช่วยกันเขียนใส่กระดาษ โดยพยายามอย่าให้กลุ่มอื่นรู้
- ๓) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องเพลงที่เลือกจากกระดาษของตน โดยเรียงลำดับกลุ่มที่ต้องร้องตามลำดับในภาพ
- ๔) ขณะที่ร้องเพลง ให้กลุ่มที่เหลือช่วยตบมือประกอบจังหวะให้เข้ากับจังหวะหลักของเพลง โดยมีครูเป็นผู้กำกับจังหวะหลักให้
- ๕) หากกลุ่มใดไม่สามารถร้องเพลงต่อได้ให้ถือว่ากลุ่มนั้นแพ้ แล้วตัดออกจากการแข่งขัน กลุ่มที่เหลืออยู่เป็นกลุ่มสุดท้ายถือเป็นผู้ชนะ

* ฝึกร้องเพลงเกียติยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจและเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทหลังคมาขับร้อง

หมายเหตุ

- ๑) ในกิจกรรมของหนังสือเรียนเล่มนี้จะไม่เน้นเรื่องการอ่านโน้ตเพลงและสัญลักษณ์ต่างๆ ความเข้าใจในดนตรีของนักเรียนจะเกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เข้าใจถึงองค์ประกอบของดนตรีในแต่ละด้าน ดังนั้น ความรู้ที่นักเรียนได้รับจะเกิดจากการปฏิบัติ ไม่ใช่ทางทฤษฎี
- ๒) ทุกๆ เพลงในหนังสือเรียนเล่มนี้ สามารถเปิดฟังได้จากแผ่นเสียง (CD) ซึ่งครูควรเปิดให้นักเรียนฟังในแต่ละกิจกรรมก่อนเริ่มทำกิจกรรมนั้นๆ

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องเพลงต่างๆ โดยมีความแม่นยำของระดับเสียงและจังหวะต่างๆ ได้
- ๒) นักเรียนจับจังหวะหลักของเพลงและสามารถแสดงออกผ่านทางตบมือได้ถูกต้องและตรงจังหวะ

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องบทเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒ จับไม้สั้นไม้ยาว

ร้องเพลงทางไหนดี

* ฟังร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้ เพื่อสะสม
ระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ทุกคนจะต้องตั้งใจร้องเพลงนี้ให้ดีๆ นะ
แล้วจะรู้ว่าเพลงนี้มีท่อนหลักๆ อยู่ ๒ ท่อน
ซึ่งเราเรียกรูปแบบของเพลงที่มี ๒ ท่อนว่า
สังคีตลักษณะสองตอน (Binary form)

ทางสามแยกทำให้เหล่าสหายหมดเรี่ยวแรงไปมาก แต่อย่างไรก็ตาม เหล่าสหายก็ยังหาทางที่ถูกต้องไม่เจอ พวกเขาจะต้องเจออะไรอีกบ้างในแต่ละเส้นทาง ติดตามต่อในตอนต่อไปนะคะ

เพลงทางไหนดี

ทำนอง : ณัฐนุชา ศศิปุราณะ

คำร้อง : พรสุรัช อินตะจันทร์

A

9 เมื่อเดินมาถึงทางแยกสามทาง ทุกๆคนก็สับสนวุ่นวาย
จะเดินไปทางไหนดี พวกเรา ที่ปลอดภัยไม่มีอันตราย

B

17 ต้นข้าว
ไปทางซ้ายกันเถอะ พวกเรา นั่นว่า มันดูน่าปลอดภัย

22 ฟีนิกซ์
แต่ทางขวา ก็ดูไม่ไกล น่าจะไปทางขวาดีกว่า

27
เด็กทั้งสองยังคงเถียงเรื่องเส้นทางที่ดูปลอดภัย

32
ฟังตั้งนานเจียกทนไม่ไหวเลยให้จับไม้สั้นไม้ยาว

ตอนที่ ๒ จบไม่สิ้นไม่ยาว

บรรยาย

และแล้วสิ่งที่ทำให้ทั้งสองต้องเสียเวลาอย่างมากในการเดินทางก็คือหนทางเบื้องหน้า เพราะตอนนี้ทางข้างหน้าปรากฏเป็นทางแยกสามทาง ทำให้เหล่าสหายต้องตัดสินใจเลือกเพียงทางเดียวที่จะมุ่งหน้าต่อไป “ฉันว่าทางซ้ายน่าจะปลอดภัยกว่านะ” ต้นข้าวเสนอ “แต่ฉันคิดว่าทางขวาม่าจะใกล้กว่า” ฟินิกซ์แย้ง ตอนนี้เด็กทั้งสองเริ่มถกเถียงกัน จนเจ็ยกเริ่มทนไม่ไหว ในที่สุด เจ็ยกจึงเสนอให้จบไม่สิ้นไม่ยาว และผลสุดท้าย ต้นข้าวก็ได้เป็นคนแรกในการเลือกเส้นทาง ซึ่งก็คือทางด้านซ้ายมือตั้งนั้นเหล่าสหายจึงวางไม้สั้นไม่ยาวไว้ และเริ่มออกเดินทางในเส้นทางที่ต้นข้าวเลือก เส้นทางช่วงแรกๆ เป็นเส้นทางที่สวยงาม แต่พอเดินไปได้สักระยะ กลับพบว่า เส้นทางเบื้องหน้านั้นเต็มไปด้วยสัตว์มีพิษมากมาย ไม่ว่าจะเป็นงูสามหาง จิ้งจอกเขี้ยวพิษสีแดง หมูป่าหางผึ้ง สัตว์ต่างๆ เหล่านี้ออกมาทำร้ายเหล่าสหายตลอดทาง ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว ฟินิกซ์จะต้องรับบทหนักในการปกป้องเพื่อนๆ เพียงคนเดียว เพราะสัตว์ร้ายมีพิษในโลกแห่งเวทมนตร์นั้นไม่สามารถฆ่าให้ตายด้วยเวทมนตร์หรือกำลัง สิ่งที่ได้คือ ป้องกัน และวิ่งหนีเท่านั้น ซึ่งตลอดเส้นทางนี้ฟินิกซ์ใช้คาถาแห่งสายลม ในการป้องกันการโจมตีให้เพื่อนๆ ส่วนสิ่งที่เหล่าสหายทำได้ดีที่สุดในเวลานี้คือ วิ่งเอาชีวิตรอดให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเมื่อวิ่งหนีตายกันมาได้ระยะหนึ่ง ต้นข้าวก็เห็นแสงสว่างเหมือนทางออก จึงตะโกนบอกให้เพื่อนๆ ทั้งหมดอึดพลังเหือกสุดท้ายวิ่งหน้าตั้งเพื่อไปยังทางออก และเมื่อวิ่งมาถึงทางออกแล้ว สิ่งแรกที่ทั้งสองเห็นกลับเป็นเศษไม้สั้นไม่ยาวที่พวกเขาทิ้งไว้ และเบื้องหน้าก็คือทางแยกสามทางเหมือนเดิม

เมื่อพบว่าทางแรกที่ต้นข้าวเลือกนั้นเป็นเส้นทางที่วกกลับมายังทางเดิมแล้ว เหล่าสหายทั้งหมดถึงกับเซ่ออ้อน เพราะเส้นทางแรกนั้นก็ทำให้ทั้งสองเสียพลังงานไปเกือบหมดแล้ว ดังนั้นเหล่าสหายจึงนั่งพักอยู่ที่จุดเดิม ระหว่างที่นั่งพักต้นข้าวก็พูดกับฟินิกซ์ว่า “ฉันน่าจะเขื่อนายตั้งแต่แรก” ฟินิกซ์จึงเดินเข้ามาแตะบ่าต้นข้าวเบาๆ และพูดว่า “ไม่เป็นไรหรอก บางทีทางที่ฉันเลือกก็อาจจะแยกว่าทางของนายอีก” หลังจากนั้นไม่นานเจ็ยกก็บอกให้เหล่าสหายทั้งหมดเริ่มออกเดินทางต่อ และทั้งหมดก็ตัดสินใจเลือกทางที่อยู่ด้านขวามือตามที่ฟินิกซ์เคยบอกไว้ตั้งแต่ต้น ทางที่ฟินิกซ์เลือกนั้นในช่วงระยะแรกเป็นทางโล่งกว้าง ไม่มีต้นไม้หรือสัตว์ป่าใดๆ ทั้งสิ้น แต่ยิ่งเดินลึกเข้าไปเรื่อยๆ ทางกลับยิ่งแคบลง และสองข้างทางก็มีต้นไม้ปกคลุมมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่ง เดินมาถึงทางที่เป็นบ่อโคลน เส้นทางตอนนี้เต็มไปด้วยหลุม และบ่อโคลนต่างๆ มากมาย ดังนั้นทั้งสองจึงพยายามเดินอย่างระวังมากขึ้น แต่เนื่องจากความเหนื่อยล้าที่ได้ช่วยเพื่อนในเส้นทางแรกทำให้ ฟินิกซ์พลัดตกลงไปในบ่อโคลน และเมื่อฟินิกซ์ตกลงไปก็รู้ทันทีว่านี่ไม่ใช่โคลนสกปรกธรรมดา แต่มันคือ โคลนดูด แต่ไม่ว่าฟินิกซ์จะพยายามร่ายคาถายังไงก็ไม่สามารถหลุดออกมาจากโคลนดูดได้เลย ชั่วร้าย โคลนกลับยิ่งดูดตัวของฟินิกซ์ให้จมลงเร็วขึ้นกว่าเดิม เหตุการณ์นี้ทำให้เหล่าสหายตกใจกันอย่างมาก ทุกคนพยายามช่วยฟินิกซ์ทุกวิถีทางแต่ยิ่งช่วยกลับยิ่งแย่ และตอนนี้โคลนกำลังดูดตัวของฟินิกซ์จนจมลงจนถึงคอแล้ว สุดท้าย ต้นข้าวจึงเอามือจุ่มไปที่รักแร้ของฟินิกซ์ ทำให้ฟินิกซ์สะดุ้งจนหลุดออกมาจากโคลนได้ในที่สุด หลังจากนั้น หากใครที่พลัดตกลงไปในบ่อโคลน ทุกคนก็จะใช้วิธีของต้นข้าวในการช่วยเหลือให้หลุดออกมาจากโคลนดูด

ลำดับการสอน (๒-๒-๑-เพลงทางไหนดี)

- ๑) ครูร้องเพลงทางไหนดีให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด)
- ๓) ให้นักเรียนสังเกตท่อนของเพลงและครูอธิบายเรื่องสังคีตลักษณะสองตอน (Binary form) ว่ามีท่อนเพลงประกอบขึ้นจาก AB

หมายเหตุ

อัลเลโกร (Allegro) แปลว่า อัดตราเร็ว

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนควรร้องระดับเสียง ลา โซ มี เร โด ได้ถูกต้อง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนสังเกตและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคีตลักษณะสองตอน (Binary form)

ลำดับการสอน

ครูออกแบบรูปแบบกิจกรรมต่างๆ เพื่อทบทวนเพลงที่เคยเรียนมาแล้วให้นักเรียน

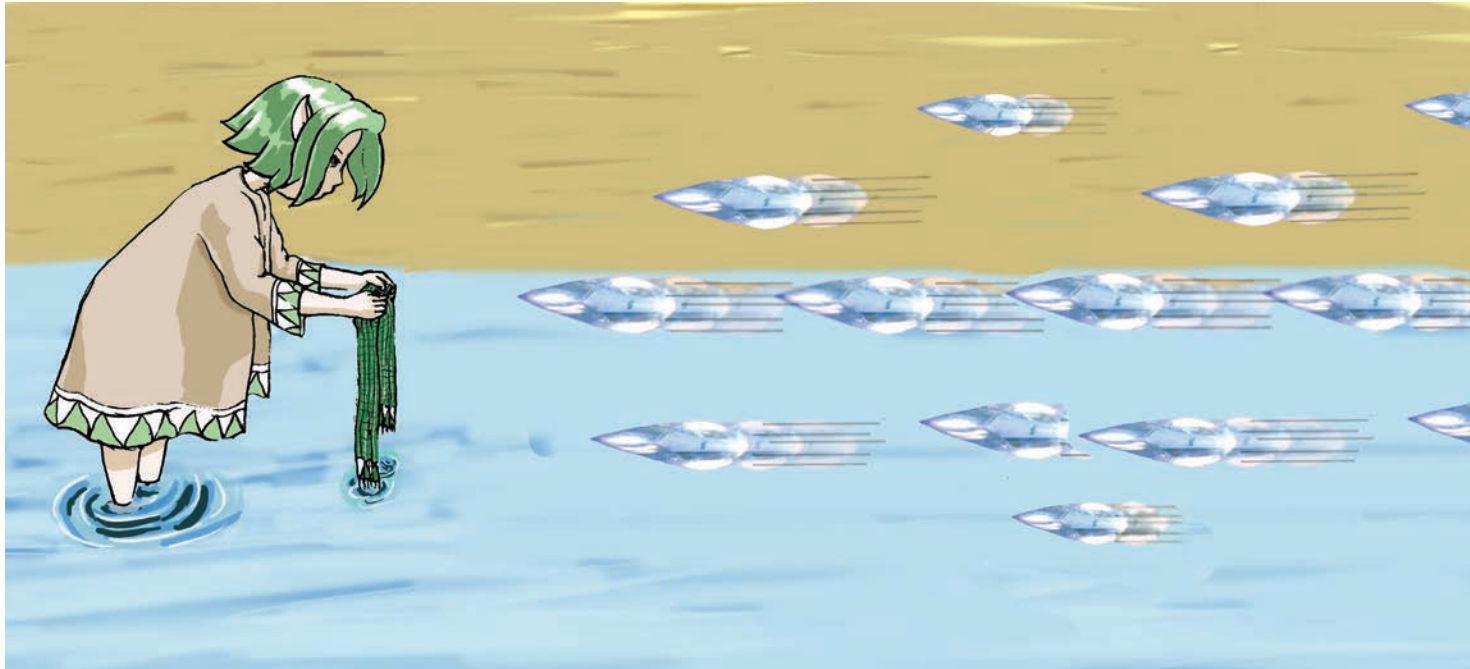
* ฟังร้องเพลงเกียรติกษ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจและเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องเพลงต่างๆ โดยมีความแม่นยำของระดับเสียงและจังหวะต่างๆ ได้อย่างแม่นยำ
- ๒) นักเรียนจับจังหวะหลักของเพลงแสดงออกผ่านการตบมือได้ถูกต้องและตรงจังหวะ

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องบทเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๓ หงายท้อง

เหล่าสหายถูกโจมตีจากบุคคลปริศนา มิหนำซ้ำยังเรียกเหล่าสหายว่าพวกปีศาจ พวกเขาจะจัดการกับบุคคลปริศนาอย่างไร ติดตามได้ในตอนต่อไปครับ

ทบทวนสัญลักษณ์มือ (Hand sign)

แค่เส้นทางแรกก็ดูน่ากลัวแล้ว ทางต่อไปจะอันตรายแค่ไหนนะ
ดังนั้นเรามาทบทวนเรื่องสัญลักษณ์มือ (Hand sign)
เพื่อทบทวนเวทมนตร์ต่างๆ กันดีกว่า

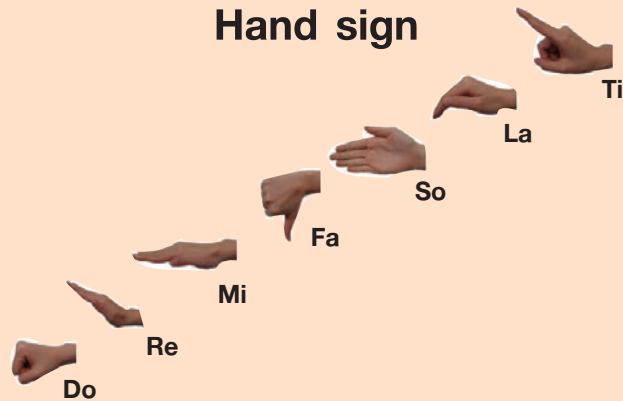
***ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม**
ศัตรูโจมตีใส่ฟินิกส์อย่างเจียบๆ น่องๆ ช่วยป้องกันฟินิกส์ด้วยการร้อง
ระดับเสียงให้ตรงกับสัญลักษณ์มือ (Hand sign) ให้ถูกนะ

ตอนที่ ๓ ปลายทางท้อง

บรรยาย

หลังจากที่เดินอยู่ในเส้นทางของโคลนดูดีเป็นเวลานานมากแล้ว สุดท้าย เขาบาสเตียนก็เห็นแสงสลัวๆ ช่างหน้าเหมือนทางออก ซึ่งแสงนี้แปลกกว่าแสงของทางออกแรกที่เคยเห็น ดังนั้นทุกคนจึงค่อนข้างมั่นใจว่าจะได้พบกับเมืองที่มีของวิเศษในตำนานชั้นที่สองอย่างแน่นอน ดังนั้นทุกคนจึงรวบรวมพลังเหือกสุดท้ายและวิ่งไปยังทางออก เขาบาสเตียนวิ่งไปถึงเป็นครั้งแรก และภาพที่ต้นข้าว ฟินิกส์และเจียกเห็นต่อจากนั้นก็คือ อยุๆ เขาบาสเตียนก็ล้มลงแบบหงายท้องอย่างรวดเร็ว ตอนนี้เหล่าสหายที่เหลือจึงรีบวิ่งไปยังทางออก เพราะคิดว่าเขาบาสเตียนคงจะโดนโจมตีจากปีศาจแน่ ต้นข้าวซึ่งวิ่งไปถึงเป็นคนที่สองก็มีอาการแบบเดียวกับเขาบาสเตียนคือล้มลงหงายท้องทันทีเช่นเดียวกัน เจียกและฟินิกส์เห็นท่าไม่ดี จึงรีบวิ่งไปพร้อมกันเพื่อจัดการศัตรู ระหว่างนั้นก็ทบทวนสัญลักษณ์มือในการร้ายเวทไปพร้อมกัน และภาพที่อยู่เบื้องหน้าเจียกและฟินิกส์ก็คือ ...คือ...คือ... เศษไม้สั้นไม้ยาวที่พวกเขาทิ้งไว้ และเบื้องหน้าก็คือทางแยกสามทางเหมือนเดิม เจียกและฟินิกส์จึงตั้งตัวนอนหงายท้องแบบเขาบาสเตียนและต้นข้าวเช่นกัน ด้วยความรู้สึกที่ผิดหวังและหมดแรง

ลำดับการสอน

- ๑) ครูร้องและทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) ต่างๆ ที่ประกอบขึ้นจากโน้ตในบันไดเสียง ๕ เสียง (Pentatonic scale)
- ๒) นักเรียนร้องและทำสัญลักษณ์ (Hand sign) ตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องระดับเสียงในบันไดเสียง ๕ เสียง (Pentatonic scale) ได้อย่างแม่นยำ และตรงกับสัญลักษณ์มือที่ทำได้อย่างถูกต้อง
- ๒) นักเรียนทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) เพื่อให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงได้อย่างชัดเจน

บรรยาย

ตอนนี้ทั้งสี่นอนหงายท้องแบบคนหมดอาลัยตายอยาก เพราะเจ้าทางแยกสามทาง ที่ทำให้เหล่าสหายเสียเวลาและกำลังไปมากโดยเปล่าประโยชน์ พอเวลาผ่านไปสักพัก ฟินิกส์ก็พูดด้วยน้ำเสียงที่หมดแรงว่า “ท้ายสุดแล้ว ทางไหนที่เราเลือกก็ไม่ถูกสักทาง” เมื่อเหล่าสหายได้ยินประโยคที่ฟินิกส์พูด ทุกคนกลับหัวเราะออกมา เมื่อฟินิกส์เห็นเพื่อนๆ ชำกัณ ก็สงขมเล็กน้อย ให้ เจียกจึงพูดต่อว่า “เอาละ ถึงแม้ว่าทางที่เราเลือกเดินนั้นจะไม่ใช่ทางที่ถูกต้อง แต่เส้นทางเหล่านี้ก็ทำให้เราสนิทกันและเข้าใจกันมากขึ้นนะ ดังนั้นอย่ามัวเสียใจกับเหตุการณ์ในอดีตเลย ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วถือว่าเป็นบทเรียนที่ดีละกันนะ” ดังนั้นเหล่าสหายจึงเริ่มออกเดินทางต่อไป ในเส้นทางสุดท้าย และเส้นทางที่สามนี้ก็กลับสร้างความประหลาดใจให้กับเหล่าสหายทั้งสิ้นไม่น้อย เพราะตั้งแต่เดินมานั้นพวกเขาไม่เคยเจออันตรายใดๆ ระหว่างทางเลยแม้แต่น้อย แต่สภาพข้างทางกลับตรงกันข้ามกับเส้นทางที่เคยเดินมาก่อนหน้านี้ เพราะทั้งสองข้างทางนั้น ยิ่งเดินเข้าไปลึกเท่าไร บริเวณรอบๆ กลับดูแห้งแล้งลงเรื่อยๆ ตอนนี้ทั้งสี่เริ่มรู้สึกกระหายน้ำ ดังนั้นทั้งหมดจึงตัดสินใจแวะพักข้างทาง เพราะได้เจอแอ่งน้ำเข้าโดยบังเอิญ แต่ระหว่างที่ฟินิกส์กำลังล้างตัวอยู่นั้น ก็มีพลังสายน้ำพุ่งเป็นเส้น คมเหมือนมีด พุ่งเข้ามาหาฟินิกส์พร้อมกับมีเสียงตะโกนว่า “ตายชะเจ้าพวกปีศาจ” แต่ฟินิกส์เอี้ยวตัวหลบทันอย่างหวุดหวิด และเริ่มกวาดตามองหาว่าใครเป็นคนทำ

ลำดับการสอน

- ๑) ครูทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) ต่างๆ ที่ประกอบขึ้นจากโน้ตในบันไดเสียง ๕ เสียง (Pentatonic scale)
- ๒) นักเรียนร้องตามสัญลักษณ์มือที่ครูทำโดยไม่มีครูร้องนำและให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง

* ฟังร้องเพลงเกียรติกษัตริย์ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจและเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องระดับเสียงในบันไดเสียง ๕ เสียง (Pentatonic scale) ได้อย่างแม่นยำและตรงกับสัญลักษณ์มือที่ทำได้อย่างถูกต้อง
- ๒) นักเรียนทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) เพื่อให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงได้อย่างชัดเจน

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องบทเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๔ พลังแห่งสายน้ำ

ในที่สุดบุคคลปริศนาก็ไม่ได้น่ากลัวอย่างที่เหล่าสหายคิด เธอเป็นเพียงเด็กผู้หญิงน่ารักคนหนึ่งเท่านั้นเอง แต่ยังไม่ทันจะได้พูดคุย ก็มีปีศาจที่ตัวเป็นคนหางเป็นปลาโผล่ขึ้นมา แล้วปีศาจตนนี้จะมาดีหรือมาร้ายละเนี่ย ลุ้นกันต่อได้ในตอนต่อไปครับ

ร้องเพลงเนคมิต
***ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม**

เพลงนี้อยู่ในรูปแบบของสังคีตลักษณะสามตอน (Ternary form) ซึ่งหมายความว่าเพลงนี้มี ๓ ท่อนนั่นเอง โดยเราจะเรียกท่อนเหล่านี้ว่า ABA แล้วก็ยังมีการเรียงเสียงโน้ตเสียง ๕ เสียง (Pentatonic scale)

เพลงเนคมิต

Allegro

ทำนอง : ญัฐนุชา ศติปุระณะ

คำร้อง : พรสุรัช อินตะขันธ์

A

1 พ ลั่ง ของ เนค มิท สุด แสน จะ นำ กลั้ว คือ สาย น้ำ ที่ รุน แรง เยือก เย็น

5 พ ลั่ง ของ เนค มิท สุด แสน จะ นำ กลั้ว คือ อา วุช อัน ต ราช ที่ แข็ง แกร่ง

B

9 ถ้า พวก เจ้า มา ร้าย มา เพื่อ ทำ ลาย ข้า จะ ไม่ ยอม

16 แต่ ถ้า มา เพื่อ สร้าง สิ่ง ดี ข้า จะ พา เจ้า เข้า เมือง

A

24 พ ลั่ง ของ เนค มิท สุด แสน จะ นำ กลั้ว คือ สาย น้ำ ที่ รุน แรง เยือก เย็น

28 พ ลั่ง ของ เนค มิท สุด แสน จะ นำ กลั้ว คือ อา วุช อัน ต ราช ที่ แข็ง แกร่ง

ตอนที่ ๔ พลังแห่งสายน้ำ

บรรยาย

การโจมตีของศัตรูยังคงมีอย่างต่อเนื่อง และการซ่อนร่องรอยก็ดูมีฝีมือ ไม่ใช่ศัตรูที่จะล้มได้ง่ายๆ ดังนั้น ฟินิกซ์จึงรวบรวมสมาธิ และใช้คาถาสายลมระดับสูงคือ คาถาสายลมสืบเงา ซึ่งคาถานี้จะสามารถหาตัวศัตรูทุกตัวที่พยายามหลบซ่อนอยู่จนเจอได้ แต่ทว่า คนที่ใช้คาถานี้ต้องมีพลังเวทที่ค่อนข้างมาก หลังจากที่ฟินิกซ์ใช้คาถานี้ได้ไม่นาน ก็พบตัวศัตรูซึ่งตอนนี้หลบซ่อนอยู่บนต้นไม้ ในบริเวณที่ไม่ไกลมากนัก และเมื่อรู้ตำแหน่งของศัตรูแล้ว ฟินิกซ์จึงใช้เวทมนตร์แห่งสายลมโจมตีไปยังจุดที่ศัตรูซ่อนตัวอยู่อย่างรวดเร็ว จนทำให้เสียงของการโจมตีดังลั่นไปทั่วบริเวณ และแล้วศัตรูก็ร่วงตกลงมาจากที่ซ่อน หลังจากนั้นฟินิกซ์ ก็วิ่งไปยังจุดที่ศัตรูร่วงลงมา ระหว่างนั้นเหล่าสหายที่เหลือก็รีบวิ่งมาด้วยความเป็นห่วง ภาพศัตรูที่เหล่าสหายทั้งสี่เห็นเบื้องหน้านั้นคือ เด็กผู้หญิงผมสีน้ำตาลดูน่าทะเล หน้าตาน่ารักซึ่งตอนนี้เธอได้รับบาดเจ็บที่ขาข้างหนึ่ง แต่แววตาที่เธอมองมายังเหล่าสหายนั้นดูเย็นชา และแฝงไปด้วยจิตสังหาร พร้อมกับพูดขึ้นว่า “เจ้าพวกสมุนชั่ว ออกไปให้ไกลจากเมืองของฉัน” เมื่อเหล่าสหายได้ยินดังนั้นก็โล่งใจไประดับหนึ่งและต้นข้าวจึงพูดกับเด็กผู้หญิงคนนั้นว่า “พวกเราเป็นอัศวินที่องค์หญิงเมโลดี้เรียกตัวมาเพื่อช่วยเหลืออาณาจักรแห่งนี้ให้พ้นจากคำสาป เราไม่ใช่เหล่าสมุนของราชินีหรอกนะ” “แล้วฉันจะเชื่อคำพูดของพวกเธอได้อย่างไรละ” เด็กผู้หญิงถาม ต้นข้าวยิ้มนิด วิธียู๊สักรู หลังจากนั้นต้นข้าวก็เริ่มหายใจเข้าท้องชะท้องป่อง และเริ่มร้องเพลง ลิง เจี้ยกๆ ชะดังลั่นป่า ทำให้ทุกคนต่างงงกับสิ่งที่ต้นข้าวทำเป็นที่สุด และหลังจากที่ต้นข้าวร้องเพลงลิง เจี้ยกๆ จบแล้ว ก็พูดว่า “นี่คือสิ่งที่พิสูจน์ว่าฉันพูดความจริง ถ้าพวกเราเป็นสมุนของราชินีจริง คงไม่กล้าร้องเพลงในบริเวณนี้หรอก จริงไหม” เมื่อต้นข้าวพูดจบเด็กผู้หญิงคนนั้นจึงกล่าวขอโทษเหล่าสหายพร้อมกับแนะนำตัวให้เหล่าสหายได้รู้จัก “ฉันชื่อเนคมิต เป็นชาวเมืองแห่งสายน้ำต้องขอโทษทุกคนจริงๆ ในเรื่องที่เราเข้าใจผิด แล้วพวกเธอมาทำอะไรในเมืองนี้หละ”

“เรามาตามหาของวิเศษในตำนาน และได้รับคำสั่งจากองค์หญิงให้มาช่วยแก้คำสาปให้แก่ชาวเมืองต่างๆ ที่โดนคำสาปของราชินีพริสซิลล่า” ต้นข้าวตอบ “หา!!! ของวิเศษในตำนาน เจ้าคงไม่ได้หมายถึง ...” ยังไม่ทันที่เนคมิตจะพูดจบทันใดนั้นก็มีปิศาจตนหนึ่งโผล่ขึ้นมาจากน้ำ มันมีลักษณะ ตัวใหญ่กว่าเหล่าสหายหนึ่งเท่า ตัวเป็นคนหางเป็นปลาสีเขียว แต่ยืนได้ด้วยหางตัวเอง ผมสีน้ำตาล และมีมงกุฎปลาไหลสองตัวขุดอยู่บนหัว

ลำดับการสอน (๒-๔-๑ เพลงเนคมิต)

- ๑) ครูร้องเพลงเนคมิตให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด)
- ๓) ให้นักเรียนสังเกตท่อนของเพลงและครูอธิบายเรื่องสังคีตลักษณะสามตอน (Ternary form) ว่ามีท่อนเพลงประกอบขึ้นจาก ABA

* ฟังร้องเพลงเกียรตียศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนควรร้องระดับเสียงลา โซ มี เร โด ได้ถูกต้อง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนเข้าใจถึงอัตราจังหวะ ๓/๔ และแสดงออกได้อย่างชัดเจน
- ๓) นักเรียนสังเกตและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคีตลักษณะสามตอน (Ternary form)

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๕ น้ำตาของเนคมิต

**ทบทวนสัญลักษณ์มือ
(Hand sign)**

***ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้
เพื่อสะสมระดับ
พลังเวทมนตร์เพิ่ม**

ฝึกทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign)
ให้คล่องละ ค่อยๆ ทำนะไม่เง้อๆ
จะมีเงินแล้วร้องพิดร้องถูกได้นะ

ไม่ว่าเนคมิตจะร้ายพลังรูปแบบไหน ก็ไม่สามารถทำอันตรายปีศาจอิลได้เลย ทำอย่างไรถึง
จะจัดการปีศาจตนนี้ได้ หรือเหล่าสหายและเนคมิตจะต้องเป็นฝ่ายพ่ายแพ้กันแน่ ติดตาม
ต่อได้ในตอนต่อไปครับ

ตอนที่ ๕ น้ำตาของเนคมิต

บรรยาย

และเจ้าปีศาจก็ได้พูดขึ้นว่า “อ๊วยตาย! พวกเจ้ายังเป็นแค่เด็กตัวเล็กๆ เองเหอเนี่ย ข้าก็นึกว่าเป็นพวกผู้ใหญ่ตัวโตกว่านี้เสียอีก อะอะอะ ข้ามีนามว่า ปีศาจอิลเป็นขุนพลปีศาจของราชินีพิริสซิดล่า หนอยหนะ เจ้ากล้าดียังไงมาร้องเพลงบนแผ่นดินนี้” ต้นข้าวจึงกล่าวตอบไปว่า “เสียงดนตรีเป็นสิ่งที่ดี เด็กๆ และประชาชนบนอาณาจักรแห่งนี้ทุกคนมีสิทธิที่จะร้องเพลงได้” “อ๊วยตาย! เด็กน้อย เจ้านี้ช่างบังอาจมากจริง เพราะเพลงของเจ้าแท้ๆ คำสาปของข้าจึงอ่อนลง เจ้ารู้ไหมว่าข้าใช้เวลานานแค่ไหนกว่าจะสาปเมืองแห่งสายน้ำนี้ให้แห้งแล้งลงได้” พอเนคมิตได้ฟังที่ปีศาจอิลพูดจบ น้ำตาเธอก็ค่อยๆ ไหลอาบแก้ม ตอนนั้นเนคมิตก็เข้าใจเรื่องราวทั้งหมดในทันที ที่แท้ตัวการที่ทำให้เหล่าชาวเมืองแห่งสายน้ำต้องล้มตายไปจำนวนมากก็คือปีศาจตนนี้เอง เนคมิตใช้เวลาตามหาปีศาจตนนี้มาแสนนานและสุดท้ายมันก็มาปรากฏกายอยู่ตรงหน้าแล้ว เมื่อเข้าใจทุกสิ่งแล้วเนคมิตจึงวิ่งเข้าโจมตีปีศาจอิลทันทีด้วยความแค้น

เนคมิตเริ่มร่ายคาถาสั้นๆ ด้วยเสียงที่ไพเราะ ทันใดนั้นก็มียอดน้ำมากมายไหลมารวมตัวกันเป็นอาวุธรูปดาวกระจายเจ็ดแฉกซึ่งเป็นอาวุธที่คมกริบดั่งเหล็กกล้า เธอปาใส่ปีศาจอิลอย่างรวดเร็วและแม่นยำ แต่อิลก็ป่ายป้อรูปร่างนำเกลียดสกปรกได้หมด เนคมิตจึงเปลี่ยนเป็นร่ายคาถาไพเราะอีกบทหนึ่ง น้ำมากมายก็ได้ไหลมารวมตัวกัน แต่คราวนี้เป็นคันธนูที่สว่างาม สีฟ้าใสเหมือนแก้ว ในมืออีกข้างมีลูกธนูน้ำแข็ง ที่แหลมคมสามอัน เจ็ยก็ถึงกับอ้าปากค้างเพราะปกติแล้ว พวกเหล่าองค์กรกษัตริย์ในวังใช้ลูกธนูสองอันก็ถือลำบากแล้ว อีกทั้งการคำนวณระยะทางก็ขาดความแม่นยำ นี่เนคมิตใช้ถึงสามอันถ้าโดนเป้าแค่สองครั้งก็ถือว่าเก่งกาจมากแล้วในบรรดาผู้ใช้อาวุธชนิดนี้ อีกทั้งอาวุธยังสร้างจากเวทมนตร์ทั้งหมดอีก ถ้าใครเป็นศัตรูกับเด็กคนนี้สงสัยไม่รอดแน่ๆ ว่าแล้วเนคมิตก็เริ่มยิงธนูสามดอกตรงไปยังปีศาจอิล ซึ่งอิลก็โยกตัวหลบหลิกอย่างว่องไว เนคมิตอาศัยจังหวะนี้ร่ายคาถาที่ไพเราะอีกบทและกางมือออกยิงกระสุนน้ำยักษ์ที่เป็นรูปปลาตัวใหญ่ใส่ร่างของปีศาจอิล ซึ่งการโจมตีครั้งนี้ทุกคนคิดว่าน่าจะจัดการปีศาจอิลได้แล้ว แต่ทันทีที่กระสุนน้ำของเนคมิตได้กลืนร่างของปีศาจอิลนั้น อยู่ๆ ก็เกิดระเบิดออก และมันกลับหัวเราะออกมาด้วยเสียงดังและหันมาบอกกับเหล่าสายและเนคมิตว่า “ตราบดีที่ข้ายังมีเปลือกหอยวิเศษอยู่ เจ้าไม่มีวันจัดการข้าได้หรอก เจ้าเด็กน้อย ด้วยพลังแห่งเปลือกหอยนี้มันจะทำลายทุกการโจมตีที่พุ่งเข้ามาหาข้าทั้งหมด

ลำดับการสอน

- ๑) ครูร้องและทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) ต่างๆ ที่ประกอบขึ้นจากโน้ตในบันไดเสียง ๕ เสียง (Pentatonic scale)
 - ๒) นักเรียนร้องและทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) ตามและให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง
- * ฟังร้องเพลงเกียรตียศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องระดับเสียงในบันไดเสียง ๕ เสียง (Pentatonic scale) ได้แม่นยำและตรงกับสัญลักษณ์มือที่ทำได้อย่างถูกต้อง
 - ๒) นักเรียนทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) เพื่อให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงได้อย่างชัดเจน
- * ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๖ จังหวะที่ห้า

ใจมดอีล

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้
เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ฟังเพลงดีๆ แล้วตบมือให้ตรงกับ
จังหวะของระดับเสียง ลา
พร้อมแล้วก็ลุยเลย

ในที่สุดเหล่าสหายก็สามารถปราบปีศาจอีลได้สำเร็จ พวกเขายังคงเดินทางต่อไปยังเมืองของเนคมิต การได้เพื่อนใหม่ในครั้งนี้ จะช่วยให้พวกเขาหาของวิเศษได้ง่ายขึ้นหรือไม่ โปรดติดตามต่อไปในตอนที่ต่อไปครับ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

ตอนที่ ๖ จังหวะที่ห้า

บรรยาย

เมื่อเนคมิตและเหล่าสหายได้ยินดังนั้นต่างก็รู้สึกกังวลใจ เพราะเป็นการยากที่จะเอาเปลือกหอยออกมาจากตัวของศัตรูได้ และระหว่างนั้นปีศาจอิลก็อาศัยจังหวะที่เหล่าสหายและเนคมิตกังวลใจเรื่องนี้โจมตีใส่เหล่าสหายและเนคมิต ตอนนี้เหล่าสหายเป็นฝ่ายเสียเปรียบปีศาจอิลอยู่มาก เพราะไม่ว่าจะโจมตีปีศาจอิลยังไรก็ตามโจมตีก็ไร้ผล เพราะทุกครั้งทีโจมตีใส่ปีศาจอิลมักจะโดนพลังลึกลับบางอย่างทำลายพลังของพวกเขาโดนตัวของปีศาจอิลทุกครั้ง และปีศาจอิลก็เริ่มโจมตีเหล่าสหายหนักขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเปลือกหอย อันแหลมคม แต่มีอยู่คนเดียวที่พยายามโจมตีปีศาจอิลอย่างสุดกำลังและไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยก็คือ ต้นข้าว ซึ่งวิ่งเข้าไปโจมตีปีศาจอิลโดยตรงและโดนซัดกระเด็นออกมาทุกครั้ง แต่ก็ยังไม่ละความพยายาม ตรงข้าม กับฟินิกซ์ที่คอยโจมตีจากระยะไกล และนานๆ ทีจะโจมตีครั้งหนึ่ง แต่จะโจมตีเป็นชุด แบบติดต่อกันห้าครั้งต่อการโจมตีหนึ่งครั้ง และแล้วฟินิกซ์ก็ตะโกนบอกเหล่าสหายทุกคนรวมทั้งเนคมิตให้เลิกโจมตีปีศาจอิล โดยใช้เวทมนตร์แห่งสายลมสร้างพายุทรายกันระหว่างเหล่าสหายกับปีศาจอิล และรีบบอกเหล่าสหายทั้งหมดว่า “ฉันรู้วิธีกำจัดปีศาจอิลแล้ว แต่เราทั้งหมดต้องร่วมมือกัน การโจมตีปีศาจอิลนั้นไม่ได้ผลก็จริง แต่หากเราโจมตีแบบไม่หยุดติดต่อกันห้าครั้งนั้น ในครั้งที่ห้าการโจมตีจะได้ผลกับตัวของปีศาจอิล ดังนั้น เราจะต้องช่วยกันโจมตีอิลตามจังหวะที่ฉันกำหนด โดยการโจมตีแรกจะเป็นของฉัน ฉันจะใช้สายลมรวมฝนทรายลือทัวปีศาจอิลให้อยู่กับที่ และให้เซบาสเตียน เจียก เนคมิต และต้นข้าว โจมตีต่อๆ กันตามจังหวะที่ฉันบอก และต้องสังเกตการโจมตีของเพื่อนๆ ทุกคนโดยห้ามผิดจังหวะที่ฉันให้แม้แต่บ่อย พอฟินิกซ์พูดจบ ฟินิกซ์ก็เริ่มเอากำแพงทรายที่กันระหว่างตัวปีศาจอิลและเหล่าสหายออก และเริ่มโจมตีตามแผนการที่ได้บอกเพื่อนๆ ทันที

หลังจากที่ทุกคนร่วมมือกันทำตามฟินิกซ์บอก การโจมตีก็เริ่มได้ผล ปีศาจอิลค่อยๆ คายเปลือกหอยวิเศษออกมา เนื่องจากร่างกายตอนนี้บอบช้ำมาก และเมื่อปีศาจอิลคายเปลือกหอยออกมาได้เนคมิตก็ร้ายคาถาที่ไพเราะและทันใดนั้นก็ปรากฏคันธนูที่ทำจากสายน้ำพร้อมกับลูกธนูอีกสามอัน เนคมิตจึงยิงไปที่ปีศาจอิลโดยไม่รีรอ และลูกธนูทั้งสามก็ได้ปลิดชีพปีศาจอิลอย่างรวดเร็ว หลังจากทีร่วมมือกันกำจัดปีศาจอิลได้แล้ว เนคมิตก็กล่าวขอบคุณเหล่าสหายทุกคน และอาสาพาเหล่าสหายไปยังเมืองแห่งสายน้ำด้วยตัวเอง ระหว่างการเดินทางไปเมืองแห่งสายน้ำ เจียกรู้สึกว่าบรรยากาศในการเดินทางนั้นแปลกกว่าทุกทีที่ผ่านมา เพราะปกติเวลาเหล่าสหายทั้งสี่เดินทางนั้นมักจะร้องเพลงร่วมกันตลอดทาง แต่ในเวลานี้ กลับมีแต่เสียงเนคมิต ที่ดูเหมือนเธอจะหาเรื่องคุยกับต้นข้าวได้ตลอดเวลา และทุกครั้งที่ได้คุยกับต้นข้าวเธอมักจะมีรอยยิ้มและปรากฏรอยสีแดงจางๆ ที่แก้มเสมอ

ลำดับการสอน (๒-๖-๑ เพลงคาราวมพลังโจมตีแห่งเสียงเพลง)

- ๑) ครูร้องระดับเสียง โด เร มี โซ ลา ให้นักเรียนฟังตามลำดับด้วยรูปแบบจังหวะต่างๆ กัน
- ๒) ครูร้องระดับเสียง โด เร มี โซ ให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนร้องคำว่า ลา ต่อจากที่ครูร้องให้ตรงจังหวะ
- ๓) ครูร้องระดับเสียง โด เร มี โซ ลา ให้นักเรียนฟังอีกครั้ง โดยให้นักเรียนตบมือให้ตรงกับจังหวะของระดับเสียง ลา
- ๔) เปิดเพลงโจมตีปีศาจอิลให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนตบมือให้ตรงกับระดับเสียง ลา

* ฟังร้องเพลงเกียรตยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

หมายเหตุ

ในทุกขั้นตอนของการสอนนั้น ให้ครูกำกับจังหวะให้นักเรียนเสมอ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในขั้นตอนนั้นๆ ได้ด้วยจังหวะคงที่พร้อมๆ กันทุกคน

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความสูงต่ำของระดับเสียงที่ชัดเจนและสามารถแยกแยะระดับเสียงได้อย่างถูกต้อง
- ๒) นักเรียนสามารถจับจังหวะของเพลงได้อย่างถูกต้อง

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๗ เงากลางๆ

เหล่าสหายเป็นลมล้มไปในที่ที่สุด แล้วเงาคนกลางๆ ที่ต้นข้าวเห็น
คือใครกันแน่ พวกเขาจะโดนจับตัวไปให้ราชินีหรือไม่ ลุ้นกัน
ต่อได้ในตอนต่อไปนะคะ

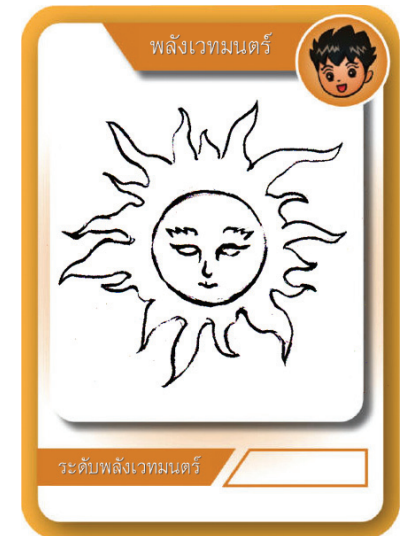
ร้องประสานเสียงเพลงทะเลทราย

ลองฟังดูดีๆ สิ แล้วจะรู้ว่าเพลงนี้รอบแรกกับรอบสองให้ความรู้สึกที่
ต่างกันมากเลยนะ สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะความเร็วที่ช้าลง แต่สาเหตุ
สำคัญมาจากการเปลี่ยนบันไดเสียงที่ทำให้เพลงฟังดูเศร้าไปเลย

ใช้คาถาเรียกสายลมชั่วโลกเหนือ

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

จับจังหวะเพลงดีๆ แล้วร้องระดับเสียงโซ ให้มีรูปแบบจังหวะ
เหมือนกับระดับเสียง โด และ มี ที่ได้ยินก่อนหน้า อาจจะฟังดูง่าย
แต่ต้องตั้งใจฟังดีๆ นะ

เพลงทะเลทราย

Traditional song

Allegro

Musical notation for the first system, measures 1-6. The piece is in 4/4 time and marked Allegro. The melody is in the treble clef, and the bass line is in the bass clef. The melody consists of eighth and quarter notes, while the bass line features a steady eighth-note accompaniment.

7

Andante

Musical notation for the second system, measures 7-12. The tempo changes to Andante. The melody in the treble clef is mostly whole notes, with some rests. The bass line continues with eighth notes. A *rit.* (ritardando) instruction is placed below the bass line at the start of measure 10.

13

Musical notation for the third system, measures 13-18. The melody in the treble clef consists of whole notes. The bass line continues with eighth notes. A *molto rit.* (molto ritardando) instruction is placed below the bass line at the start of measure 15. The piece concludes with a double bar line at the end of measure 18.

ตอนที่ ๗ เงาต่างๆ

บรรยาย

ตลอดทางที่เดินมา บริเวณรอบๆ ยังคงดูแห้งแล้งกันดาล ไม่ต่างไปจากทางที่เหล่าสหายเดินมาก่อนจัดการปีศาจอีไลด์ ซึ่งเนคมัทก็เริ่มรู้สึกแปลกๆ กับสิ่งเหล่านี้มาตั้งแต่ต้นเช่นกัน และเมื่อเดินเข้ามาจนถึงประตูเมืองแห่งสายน้ำ เหล่าสหายก็ต้องประหลาดใจเป็นที่สุดเพราะชื่อเมืองกับสภาพเมืองปัจจุบันนั้นมันช่างแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง สภาพที่เหล่าสหายเห็นมันคือทะเลทรายที่ร้อนระอุและแห้งแล้งกันดาล แม้แต่น้ำก็หายดกก็ยังมองไม่เห็น เมื่อเนคมัทเห็นสภาพเมืองในตอนนี้ก็ถึงกับเข้าทรุดลงไปด้วยความตกใจ เรอบอกกับเหล่าสหายว่า ก่อนที่เธอจะเดินทางออกจากเมืองแห่งสายน้ำเพื่อตามหาตัวการที่ทำให้น้ำในหมู่บ้านแห้งไปนั้น สภาพยังไม่กลายเป็นแบบนี้เลย เมื่อก่อนทางเข้าเมืองจะเต็มไปด้วยหินป่าและภูเขา ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของสายน้ำ แต่ตอนนี้ทำไม ทำไม เมืองแห่งสายน้ำจึงมีสภาพแบบนี้ ทั้งๆ ที่ฉันจัดการปีศาจอีไลด์แล้วแท้ๆ ต้นข้าวค่อยๆ ประคองเนคมัทขึ้นมาและบอกกับเธอว่า “อย่ากังวลไปเลย เอลิมแล้วเธอว่าเธอมาอยู่กับพวกเรา พวกเราจะช่วยเธอเองนะ” เมื่อเนคมัทได้ยินคำพูดของต้นข้าวก็ทำให้เธอลุกขึ้นยืนได้อีกครั้ง เธอกล่าวขอบคุณต้นข้าวพร้อมรอยสีแดงจางๆ ที่แก้ม และเดินนำทางเหล่าสหายไปยังบ้านที่เธออาศัยอยู่

ลำดับการสอน (๒-๗-๑ เพลงทะเลทราย)

- ๑) ครูร้องเพลงทะเลทรายแนววนให้นักเรียนฟัง โดยให้ร้องด้วยชื่อของระดับเสียง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด) รวมถึงรูปแบบจังหวะที่ตีความยาวมากกว่า ๑ จังหวะ โดยเพลงนี้จะมียุทธศาสตร์เสียงที่หลากหลายและค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่จะร้องระดับเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ครูควรให้ความสำคัญกับระดับเสียง ลา โซ มี เร โด เป็นพิเศษ เพราะเป็นคู่เสียงที่ต้องการฝึกให้นักเรียนจดจำและร้องได้ง่าย
- ๓) ครูร้องแนวทำนองของเพลงหรือเปิดเพลงจากแผ่นเสียงประกอบการเรียนและให้นักเรียนร้องประสานเสียงพร้อมกับเพลง

หมายเหตุ

- ๑) Rit. ย่อมาจากคำว่า Ritardando ซึ่งมีความหมายว่า ให้ช้าลงทีละน้อย Molto มีความหมายว่า มาก ดังนั้น คำว่า Molto rit. จึงมีความหมายว่า ช้าลงมากๆ
- ๒) อันดันเต (Andante) แปลว่า อัตรารช้าปานกลาง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียง ลา โซ มี เร โด ได้ถูกต้องและตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนสามารถร้องเพลงต่างๆ ที่มีรูปแบบจังหวะที่มีความยาวมากกว่า ๑ จังหวะ ได้อย่างถูกต้อง
- ๓) ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น

บรรยาย

ยิ่งเหล่าสหายเดินเข้าไปใกล้เมืองเท่าไร อากาศก็ยิ่งร้อนอบอ้าวมากขึ้นทุกที แต่ทุกคนก็พยายามอดทนและก้าวเท้าต่อไปอย่างไม่ย่อท้อ ฟินิกซ์พยายามช่วยเพื่อนโดยการเรียกสายลมจากทั่วโลกเหนือและใต้มาเพื่อให้เพื่อนๆ รู้สึกเย็นขึ้น แต่ก็เปล่าประโยชน์เพราะกว่าลมจะมาถึงที่นี่ก็กลายเป็นลมร้อนไปหมดแล้ว ตอนนี้เหล่าสหายเริ่มหมดแรง และกระหายน้ำเป็นอย่างมาก จนในที่สุดเจ็ยกก็หมดสติไปก่อนเพื่อน ตามมาคือเซบาสเตียน หลังจากนั้นก็เป็นฟินิกซ์ และตามด้วยเนคมัท แม้แต่ต้นข้าวซึ่งเป็นเด็กที่แข็งแรงที่สุดในตอนนี้ก็เริ่มเวียนหัว และตาทั้งสองค่อยๆ พร่ามัว ก่อนที่ต้นข้าวจะหมดสตินั้น ก็ได้เห็นเงาคนกลางๆ แต่ไกล หรือว่าเงาที่เห็นนั้นจะเป็นปีศาจที่ราชินีส่งมา ต้นข้าวเริ่มรู้สึกอยากจะถูกขึ้นดูให้แน่ใจว่านั่นคือมิตรหรือศัตรู แต่ทว่าร่างกายในตอนนี้ มันค่อยๆ หมดแรงลงอย่างช้าๆ จนในที่สุดต้นข้าวก็สลบไป

ลำดับการสอน (๒-๗-๒ เพลงเรียกสายลมทั่วโลกเหนือ)

- ๑) ครูร้องระดับเสียง โด มี โซ ตามลำดับ
- ๒) นักเรียนร้องระดับเสียง โด มี โซ ตาม และให้ครูฟังความถูกต้องของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง
- ๓) ครูร้องระดับเสียง โด มี ตามลำดับ โดยครูเป็นผู้กำหนดจังหวะของโน้ตแต่ละตัวและให้นักเรียนร้องเสียงโซ ต่อจากที่ครูร้องให้ถูกต้อง
- ๔) ครูเปิดเพลงให้นักเรียนร้องระดับเสียง โซ หลังจากที่ได้ยินเสียง โด มี ให้ถูกต้องตามจังหวะของเพลง

* ฝึกร้องเพลงเกียรตินิยม เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

หมายเหตุ

ในทุกชั้นตอนของการสอนนั้น ให้ครูกำกับจังหวะหลักให้นักเรียนเสมอ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในชั้นตอนนั้นๆ ได้ด้วยจังหวะคงที่พร้อมๆ กันทุกคน

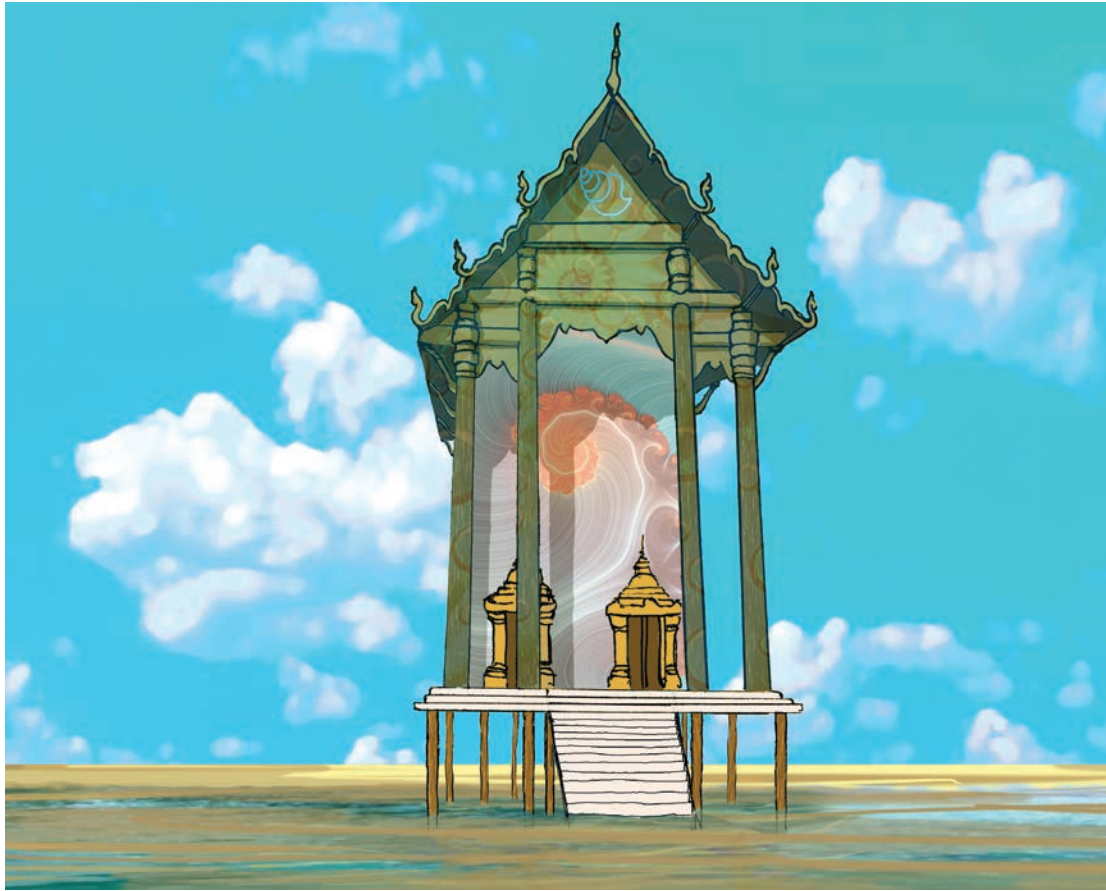
ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนควรร้องระดับเสียง โซ ได้ถูกต้อง ต่อจากระดับเสียง โด มี ตามลำดับ
- ๒) นักเรียนสามารถร้องเพลงต่างๆ ที่มีรูปแบบจังหวะและมีความยาวมากกว่า ๑ จังหวะ ได้อย่างถูกต้อง
- ๓) นักเรียนสามารถฟังและร้องเพลงตามจังหวะที่ถูกต้องได้

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๘ น้ำศักดิ์สิทธิ์

เหตุใดเมืองของเนคมิตที่ชื่อว่าเมืองแห่งสายน้ำ จึงได้แห้งแล้งเหมือนทะเลทราย ผู้คนต่างมาต่อแถวเพื่อรอรับน้ำดื่ม เหล่าสหายจะหาวิธีช่วยเมืองของเนคมิตได้อย่างไร ติดตามต่อในตอนต่อไปครับ

ร้องเพลงตามหาเนคมิต

เพลงนี้จะมีระดับเสียงที่หลากหลายและจังหวะที่สนุกสนานรวดเร็ว อาจจะร้องยากสักนิด แต่ถ้าตั้งใจแล้วละก็ต้องร้องได้อย่างแน่นอน

ช่วยกันคิดจังหวะประกอบเพลงตามหาเนคมิต

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสมระดับ

พลังเวทมนตร์เพิ่ม

ถ้าร้องได้แล้ว ลองช่วยกันคิดรูปแบบจังหวะประกอบ

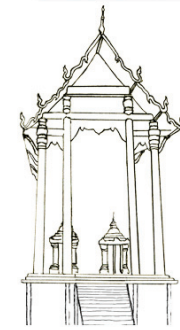
เพลงตามหาเนคมิต ดุชิ

อยากรู้จังว่าใครคิดรูปแบบจังหวะประกอบเพลงได้สนุกสนาน

และไพเราะที่สุด

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

เพลงตามหาเนคมิต

ทำนอง : ญัฐนุชา ศติปุระณะ

คำร้อง : พรสุรัช อินตะขันท์

Allegro

พวก เรา ออกเดิน ทาง ตาม หา เนค มิท มอง หา เธอ นั้น อยู่ ที่
ไค ที่ ไหนกัน พวก เรา ออกเดิน ทาง ตาม หา เนค มิท มอง หา ว่า เธอ อยู่ ที่ ไค ซ้าย
ไม่ เจอ ขวา ไม่ เจอ ออกตามหา ตั้ง นาน ก็ ไม่ เจอ ทำ ใง ดี ซ้าย
ไม่ เจอ ขวา ไม่ เจอ ดูเหมือนไร ผู้ คน เอ๊ะ หาย ไป ไหนกัน หมด พวก
เรา ออกเดิน ทาง ตาม หา เนค มิท มอง หา เธอ นั้น อยู่ ที่ ไค ที่ ไหนกัน พวก
เรา ออกเดิน ทาง ตาม หา เนค มิท มอง หา ว่า เธอ อยู่ ที่ ไค

ตอนที่ ๘ น้ำศักดิ์สิทธิ์

บรรยาย

พอเหล่าสหายลืมนิทาน ก็พบว่าอยู่ในบ้านซึ่งมีรูปทรงประหลาด ภายในบ้านประดับตกแต่งด้วยเปลือกหอย และทรายจากทะเล ต้นข้าวจึงรีบเข้าไปปลุกเพื่อนๆ ขึ้นมา และต้นข้าวก็พบว่าเนคมิตไม่ได้อยู่ด้วยกันกับพวกเขาแล้ว ดังนั้นทั้งหมดจึงลุกเดินออกมา พบว่าห้องถัดมานั้นมีอาหารเตรียมไว้ให้บนโต๊ะแต่อาหารเป็นแค่ขนมปังชิ้นเล็กๆ กับน้ำหยอกเล็กๆ ทั้งหมดรีบทานอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นทุกคนจึงออกจากบ้านและเริ่มออกเดินทางตามหาเนคมิต บรรยากาศในเมืองแห่งนี้ ถึงแม้บรรยากาศจะร้อนและแห้งแล้งขนาดไหน แต่จากสิ่งปลูกสร้างและวิวทิวทัศน์รอบๆ ก็บ่งบอกได้เป็นอย่างดีว่าเมืองแห่งนี้ในอดีตนั้นจะต้องสวยงามและน่าอยู่มากๆ ไม่ว่าจะเป็นบ้านเรือนที่มีรูปทรงประหลาดคล้ายๆ หอยยักษ์ หรือแม้กระทั่งต้นไม้รอบๆ บริเวณซึ่งมีลักษณะคล้ายปะการังสวยงามในทะเล ซึ่งตอนนี้จะเหมือนซากปะการังที่ถูกทิ้งไว้เป็นเวลานานแล้วก็ตาม

ลำดับการสอน (๒-๘-๑ เพลงตามหาเนคมิต)

- ๑) ครูร้องเพลงตามหาเนคมิตให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มิ เร โด) โดยเพลงนี้จะมีระดับเสียงที่หลากหลายและค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่จะร้องระดับเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ครูควรให้ความสำคัญกับระดับเสียง ลา โซ มิ เร โด เป็นพิเศษ เพราะเป็นคู่เสียงที่ต้องการฝึกให้นักเรียนจดจำและร้องได้ง่าย
- ๓) ให้นักเรียนสังเกตท่อนของเพลงและระบุว่ามีส่วนไหนที่เป็นท่อนใดบ้าง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียง ลา โซ มิ เร โด ได้ถูกต้องและตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนสังเกตและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคัลลักษณ์สามตอน (Ternary form) และสามารถระบุได้ว่าเพลงมีส่วนไหนและเป็นท่อนใดบ้าง

บรรยาย

ทุกคนเดินตามหาเนคมิตอยู่ครึ่งวัน ตอนนี้เหล่าสหายทุกคนเริ่มหิวน้ำ จนใกล้จะเป็นลมไปอีกรอบแล้วแต่ทันใดนั้นเขบาสดิเียนก็เจอวัดหลังหนึ่ง ลักษณะเป็นวัดที่มีเสาสสูง ด้านล่างมีสายน้ำน้อยๆ ไหลวนอยู่รอบวัด ถ้าไม่สังเกตคงไม่รู้ว่าเป็นน้ำใสสะอาด ทั้งหมดจึงรีบวิ่งเข้าไปเพื่อจะได้ดื่มน้ำให้ดับกระหาย พอทั้งหมดวิ่งเข้าไป ใกล้จะถึงลำธารน้ำแล้ว ทันใดนั้นก็ไม้พลองเหล็กอันหนึ่งพุ่งเข้ามาพาดหัวเหล่าสหาย ยกเว้นพินิกัสที่หลบได้อย่างฉิวเฉียดแบบเส้นยาแดงผ่าแปด นอกนั้นโดนพาดหัวกันไปคนละหนึ่งทีจนหัวของต้นข้าวเจ็บ และเขบาสดิเียนปูดออกมาเหมือนลูกมะนาว และผู้ที่โจมตีเหล่าสหายก็ค่อยๆ เดินออกมาจากวัดวัดนั้นอย่างช้าๆ ผู้ที่โจมตีเหล่าสหายนั้นมีรูปร่างเหมือนนักพรต หรือพวกหลวงตาแก่ๆ และท่านได้พูดกับเหล่าสหายว่า “เจ้าเด็กน้อย ถ้าคิดที่จะมาดื่มน้ำศักดิ์สิทธิ์จากที่นี่ละก็ ต้องรู้จักต่อคิว ถ้าคิดจะลัดคิว อีกละก็คราวนี้จะให้หัวโนเป็นลูกแดงโมเลย” พอท่านพูดจบ ท่านก็ชี้ไม้พลองเหล็กให้เข้าไปในวัด และเมื่อเหล่าสหายมองตามทิศทางที่ท่านชี้ก็ถึงกับตกใจ เพราะชาวเมืองเกือบทั้งหมดในเมืองนั้นต่างยืนต่อแถวกันยาวเหยียด เพื่อต้องการที่จะดื่มน้ำซึ่งเป็นแหล่งสุดท้ายที่จะหาดื่มได้จากในเมืองนี้ และพอเหล่าสหายเดินเข้าไปเพื่อไปต่อคิว ซึ่งก็ไม่ว่าอีกกี่วันถึงจะได้ดื่มน้ำ เพราะคิวนั้นยาวไปจนถึงนอกวัดอีกฝั่งหนึ่ง ต้นข้าวก็เลื้อยไปเห็นเนคมิตกำลังยืนต่อแถวรอคิวที่จะดื่มน้ำศักดิ์สิทธิ์เพื่อดับกระหาย

ลำดับการสอน (๒-๘-๑ เพลงตามหาเนคมิต)

- ๑) ครูคิดรูปแบบจังหวะต่างๆ ที่จะนำมาใช้ประกอบกับเพลง โดยให้ใช้รูปแบบจังหวะต่างๆ ที่เคยเรียนมาแล้วในการแต่ง
- ๒) ให้นักเรียนร้องคำแทนรูปแบบจังหวะหรือตบมือด้วยรูปแบบจังหวะนั้นๆ ประกอบกับบทเพลงที่ครูร้อง
- ๓) ครูแบ่งนักเรียนเป็น ๕ กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดรูปแบบจังหวะของตนเอง
- ๔) ให้แต่ละกลุ่มร้องคำแทนรูปแบบจังหวะหรือตบมือด้วยรูปแบบจังหวะที่ตนแต่งขึ้นประกอบกับเพลงที่ละกลุ่มเมื่อครบแล้วให้นักเรียนช่วยลงคะแนนเสียงว่า ชอบรูปแบบจังหวะของกลุ่มไหนที่สุด

* ฟังร้องเพลงเกียรติกษ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

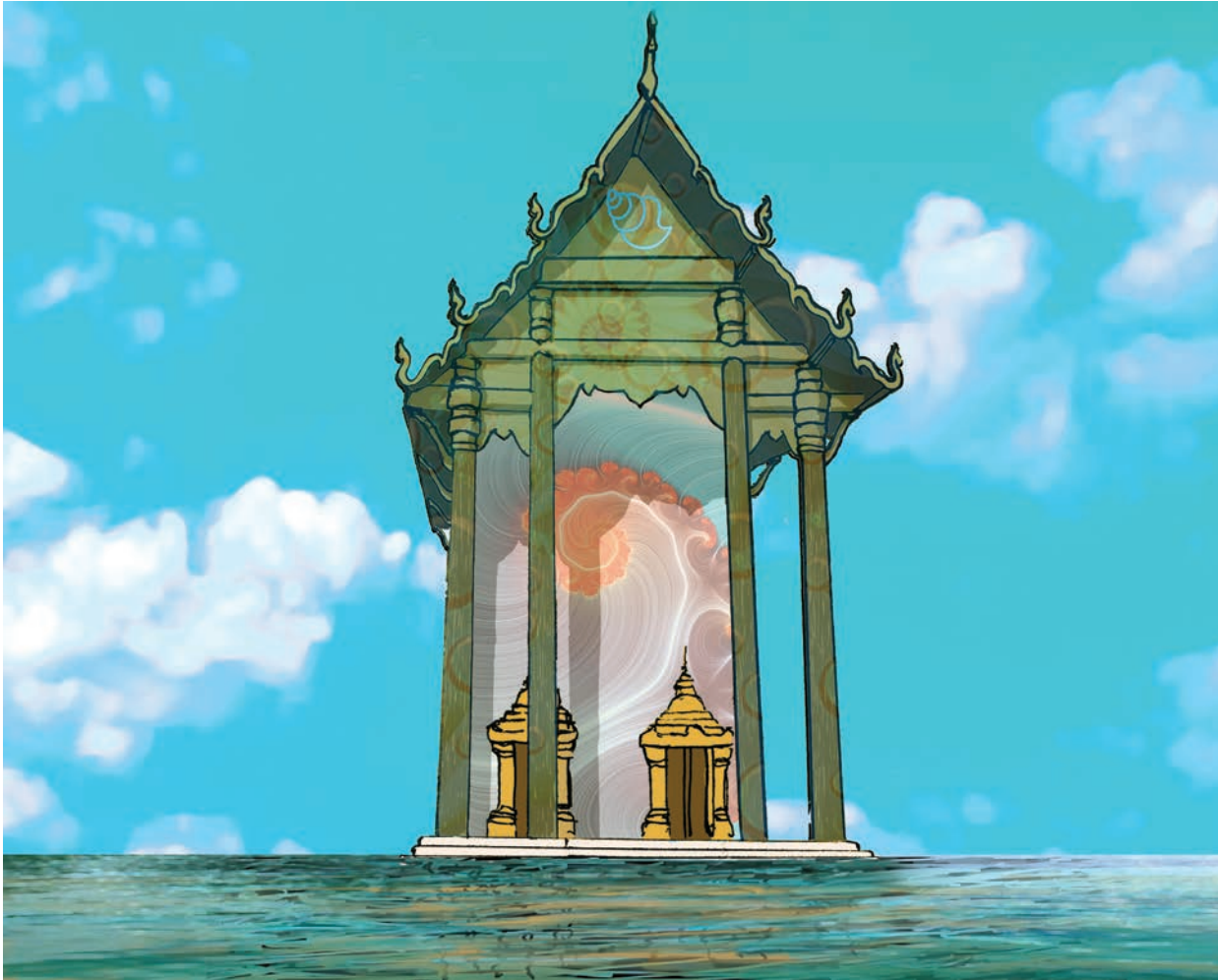
ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประพันธ์ (Compose) รูปแบบจังหวะต่างๆ
- ๒) การใช้คำแทนรูปแบบจังหวะต่างๆ ทำให้นักเรียนจดจำรูปแบบจังหวะได้ง่ายขึ้น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๙ ขอฟนจากฟ้า

ร้องเพลงขอฟนจากฟ้า

ฝึกร้องเพลงนี้ให้คล่องนะ เพลงนี้อยู่ในบันไดเสียงห้าเสียง (Pentatonic scale) ที่คุ้นเคยกันอยู่แล้ว แล้วกิจกรรมถัดมาจะมีอะไรสนุกๆ ให้ทำด้วยละ ร้องเพลงขอฟนจากฟ้าโดยเพิ่มความดังเบา (Dynamic) และการเปลี่ยนแปลงอัตราความเร็ว (Tempo)

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสมระดับพลัง เวทมนตร์เพิ่ม

เฮลละ ลองมาร้องเพลงนี้กันใหม่ ร้องความดังเบา (Dynamic) ให้ชัดเจนนะ แล้วในรอบนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอัตราความเร็ว (Tempo) อีกด้วย

ในที่สุดเหล่าสหายก็สามารถแก้คำสาปให้กับเมืองของเนคมิตได้ พวกเขาต่างยินดีอย่างมากที่ประสบความสำเร็จในการแก้คำสาป แต่พวกเขาลืมนึกไปหรือไม่ว่า ยังมีองค์หญิงที่รอการช่วยเหลือจากพวกเขาอยู่ ติดตามภารกิจช่วยเหลือองค์หญิงได้ในตอนต่อไปครับ

เพลงขอฝนจากฟ้า

ทำนอง : ณัฐนุชา ศศิประภา

คำร้อง : พรสุรัช อินตะพันธ์

Allegro

4 ด้วย เสียง คน ดรี ที่ ได้ บรรเลง ขอ ฝน ไปรยปราย ลง

8 มา แห่ง แล้ง ปาน ไค โปรด จง เมตตา ให้ ฝน ไปรย มา ชื่น

14 ใจ ลัด ลัด ลัด ลัด ลา ลัด ลัด ลัด ลัด ลา ฝน ไปรย ปราย ลง มา เย็น ชื่น ใจ ลัด ลัด ลัด ลัด ลา

20 ลัด ลัด ลัด ลัด ลา โอ้อำสาป ทั้หลาย จง หาย ไป ด้วยเสียงคนดรี ที่ ได้บรรเลง ขอ

ฝน ไปรย ปราย ลง มา แห่งแล้งปานไค โปรด จงเมตตา ให้ ฝน ไปรย มา ชื่น ใจ

ตอนที่ ๙ ขอฝนจากฟ้า

บรรยาย

เมื่อต้นข้าวพบเนคมิต ก็รีบวิ่งเข้าไปหา ทันใดนั้นอยู่ๆ ต้นข้าวก็หัวหมุนตัว และลงไปนั่งกองกับพื้น เพราะท่านหลวงตาเข้าใจผิด นึกว่าต้นข้าวจะวิ่งเพื่อแข่งคว้างพาดไม้พลองเหล็กใส่ต้นข้าวอย่างเต็มแรง เนคมิตจึงวิ่งออกจากแถวเพื่อไปดูอาการของต้นข้าว แต่โชคร้ายดีที่ต้นข้าวหิว จึงใช้เวทมนตร์ขยายสัดส่วนรวมพลังไปไว้ที่หัวทันทีทำให้หัวโนเป็นลูกแดงโมเท่านั้น เจี้ยก็ยังไม่อยากจะจินตนาการต่อเลยว่าถ้าต้นข้าวหิวไม่ไหวพอ ป่านนี้อาจจะนอนสลบไปสามวันหรือสลบไปตลอดชีวิตก็เป็นได้ หลังจากที่หายมึนจากการโจมตีของท่าน ต้นข้าวจึงบอกกับเนคมิตว่า “สิ่งที่เกิดขึ้นในเมืองของเธอนั้น เหมือนโดนคำสาปจากราชินีพิริชิลล่า ถ้ายังไม่ลงมือจะลองให้เจี้ยช่วยเรียกสาสน์ลับขององค์หญิงขึ้นมาดูนะ เพื่อว่าจะมีวิธีแก้คำสาปได้” หลังจากนั้น ต้นข้าวจึงบอกให้เจี้ยเรียกสาสน์ลับขององค์หญิงขึ้นมา และในสาสน์ลับก็มีวิธีแก้คำสาปจริงๆ ในสาสน์ลับได้บอกวิธีแก้ว่า หากอยากแก้คำสาปให้ชาวเมืองแห่งสายน้ำได้มีน้ำกลับมามากเดิมอีกครั้ง ให้ตั้งใจร้องเพลงที่ชื่อว่า “ขอฝนจากฟ้า” ให้ไพเราะที่สุด และชาวเมืองทุกคนต้องร้องด้วย ถ้าใครร้องผิดหรือไม่ร้องแม้แต่คนเดียว คาถาแก้คำสาปก็จะไร้ผลทันที

ลำดับการสอน (๒-๙-๑ เพลงขอฝนจากฟ้า)

- ๑) ครูร้องเพลงขอฝนจากฟ้าให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด)
- ๓) ให้นักเรียนสังเกตท่อนของเพลงและระบุว่ามิกซ์ท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนควรร้องระดับเสียงได้ถูกต้อง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนสังเกตและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคีตลักษณ์สามท่อน (Ternary form) และสามารถระบุได้ว่าเพลงมีกี่ท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง

บรรยาย

ตั้งนั้นต้นข้าวจึงนำเนื้อเพลงไปให้เนคมิต และเนคมิตก็ขอให้ชาวเมืองทุกคนช่วยกันร้อง โดยมีเหล่าสหายเป็นผู้สอนร้องเพลง เมื่อทุกคนสามารถร้องเพลงนี้ได้แล้ว เหล่าสหายและชาวเมืองแห่งสายน้ำทุกคนก็ร่วมใจกันร้องเพลงนี้ไปเรื่อยๆ และในขณะที่ร้องเพลงนี้ในรอบที่สามนั้น ทันใดนั้นเอง น้ำจากแม่น้ำก็ค่อยๆ เพิ่มระดับขึ้น ต้นไม้ทั้งเมืองค่อยๆ มีใบที่เขียวสดชื่น ตอนนีสภาพเมืองที่แห้งแล้งและกันดาลก็ค่อยๆ กลับกลายเป็นเมืองที่มีแต่สายน้ำล้อมรอบ ชาวเมืองต่างร้องไห้ด้วยความดีใจที่บ้านเกิดของพวกเขาเค้ากลับมาเป็นเหมือนเดิมอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่สามคนแก้คำสาปให้กับเมืองนี้ได้แล้วนั้น เนคมิตก็เชิญทุกคนไปพักที่บ้านของเธอ ซึ่งช่วงเย็นวันนั้น ชาวเมืองต่างนำอาหารทะเลที่เพิ่งจับมาได้สดๆ มากมายมาให้เหล่าสหายที่บ้านของเนคมิต ในบ้านของเนคมิตนั้นมีกันอยู่สามคนพี่น้อง พ่อแม่ของเนคมิตหายสาบสูญไปอย่างปริศนา เมื่อตอนที่เนคมิตยังเป็นเด็ก “มากินข้าวได้แล้วจ๊ะ” เสียงตะโกนเรียกจากพี่สาวทั้งสองของเนคมิต ได้ขับบทสนทนาขึ้น เนคมิตจึงหยุดเล่าเรื่อง และเดินนำเหล่าสหายไปยังห้องรับประทานอาหารซึ่งบัดนี้มีอาหารทะเลมากมายถูกจัดเตรียมไว้อย่างสวยงามบนโต๊ะอาหาร ทำให้ท้องของต้นข้าวและเหล่าสหายต่างร้องโวยวายส่งเสียงดัง จนฟังดูแล้วเหมือนเสียงประสานนำเกลียดๆ บทหนึ่ง เพราะตั้งแต่เดินทางจากหมู่บ้านเมืองแห่งขนมหวานบ้านขนมปังมานั้น เหล่าสหายแทบไม่มีอะไรกินถึงท้องมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้เหล่าสหายผู้อดอยากรีบเดินไปนั่งล้อมวงกันรอบโต๊ะอาหารด้วยความหิว และเมื่อต้นข้าวเข้าไปนั่งที่เรียบร้อยแล้ว ก็ต้องสะดุ้งเอือกใหญ่ เพราะคนที่นั่งอยู่ข้างๆ นั้นเป็นคนที่ต้นข้าวหวังว่าจะไม่ต้องเจอกันอีก ไม่ว่าชาตินี้ หรือ ชาติหน้า และผู้นั้นก็คือ หลวงตาคนที่เคยพุ่งไม้พลองเหล็กใส่หัวต้นข้าวจนบวมเป่งเป็นลูกแดงโมนั้นเอง

ลำดับการสอน (๒-๙-๒ เพลงขอฝนจากฟ้า)

- ๑) ครูร้องเพลงขอฝนจากฟ้าให้นักเรียนฟัง
 - ๒) นักเรียนร้องตามและให้ครูฟังความถูกต้องของความดังเบา (Dynamic) และการเปลี่ยนแปลงอัตราความเร็ว (Tempo)
 - ๓) ครูให้นักเรียนเปรียบเทียบว่าเพลงประโยชน์ของน้ำร้องแบบธรรมดา กับแบบที่มีความดังเบา (Dynamic) และการเปลี่ยนแปลงอัตราความเร็ว (Tempo) แบบใดมีความน่าสนใจมากกว่ากัน เพราะอะไร
- * ฟังร้องเพลงเกียรติกษัตริย์ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

หมายเหตุ

- ๑) สัญลักษณ์ p เป็นตัวย่อของคำว่า Piano ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มาจากภาษาอิตาลี หมายถึง เบา
- ๒) สัญลักษณ์ f เป็นตัวย่อของคำว่า Forte ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่มาจากภาษาอิตาลี หมายถึง ดัง
- ๓) เครื่องหมายยึดจังหวะ (Fermata) ในห้องที่ ๑๖ ปฏิบัติโดยการลากเสียงโน้ตนั้นให้ยาวกว่าค่าปกติ

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องเพลงโดยมีความดังเบา (Dynamic) ที่ชัดเจน
- ๒) นักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงอัตราความเร็ว (Tempo) ของเพลงได้อย่างถูกต้องตามที่กำหนดให้

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๑๐ ความช่วยเหลือจากหลวงตา

ในที่สุดเหล่าสหายก็ว่ายน้ำมาถึงหน้าปากถ้ำ พวกเขาจะสามารถเอาของวิเศษที่อยู่ในถ้ำออกมาได้หรือไม่ ลัทธิที่ดูแลของวิเศษจะอันตรายมากน้อยเพียงใด ร่วมเป็นกำลังใจให้เหล่าสหายได้ในตอนต่อไปครับ

ร้องเพลง ไบ ไบ ไบ

ยังจำเสียงขาด (Staccato) และเสียงต่อเนื่อง (Legato) กันได้อยู่ไหม ถ้าจำได้ลองร้องเพลงนี้ให้ ฟังหน่อยซิ

ฟังเพลงว่ายน้ำและจับคู่กับตัวละครที่เหมาะสม
***ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสม**
ระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ลองดูซิว่า เพลงว่ายน้ำเพลงไหนเหมาะกับตัว
ละครใดมากที่สุด

เพลง ไบ ไบ ไบ

ทำนอง : ณัฐนุชา ศศิประมาณะ

คำร้อง : พรสุรัช อินตะจันทร์

Allegro

8 ออก ไป พวก เรา ออกเดิน ไปตามทาง ที่ เขา บอกมุ่ง หน้า ต่อ ไป ไกลแค่ไหนก็ ไม่นึก

13 กลัว ออกเดิน ทางออกเดิน ทาง ให้ ไกลไกลไกลแล้วก็ ไป ไป ไป ให้ แสน ไกลออกเดิน

18 ทาง ออกเดิน ทาง ให้ ไกล ไกล ไกล แล้ว ก็ ไป ไป ไป ให้ ไกล ออก ไป พวก

เรา ออกเดิน ไปตามทาง ที่ เขา บอกมุ่ง หน้า ต่อ ไป ไกล แค่ไหนก็ ไม่นึก กลัว

ตอนที่ ๑๐ ความช่วยเหลือจากหลวงตา

บรรยาย

เมื่อต้นข้าวหันไปพบหน้าหลวงตานั้น ด้วยความที่เป็นเด็กกว่า ต้นข้าวจึงกล่าวสวัสดิทาม ด้วยท่าทางอ่อนน้อม แต่สายตาก็ยังคงมองไปรอบๆ เพื่อกวาดตามองว่าไม้พลองเหล็กจะพุ่งมาใส่เขาอีกไหม เมื่อหลวงตาเห็นท่าทางของต้นข้าวก็หัวเราะ พร้อมกับพูดว่า “ที่ฉันมาวันนี้เพื่อจะมาตอบคำถามเกี่ยวกับของวิเศษในตำนาน เพื่อตอบแทนที่พวกเจ้าช่วยแก้คำสาปของราชินีให้กับชาวเมืองแห่งสายน้ำ แต่ก่อนอื่นเชิญพวกเจ้ารับประทานอาหารให้เรียบร้อยซะก่อน เพราะดูแล้ว พวกเจ้าคงจะอดอยากมาหลายวันแล้ว” ดังนั้นเหล่าสหายจึงกล่าวขอบคุณ และรับประทานอาหารที่กองอยู่ตรงหน้าอย่างรวดเร็วด้วยความหิว หลังจากนั้นหลวงตาก็เริ่มเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับของวิเศษในตำนานชิ้นหนึ่งให้เหล่าสหายฟังว่า “ของวิเศษในตำนานชิ้นนี้เป็นของวิเศษที่อยู่ในถ้ำแห่งซีฟิส ซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลมากจากเมืองแห่งสายน้ำ เขวากันว่าของวิเศษชิ้นนี้มีสัตว์วิเศษตัวหนึ่งคอยปกป้องอยู่ มันเป็นสัตว์ที่ดุร้ายและน่ากลัวมาก และถ้ำแห่งซีฟิสนั้นเมื่อเข้าไปแล้วจะไม่มีวันได้กลับออกมาอีก ข้าสามารถบอกทางที่จะไปสู่ถ้ำซีฟิสได้ แต่หลังจากนั้นพวกเจ้าคงต้องหาทางเข้าไปเอาของวิเศษชิ้นนั้นด้วยตัวเอง” เมื่อได้ฟังดังนั้นแทนที่เหล่าสหายจะมีสีหน้าที่หวาดกลัวกลับยิ้มอย่างมั่นใจ และต้นข้าวได้กล่าว “ขอบคุณครับ สำหรับข้อมูล ไม่ว่าจะอันตรายแค่ไหน พวกเราก็จะนำของวิเศษเพื่อไปช่วยองค์หญิงให้ได้ครับ” หลังจากนั้นเหล่าสหายก็แยกย้ายกันไปพักผ่อน พอรุ่งเช้าทุกคนก็รีบออกเดินทางทันที โดยการเดินทางในครั้งนี้มีเนคมิทร่วมเดินทางไปด้วย โดยเธอออกกับเหล่าสหายว่าอยากจะทำตอบแทนพระคุณของเหล่าสหายที่ช่วยเหลือเธอมาตลอด โดยระหว่างการเดินทาง เหล่าสหายก็ร่วมกันร้องเพลงที่มีจังหวะมาร์ชอย่างสนุกสนาน

ลำดับการสอน (๒-๑๐-๑ เพลง ไป ไป ไป)

- ๑) ครูร้องเพลง ไป ไป ไป ให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด) รวมถึงความถูกต้องของเสียงขาด (Staccato) และเสียงต่อเนื่อง (Legato)
- ๓) ให้นักเรียนสังเกตท่อนของเพลงและระบุว่ามิกซ์ท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง

หมายเหตุ

การควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) หมายถึง การแสดงรายละเอียดของการร้องหรือบรรเลงโน้ตในที่นี้จะเน้นในเรื่องของเสียงเชื่อม (Legato) และเสียงขาด (Staccato) เสียงเชื่อม (Legato) หมายถึง การร้องหรือเล่นเสียงให้มีความต่อเนื่องกัน เสียงขาด (Staccato) หมายถึง การร้องหรือเล่นเสียงให้แยกจากกัน หรือเล่นเสียงสั้นๆ ให้ขาดจากกัน

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนควรร้องเพลงด้วยระดับเสียง ลา โซ มี เร โด ได้ถูกต้อง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนร้องเพลงโดยมีการควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) ที่ชัดเจน
- ๓) นักเรียนสังเกตและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคีตลักษณะสามตอน (Ternary form) และสามารถระบุได้ว่าเพลงมีท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง

บรรยาย

เมื่อเดินทางมาได้สักระยะหนึ่งแล้ว เหล่าสหายก็ต้องตกใจกับภาพที่เห็นเบื้องหน้า เพราะว่าเส้นทางข้างหน้านั้นเต็มไปด้วยน้ำสีฟ้าใส ซึ่งไม่รู้ว่ามีลึกมากน้อยแค่ไหน และตามแผนที่นั้นหากจะไปให้ถึงถ้ำซีฟิสนั้นต้องข้ามผ่านเส้นทางนี้เท่านั้น ดังนั้นเหล่าสหายทั้งหมดจึงต้องกระโดดลงน้ำ เพื่อว่ายต่อไปตามเส้นทางที่แผนที่เขียนบอก โดยเนคมิทว่ายน้ำนำหน้าเป็นคนแรก และเหล่าสหายต่างก็กระโดดลงน้ำตาม ในระหว่างการว่ายน้ำนั้น ลีลาการว่ายน้ำของแต่ละคนก็แตกต่างกันไป เนคมิทซึ่งเป็นชาวเมืองแห่งสายน้ำนั้นว่ายน้ำอย่างคล่องแคล่ว และชำนาญ อีกทั้งเธอยังดูสดใสร่าเริงมากขึ้นเมื่อตัวได้สัมผัสกับน้ำ ส่วนเจียนนั้นก็ว่ายน้ำอย่างรวดเร็วและซุกซนไปทั่วตามประสาลิงน้อย แต่เซบาสเตียนซึ่งเป็นสัตว์บก และตัวใหญ่นั้น ดูไม่ค่อยชอบใจสักเท่าไรที่ที่ต้องลงน้ำ แต่ก็ว่ายไปเรื่อยๆ ซ้ำๆ อย่างสบายๆ จนดูแล้วเหมือนกบว่ายน้ำมากกว่า ส่วนฟินิกส์ มีท่าทางที่เคลื่อนไหวดูเจ้าชาย การเคลื่อนไหวสง่าเหมือนมีดวงแก้วแวววาวอยู่ในขณะที่ฟินิกส์ว่ายน้ำก็ไม่ปาน ทำให้ปลาสาวยุ ในน้ำส่วนใหญ่ว่ายวนเวียนรอบตัวของฟินิกส์เหมือนพวกบัคคารา ส่วนคนสุดท้ายนั้นถึงแม้ตัวจะอยู่ในอาณาจักรซีฟิเนีย แต่ใจและร่างกายนั้นเป็นชาวไทยร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะระหว่างที่ว่ายน้ำมาตลอดทาง ต้นข้าวจะมีลีลาการว่ายน้ำที่โดดเด่นไม่เหมือนใคร และแฝงเอกลักษณ์ความเป็นไทยไว้อย่างชัดเจน

ลำดับการสอน (๒-๑๐-๒ เพลง ว่ายน้ำ ๒-๕)

- ๑) ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน
- ๒) ครูเปิดเพลงว่ายน้ำให้นักเรียนฟัง โดยเพลงว่ายน้ำนั้นจะถูกแยกเป็น ๕ เพลงย่อย ที่มีลักษณะต่างกัน
- ๓) ให้เวลานักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิด ว่าเพลงไหนควรจะคู่กับตัวละครในเรื่องตัวใดและให้เหตุผลประกอบ
- ๔) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอความคิดของตนเอง

* ฟังร้องเพลงเกียรติกษัตริย์ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

นักเรียนเข้าใจถึงความแตกต่างของลักษณะของเพลงต่างๆ

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๑๑ สหายเบอรัมิด้า

ร้องเพลงสหายดำน้ำ

มาดำน้ำกันเถอะ เพลงนี้เวลาร้องหายใจให้ถูก
ตำแหน่งด้วยนะ ลองฟังครูดูซิว่า เวลาร้องเพลง
คุณครูหายใจตอนไหนบ้าง

ร้องเพลงเจ้าปลาน้อย

ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสม

ระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

เพลงนี้พอร้องเสร็จแล้ว ลองช่วยกันแต่งเนื้อเพลง
ใหม่กันดีกว่า ลองดูซิว่าจะมีสัตว์ทะเลอะไรใส่ใน
เพลงได้อีกบ้างนะ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

ขณะนี้เหล่าสหายได้เดินทางมาถึงถ้ำซีฟิสแล้ว และเนคมิทก็ได้สิ่งวิเศษมา
อยู่ในมือแล้ว แต่พวกเหล่าสหายจะสามารถออกจากถ้ำนี้ได้อย่างปลอดภัย
หรือไม่ ติดตามในตอนต่อไปครับ

เพลงสาหร่ายดำน้ำ

ทำนอง : ณัฐนุชา ศศิประภา

Allegro

The musical score is written in treble clef with a 3/4 time signature. It consists of four staves of music. The first staff begins with a dynamic marking of *f* (forte) and contains a melodic line with a slur over the first six notes. The second staff begins with a dynamic marking of *p* (piano) and contains a melodic line with a slur over the first six notes. The third staff begins with a dynamic marking of *f* and contains a melodic line with a slur over the first six notes, followed by a dynamic marking of *p* and a melodic line with a slur over the next six notes. The fourth staff begins with a dynamic marking of *f* and contains a melodic line with a slur over the first six notes, followed by a dynamic marking of *p* and a melodic line with a slur over the next six notes. The score is numbered 9, 17, and 25 at the beginning of the second, third, and fourth staves respectively.

เพลงเจ้าปลาน้อย

ทำนอง, คำร้อง : พรสุรัช อินตะจันทร์

Allegro

๑)เจ้า ปลาน้อย เจ้าปลาน้อย ว่ายน้ำว่าย มา ลั่น ลั่น ลา ลั่น ลั่น ลา น้ำเย็นชื่นใจ

9
ระ ว่าง ปู ยักษ์ เจ้า ปลาน้อย เจ้า ปลาน้อย

15
ว่ายน้ำว่าย มา ลั่น ลั่น ลา ลั่น ลั่น ลา น้ำ เย็น ชื่น ใจ

๒) พะยูนน้อย พะยูนน้อย ว่ายน้ำว่ายมา
ลั่นลั่นลา ลั่นลั่นลา น้ำเย็น ชื่นใจ ระว่างหมึกยักษ์
พะยูนน้อย พะยูนน้อย ว่ายน้ำว่ายมา
ลั่นลั่นลา ลั่นลั่นลา น้ำเย็นชื่นใจ

ตอนที่ ๑๑ สาหร่ายเบอร์มิวด้า

บรรยาย

เมื่อทั้งหมดว่ายน้ำเข้ามาเจอฝั่งอีกฟากแล้ว เนคมิตก็บอกว่า “ตามแผน ถ้าพวกเราข้ามภูเขาข้างหน้าได้แล้วก็จะถึงที่ตั้งของถ้ำซีฟิสทันที ดังนั้นเหล่าสายจึงรีบเดินทางข้ามเขา โดยระหว่างทาง เนคมิตได้เล่าเรื่องราวของเธอให้เหล่าสายฟังว่า “ตั้งแต่เล็กจนโตนั้น เธอได้ร่ำเรียนคาถาด้านการใช้อาวุธมากมายกับท่านหลวงตาในวัด เพราะเธออยากออกเดินทางตามหาพ่อแม่ที่หายสาบสูญไปของเธอ” คำพูดนี้ทำให้ต้นข้าวนึกถึงช่วงเวลาก่อนที่เขาจะถูกพาตัวมายังอาณาจักรแห่งเวทมนตร์นี้ ซึ่งตอนนั้นพ่อและแม่ของเขาก็หายไปทั้งคู่เช่นเดียวกัน แต่ยังไม่ทันที่จะได้คิดอะไรต่อ เขบาสเดียนก็ใช้หัวของมันดันต้นข้าวเหมือนปลุกออกจากความคิดที่งมงาย เพราะตอนนี้ เหล่าสายได้เดินทางมาถึงปากทางเข้าถ้ำซีฟิสแล้ว ทางเข้าถ้ำซีฟิสนั้นมีลักษณะคล้ายๆ รูปปลาอากาศ บรรยากาครอบๆ ถ้ำดูน่ากลัวและวังเวง เหล่าสายค่อยๆ เดินเข้าไปอย่างช้าๆ ด้วยความระมัดระวัง ภายในถ้ำนั้นมืดมาก และอับชื้น จนเจ็ยกต้องใช้เวทมนตร์จุดลูกไฟขึ้นมาเพื่อนำทาง แต่ทางนั้นขรุขระและมีหลุมบ่อมากมายทำให้ระหว่างนั้น แต่ละคนต้องเดินสะดุดหลุมกันไปคนละที่สองที และแล้วทางเบื้องหน้าในตอนนั้นก็ทำให้เหล่าสายลำบากใจที่สุด เพราะทางเบื้องหน้าเป็นทางตัน แต่มีสระน้ำขนาดใหญ่ ซึ่งถ้าให้เดาแน่ๆ ของวิเศษคงอยู่ใต้สระน้ำผืนนี้ และวิธีเดียวที่จะสามารถนำกลับมาได้คือ ทุกคนต้องดำน้ำลงไปเอามันขึ้นมา ทุกคนต่างตกใจที่ต้องดำน้ำ เพราะไม่มีใครดำน้ำเก่งเลยนอกจากเนคมิต เมื่อเนคมิตเห็นสีหน้าของแต่ละคนแล้ว เนคมิตก็อมยิ้มนิดๆ พร้อมกับหยิบเป้ และล้างเอาสาหร่ายเบอร์มิวด้า ที่มีสีน้ำตาลขะแยงออกมา เนคมิตบอกว่า เมื่ออมสาหร่ายนี้ไว้ในปาก จะทำให้ทุกคนดำน้ำได้นานเกือบชั่วโมง แต่ก่อนที่ทุกคนจะอมสาหร่ายนั้นจะต้องร่ายคาถาบทหนึ่งก่อนเสมอ เพื่อให้อากาศถูกเก็บไปไว้ที่ปอดได้มากที่สุด และยังเป็นคาถาที่ฝึกการหายใจก่อนดำน้ำเป็นอย่างดีด้วย หลังจากนั้นค่อยอมสาหร่ายไว้ในปาก ซึ่งมันจะช่วยให้สามารถหายใจได้นานเหมือนกับปลาตัวหนึ่งก็ได้

ลำดับการสอน (๒-๑๑-๑ เพลงสาหร่ายดำน้ำ)

- ๑) ครูอธิบายวิธีการหายใจในการร้องเพลงที่ถูกต้องให้กับนักเรียน ว่าขณะหายใจเข้าต้องจะปองพอสสมควรเพื่อเก็บลม หน้าอกไม่ยืดออก ไหล่อยู่ที่เดิม ไม่ยกสูงขึ้น และการหายใจเข้าจะต้องหายใจก่อนเริ่มร้องพอดี
- ๒) ครูร้องเพลงสาหร่ายดำน้ำให้นักเรียนฟัง โดยในหนึ่งเครื่องหมายเชื่อมเสียง (Slur) ให้ใช้ลมหายใจเดียว และร้องด้วยชื่อของระดับเสียง
- ๓) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด) รวมถึงรูปแบบจังหวะที่มีความยาวมากกว่า ๑ จังหวะ และความถูกต้องของเสียงต่อเนื่อง (Legato) โดยเพลงนี้จะมีระดับเสียงที่หลากหลายและค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่จะร้องระดับเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ครูควรให้ความสำคัญกับระดับเสียง ลา โซ มี เร โด เป็นพิเศษ เพราะเป็นคู่เสียงที่ต้องการฝึกให้นักเรียนจดจำและร้องได้ง่าย
- ๔) ให้นักเรียนสังเกตท่อนของเพลงและระบุว่ามีกี่ท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียง ลา โซ มี เร โด ได้ถูกต้องและตรง

ระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน

- ๒) นักเรียนสามารถร้องเพลงต่างๆ ที่มีรูปแบบจังหวะที่มีความยาวมากกว่า ๑ จังหวะ ได้อย่างถูกต้อง
- ๓) นักเรียนสามารถร้องเพลง โดยแสดงออกถึงเสียงต่อเนื่อง (Legato) ได้อย่างชัดเจน
- ๔) นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการหายใจในการร้องเพลงที่ถูกต้อง
- ๕) นักเรียนสังเกตและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคีตลักษณะสามท่อน (Ternary form) และสามารถระบุได้ว่าเพลงมีกี่ท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง

บรรยาย

หลังจากนั้นทุกคนก็เริ่มดำน้ำลงไป สิ่งที่พวกเขาเห็นได้น้ำคือสัตว์น้ำหน้าตาแปลกๆ มากมาย แต่ก็ดูไม่มีพิษภัย และเมื่อดำลงไปได้ซักพักทุกคนก็เห็นแสงแวววาวกะพริบเจิดจ้าอยู่ด้านล่างที่ลึกที่สุด พวกเขาว่ายน้ำเข้าไปใกล้จึงเห็นเป็นไข่มุกสีน้ำเงินแวววาวอยู่ในเปลือกหอย ด้วยความดีใจ เนคมิตจึงว่ายน้ำเข้าไปหยิบมันได้นั้นปลาที่ว่ายน้ำไปว่ายมาก็หยุดว่ายน้ำ และเปลี่ยนทิศทางมาโจมตีเนคมิตที่กำลังถือไข่มุกสีน้ำเงินไว้ในมือ เนคมิตจึงว่ายน้ำหนีอย่างรวดเร็ว แต่ปลาก็ไม่สามารถไล่เนคมิตทัน เพราะเนคมิตเป็นชาวเมืองแห่งสายน้ำ เรื่องการว่ายน้ำนั้นเธอทำได้ดีกว่าพวกปลาในผืนน้ำทั้งปวง ภาพที่เห็นเบื้องหน้าเหล่าสายนั้นเหมือนกับว่าปลาทั้งสระกำลังว่ายน้ำตามเนคมิต ซึ่งความเร็วของเนคมิตได้ทิ้งระยะห่างไว้เยอะมาก และดูเหมือนว่า ถ้าความเร็วของเธอมิขนาดนี้ ไม่ว่าปลาตัวไหนๆ ก็ไม่สามารถทำอันตรายเธอได้เลย แต่อยู่ๆ ปลาทั้งหมดกลับว่ายน้ำหนีกระจัดกระจายไปคนละทิศละทางอย่างไม่มีสาเหตุ ซึ่งเหตุการณ์นี้สร้างความประหลาดใจให้กับเหล่าสายและเนคมิตเป็นที่สุด และทันใดนั้นเองก็มีร่างๆ หนึ่งค่อยๆ ปรากฏอยู่ด้านหน้าหน้าเนคมิต ร่างนั้นก็คือเจ้าปลาหมึกยักษ์นั่นเอง

ลำดับการสอน (๒-๑๑-๒ เพลงเจ้าปลาน้อย)

- ๑) ครูร้องเพลงเจ้าปลาน้อย ให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (โซ มี เร โด) โดยเพลงนี้จะมีระดับเสียงที่หลากหลายและค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่จะร้องระดับเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ครูควรให้ความสำคัญกับระดับเสียง โซ มี เร โด เป็นพิเศษ เพราะเป็นคู่เสียงที่ต้องการฝึกให้นักเรียนจดจำและร้องได้ง่าย
- ๓) ครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งเนื้อร้องใหม่ โดยอาจเปลี่ยนเนื้อในบางท่อนของเพลง เช่น เจ้าปลาน้อย เปลี่ยนเป็น ปลาตาน้อย เป็นต้น

* ฝึกร้องเพลงเกียรติกษัตริย์ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียง โซ มี เร โด ได้ถูกต้องและตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประพันธ์ (Compose) เนื้อเพลงต่างๆ

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๑๒ เนคมิตคือเป้าหมาย

เนคมิตกำลังอยู่ในสถานการณ์ลำบาก เธอกำลังหายใจไม่ออก หากเธอยังมุ่งมั่นที่จะเอาไข่มุกมาให้ได้ จะต้องผ่านเหตุการณ์อันตรายอีกมากมายเพียงใด ติดตามได้ในตอนต่อไปครับ

ทบทวนจังหวะ

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ฟังเพลงแล้วตบมือตามรูปแบบจังหวะ
ที่ได้ยินให้ถูกต้องดูสิ กิจกรรมนี้นอกจากจะ
ได้ทบทวนจังหวะแล้ว ยังได้เล่นเป็น
เกมสนุกๆ อีกด้วยนะ

ตอนที่ ๑๒ เนคมิตคือเป้าหมาย

บรรยาย

และแล้วเจ้าปลาหมึกยักษ์ก็พยายามใช้หนวดพาดใส่เนคมิต แต่เนคมิตก็สามารถหลบได้อย่างหวุดหวิด เพราะเนคมิตเป็นชาวเมืองแห่งสายน้ำ เธอจึงพยายามคิดวิธีจัดการกับเจ้าปลาหมึกยักษ์เกรตตัวนี้ เนคมิตพยายามมองดูรอบๆ ว่าจะมีอะไรพอช่วยเธอได้บ้าง และแล้วเธอก็เหลือบไปเห็นต้นสาหร่ายดำด้านล่าง เธอจึงพยายามว่ายน้ำไปหลบอยู่ภายในต้นสาหร่ายพันธุ์ตุ๊กตัก ซึ่งมีความใหญ่กว่าต้นสาหร่ายธรรมดา ถึงเจ็ดเท่าและปลาหมึกยักษ์ก็ว่ายตามมา มันพยายามพาดหนวดของมันไปที่เนคมิต เนคมิตก็พยายามหลอกล่อไปมา จนสุดท้ายปลาหมึกก็พาดหนวดเส้นหนึ่งมาอย่างแรง ทำให้หนวดพันกันต้นสาหร่ายพันธุ์ตุ๊กตัก มันพยายามสะบัดและดึงไปมา เพื่อให้หลุดออกจากต้นสาหร่ายพันธุ์ตุ๊กตัก แต่ยิ่งดึงก็ยิ่งพันๆๆๆๆๆๆ สุดท้ายสาหร่ายก็ค่อยๆ ดูปปลาหมึกยักษ์เข้าไปในกอสาหร่ายและพันตัวปลาหมึกยักษ์ไว้อย่างแน่น เนคมิตจึงว่ายน้ำหนีไปได้อย่างปลอดภัย

แม้การต่อสู้จะอันตรายแค่ไหน เนคมิตก็ยังคงถือไข่มุกไว้ในมือ และระวังไม่ให้ไข่มุกสีน้ำเงินร่วงออกจากมือเธอ และเมื่อเธอสามารถจัดการกับปลาหมึกยักษ์ได้สำเร็จแล้ว เนคมิตก็ว่ายน้ำตรงมาหา เหล่าสาหร่ายซึ่งกำลังทำหน้าที่ป้อนแสงสว่างอยู่ เพราะตั้งแต่ลงมาได้น้ำ ยังไม่มีปลาตัวไหนที่พุ่งตรงเข้ามาโจมตีเหล่าสาหร่ายเลยแม้สักตัว แมแต่เจ้าปลาหมึกยักษ์ก็ไม่สนใจเหล่าสาหร่ายเลย จะมีก็แต่เนคมิตคนเดียวที่เป็นเป้าหมายของเหล่าสัตว์น้ำในสระน้ำแห่งนี้ แต่ยังไม่ทันที่เนคมิตจะได้พักจากการจัดการกับเจ้าปลาหมึกยักษ์ ต้นข้าวก็ตะโกนบอกเนคมิตว่า “ระวังข้างหลัง” เนคมิตจึงรีบหันไปดู แต่ยังไม่ทันได้หันจนสุดท้าย กุ้งยักษ์ก็โจมตีใส่เนคมิตโดยใช้ก้ามคีบที่ตัวเนคมิตและสะบัดเนคมิตกระเด็นไปชนก้อนหินใหญ่ ทำให้ไข่มุกหลุดออกจากมือเนคมิต เนคมิตรีบตั้งหลัก แล้วรีบว่ายน้ำไปเอาไข่มุกที่ทำตกไว้ แต่เจ้ากุ้งยักษ์ก็ว่ายน้ำมาขวางไม่ให้เนคมิตไปเอาไข่มุกได้ และมันใช้หนวดกึ่งพันตัวเนคมิตไว้ทำให้เธอขยับไม่ได้และเริ่มหายใจไม่ออก

ลำดับการสอน (๒-๑๒-๑ ทบทวนจังหวะ)

- ๑) ครูตบมือรูปแบบจังหวะที่เคยเรียนมาและให้นักเรียนร้องคำแทนรูปแบบจังหวะ หรือตบมือตามเพื่อทบทวนจังหวะต่างๆ ที่เคยเรียนมา
- ๒) เมื่อนักเรียนเกิดความเคยชินกับรูปแบบจังหวะต่างๆ แล้ว ครูจึงเปิดแผ่นเสียงประกอบการเรียนให้นักเรียนฟังและร้องคำแทนรูปแบบจังหวะหรือตบจังหวะตามรูปแบบจังหวะต่างๆ ในเพลงที่ได้ยินให้ถูกต้อง

* ฟังร้องเพลงเกียร์ตียศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนสามารถตบมือรูปแบบจังหวะต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
- ๒) การใช้คำแทนรูปแบบจังหวะต่างๆ ทำให้นักเรียนจดจำรูปแบบจังหวะได้ง่ายขึ้น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๑๓ แผนการ

เล่นเกมไข่มุก

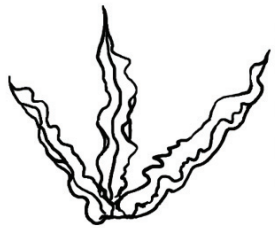
*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสม
ระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

มีสมาธิดี ๆ ละ เกมนี้ต้องส่งของไปมาให้ถูกทิศ
ถ้าส่งผิดทางเนี่ยจะมั่วกันหมดเลยนะ

เนคมิตหายไปไหน เหล่าสหายต่างมองหาเธออย่างเป็นห่วง อีกนานแค่ไหนกว่าเธอ
จะโผล่พ้นผิวน้ำขึ้นมา หรือเหล่าสหายจะหาวิธีลงไปตามหาเธอใต้ผิวน้ำดี ลุ้นได้ใน
ตอนต่อไปครับ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

ตอนที่ ๑๓ แผนการ

บรรยาย

เหล่าสหายทุกคนรีบวิ่งเข้าไปช่วยเนคมิต แต่เจ้ากั๋งยักษ์ใช้หนวด ขา และหาง พาดใส่เหล่าสหาย ปลิวไปคนละทิศละทาง และตอนนี้หน้าของเนคมิตเริ่มกลายเป็นสีม่วงแล้ว เพราะโดนหนวดของกั๋งยักษ์ รัดตัวไว้นานจนหายใจไม่ออกแม้เหล่าสหายจะพยายามช่วยกันอย่างสุดกำลัง แต่เป็นเพราะการต่อสู้ในครั้งนี้ ต่างจากการต่อสู้บนบก จึงเสียเปรียบในด้านของการเคลื่อนไหว และการใช้เวทมนตร์ จึงทำให้ยังไม่สามารถ ช่วยเนคมิตออกมาจากหนวดกั๋งยักษ์ได้ ระหว่างที่เหตุการณ์กำลังเลวร้ายสุดๆ ต้นข้าวก็เลื้อยไปเห็นไข่มุก สีน้ำเงินด้านล่างเนคมิต ซึ่งมันตกอยู่ที่พื้น ต้นข้าวจึงรวบรวมพลังไว้ที่แขน และขา รีบวิ่งท่าส่ว่าน ไปหยิบ ไข่มุกมา ทันใดนั่นกั๋งยักษ์ก็ปล่อยตัวเนคมิตทันที และพุ่งมาหาต้นข้าวแทน ต้นข้าวจึงมองหาพิณีส และบอก พิณีสว่า “รับไป” พิณีสรับไข่มุก และโยนต่อให้เขบาสเตียน เขบาสเตียนใช้ขาหน้าเตะมุกไปหาเจี๊ยก ทุกคน รับส่งมุกกันอย่างรวดเร็ว ทำให้กั๋งเริ่มตาลายสับสน เนคมิตจึงฉวยจังหวะที่กั๋งตาลาย และบอกให้เพื่อนโยน มุกมาให้เธอ และเธอก็รีบวิ่งหนีกั๋งอย่างรวดเร็ว แบบซิกแซก จนเจ้ากั๋งยักษ์เริ่มว้าวตามแบบมึนๆ จนในที่สุด เนคมิตก็ว้าวหลอกล่อให้กั๋งยักษ์เอาหัวชนกับหินก้อนใหญ่จนสลบไป

ตอนนี้สาหร่ายเบอร์มิวดาเริ่มหมดฤทธิ์แล้ว ทุกคนจึงเริ่มหายใจอย่างอึดอัดขึ้นเรื่อยๆ เนคมิตจึงส่ง สัญญาณบอกให้ทุกคนกลับขึ้นไปบนฝั่งเพราะตอนนี้ได้ไข่มุกแล้ว โดยเนคมิตจะว่ายอยู่หลังสุดคอยระวังหลังให้ หลังจากทีทุกคนขึ้นมาบนฝั่งเรียบร้อยแล้ว ต่างก็นอนแผ่ด้วยความหมดแรง ลักพักต้นข้าวก็ลุกขึ้นบอกให้ ทุกคนรีบเดินทางกลับหมู่บ้านเพราะยังเหลือของวิเศษในตำนานอีกสองชิ้นที่ยังต้องออกตามหา ทุกคนต่าง ค่อยๆ ลุกขึ้น แต่ทว่าต้นข้าวกลับไม่เห็นเนคมิต ทุกคนจึงนั่งรอเธอสักพัก แต่เนคมิตก็ยังไม่ขึ้นมาจากน้ำ ต้นข้าวจึงตัดสินใจกระโดดลงน้ำไปอีกรอบเพื่อเนคมิตจะโดนโจมตีจากสัตว์ทะเลตัวอื่นอีก แต่แทนที่เสียงที่ตาม มาจะเป็นเสียงตัวของต้นข้าวกระทบผิวน้ำดังตูม!! ทุกคนกลับได้ยินเสียง อ้าก!! ดังขึ้นอย่างโหยหวน เพราะ ผิวน้ำในตอนนั้นก็กลับเหมือนกำแพงใสที่ขวางกั้น ทำให้ไม่สามารถลงไปใต้น้ำได้ ต้นข้าวจึงกระเด็นขึ้นมาบนบก อย่างรวดเร็ว เหล่าสหายจึงรีบวิ่งไปประคองต้นข้าว ทุกคนพยายามหาทางเข้าด้วยการร้ายเวทมนตร์ใส่ น้ำ และเอาเม็ดมาริดผิวน้ำก็ไม่สำเร็จ แต่ทุกคนก็พยายามหาวิธีต่อไปเรื่อยๆ

ลำดับการสอน

- ๑) ครูให้นักเรียนนั่งล้อมวง แล้วจึงแจกไข่มุกให้นักเรียนคนละ ๑ ลูก (ใช้ลูกบอลหรือสิ่งของที่มีน้ำหนักและ ขนาดเหมาะกับการรับ-ส่งของด้วยมืออย่างรวดเร็ว)
- ๒) ครูนับเลข ๑ ๒ ๓ ๔ ให้นักเรียนฟังเป็นจังหวะที่ซ้ำๆ และให้นักเรียนส่งไข่มุกของตนไปให้คนด้านขวามือ ตามจังหวะที่ครูนับ
- ๓) ให้ครูกำหนดกติกาเพิ่มเติมให้กับการนับเลข เช่น ทุกๆ ครั้งที่ครูนับเลข ๔ ให้นักเรียนทุกคนส่งไข่มุกของตนไปด้านซ้ายมือแทนหรือทุกๆ ครั้งที่ครูนับเลข ๔ ให้นักเรียนทุกคนหยุดส่งของ แล้วรอจังหวะต่อไปจึง ส่งต่อ เป็นต้น
- ๔) ครูอาจเปลี่ยนแปลงกิจกรรมเป็นการนับเลข ๑ ๒ ๓ แทน หรือมีการเปลี่ยนแปลงความเร็วในการนับเพื่อให้กิจกรรมเกิดความสุขสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

* ฟังร้องเพลงเกียรติกษ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

นักเรียนจับจังหวะหลัก และแสดงออกผ่านทางการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้องและตรงจังหวะได้ง่ายขึ้น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิด ความสนุกสนาน

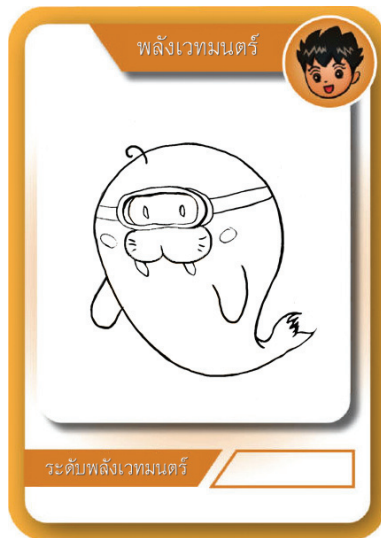
ตอนที่ ๑๔ บททดสอบควบคุมลมหายใจใต้ผิวน้ำ

ฝึกลมหายใจ

มาฝึกลมหายใจกันก่อนที่จะต้องร้องเพลงกันเถอะนะ
พอถึงเวลาจริงจะได้ร้องได้

ร้องเพลงลมทะเลด้วยการหายใจเพียง ๕ ครั้ง
*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสมระดับ
พลังเวทมนตร์เพิ่ม

เอาล่ะ หายใจลึกๆ ก่อนจะเริ่มร้องนะ เพลงนี้
สามารถหายใจตามจุดต่างๆ ได้เพียงแค่ ๕ ครั้ง
เท่านั้น ถ้าพร้อมแล้วลุยเลย

ในที่สุด เนคมิทก็ได้ไข่มุกวิเศษมาครอบครอง แต่อากาศในปอดของเนคมิท
ใกล้จะหมดลงทุกทีแล้ว เธอจะประคองตัวเองให้พ้นผิวน้ำได้หรือไม่ ติดตาม
ได้ในตอนต่อไปครับ

เพลงลมทะเล

ทำนอง, คำร้อง : ณัฐนุชา ศศิประภา

Allegro

8 โอ้ ทะ เล แสงกว้างใหญ่ ลีครามงาม ตา มองไปซ้าย มองไปขวา ไกลสุดสาย ตา

16 ลม ทะ เล พัดโชยมา มั่นชางน่า เย็น สบาย ท้องฟ้า ใส และหาดทราย สุดแสนเส ร์

โอ้ ทะ เล แสงกว้างใหญ่ ลีครามงาม ตา มองไปซ้าย มองไปขวา ไกลสุดสาย ตา

ตอนที่ ๑๔ บททดสอบควบคุมลมหายใจได้ผืนน้ำ

บรรยาย

ทางด้านเนคมิตนั้นหลังจากที่เพื่อนทุกคนค่อยๆ โพล่พันผืนน้ำไปได้ทีละคนแล้ว เนคมิตก็หันกลับไปมองสำรวจผืนน้ำข้างล่างอีกทีว่าจะมีอันตรายอะไรอีกหรือเปล่า แต่ภาพผืนน้ำข้างล่างก็เป็นปกติ ดูเหมือนว่าจะไม่มีอะไรที่เป็นอันตรายโผล่มาอีกแล้ว เธอจึงค่อยๆ ว่ายน้ำขึ้นฝั่ง แต่ทันทีที่หัวของเนคมิตโผล่ออกอากาศข้างบน ทันใดนั้นอึ้งๆ ก็มีแรงดึงดูดมหาศาล ดึงเนคมิตจมลงไป และสิ่งที่ปรากฏเบื้องหน้าก็คือ พะยูนใสแฉ่นตัวหนึ่ง ที่แสนน่ารัก พะยูนตัวนั้นพูดว่า “สวัสดี ข้ามีนามว่า จุ้ยหลุย ข้าเป็นสัตว์วิเศษที่คอยดูแลและเป็นต้นกำเนิดพลังของไข่มุกวิเศษลูกนี้ การที่เจ้าจะครอบครองและนำพลังจากไข่มุกวิเศษนี้ไปใช้ได้นั้น เจ้าจะต้องทำให้ข้ายอมรับในพลังของเจ้าซะก่อน โดยทำตามเงื่อนไขที่ข้าตั้งขึ้น” พอพูดจบ ทันใดนั้น ไข่มุกสีน้ำเงินในมือของเนคมิตก็ปรากฏแสงจ้าแสบตาขึ้นและค่อยๆ ลอยมาอยู่ในมือของพะยูนจุ้ยหลุย มันยังพูดต่อไปว่า “โอกาสมีเพียงหนึ่ง เวลาฝึกให้เพียงสิบ หากทำสำเร็จจะได้ครอบครอง แต่หากล้มเหลวจะต้องทดแทนด้วยชีวิต...เจ้ายินดีรับข้อเสนองของข้าหรือไม่” ถึงแม้เนคมิตจะไม่ค่อยเข้าใจความหมายของเงื่อนไขนี้แต่เพราะตอนนี้สาหร่ายเบอร์มิวด้าหมดฤทธิ์ลงแล้ว และอากาศที่เก็บไว้ก็แทบจะหมดลงเช่นกัน ทำให้เนคมิตรีบตอบตกลง จุ้ยหลุยยิ้มกว้างเมื่อได้ยินคำตอบนี้ จึงตืดนิ้ว ทันใดนั้นมีฟองอากาศใสขนาดใหญ่เท่าห้องเล็กๆ ห้องหนึ่งปรากฏขึ้น จุ้ยหลุยจึงอธิบายว่า “เงื่อนไขของข้าคือ ข้าจะให้บทเพลงบทหนึ่งให้เจ้าไปฝึกร้อง และฟองอากาศใหญ่ๆ เบื้องหน้าก็คือห้องซ้อมที่มีอากาศมากมายให้เจ้าหายใจ ข้าให้เวลาเจ้าเพียงสิบนาที เจ้าจะต้องฝึกร้องเพลงบทนี้ให้ไพเราะที่สุด หลังจากนั้นให้เจ้าคิดเองว่าจะพักหายใจตรงจุดไหนของเพลงบ้าง เพราะเมื่อหมดเวลาซ้อมข้าจะให้เจ้าออกจากห้องซ้อม และให้เจ้าร้องเพลงบทนี้ให้ข้าฟังเพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้น แต่ในครั้งนี้น้ำจะเสกฟองอากาศขนาดเล็กมาครอบหัวเจ้า ซึ่งเจ้าจะสามารถหายใจเข้าได้เพียง ๕ ครั้งเท่านั้น เพราะฟองอากาศที่ข้าให้เจ้านั้นหายใจได้มากที่สุด ๕ ครั้ง และใน ๕ ครั้งนี้บทเพลงที่ร้องต้องไพเราะ ถูกต้องตามสัญลักษณ์และจังหวะหลักของเพลงที่ข้าให้ หากร้องผิดหรือหายใจเกินจำนวนที่ข้าให้ เจ้าจะต้องรับใช้ข้าในสระน้ำแห่งนี้ตลอดกาล” เนคมิตรีบพยักหน้าตอบรับ และรีบว่ายน้ำเข้าไปในห้องซ้อมทันทีเพราะตอนนี้อากาศในปอดของเนคมิตนั้นได้หมดลงจนจะแยแล้ว

ลำดับการสอน

- ๑) ครูให้นักเรียนร้องบันไดเสียงซ้ำกัน ๓ ครั้งหรือโน้ตอาเปโจ (Arpeggio) ซ้ำกัน ๔ ครั้ง เพื่อให้นักเรียนฝึกลมหายใจดังตัวอย่างโน้ตด้านล่าง ซึ่งจำนวนครั้งหรือสิ่งที่นำมาใช้ร้องเพื่อฝึกลมหายใจนั้น ครูสามารถนำสิ่งต่างๆ ที่เคยเรียนมาประยุกต์ใช้ได้หมด เช่น การให้ร้องเป็นเสียงขาด (Staccato) เป็นต้น

- ๒) นักเรียนร้องตามด้วยลมหายใจเดียว

ความคาดหวัง

นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการหายใจในการร้องเพลงที่ถูกต้อง

บรรยาย

และเมื่อครบสิบนาที เนคมิตเดินออกมาจากห้องซ้อม และพยักหน้าให้จุ้ยหลุยซึ่งหมายถึงเธอพร้อมที่จะเริ่มทดสอบแล้ว จุ้ยหลุยจึงเสกฟองอากาศขนาดเล็กครอบหัวเนคมิต และพูดว่า “โอกาสมีเพียงหนึ่ง ถ้าเจ้าพร้อมก็เริ่มได้” และแล้วเนคมิตก็เริ่มร้องบทเพลงที่เธอฝึกซ้อมออกมาด้วยเสียงที่นุ่มนวลและไพเราะ ดุจดังบทเพลงจากสรวงสวรรค์ เธอหายใจได้ถูกตำแหน่ง และควบคุมลมหายใจในการร้องได้ดีเยี่ยมทำให้เพลงแต่ละท่อนไหลวนต่อกันได้อย่างไพเราะและมีน้ำหนัก อีกทั้งจังหวะของเพลงและการทำตามสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับเสียงนั้นเธอดำเนินการออกมาได้เข้าถึงอารมณ์ของบทเพลง อีกทั้งขณะที่เธอร้องเพลงนี้เธอยังเคลื่อนไหวประกอบจังหวะของบทเพลงได้อย่างนุ่มนวลและดีเยี่ยม เมื่อบทเพลงจบลง จุ้ยหลุยจึงยิ้มให้เนคมิตพร้อมกล่าวว่า “เจ้านายคนใหม่ของข้า พลังไข่มุกวิเศษแห่งสายน้ำนี้ได้เป็นของท่านแล้ว”

ลำดับการสอน (๒-๑๔-๑ เพลงลมทะเล)

- ๑) ครูร้องเพลงลมทะเลให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตามและให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (โซ มี เร โด)
- ๓) ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดว่าควรจะทำใจที่จุดไหนของเพลง โดยสามารถหาจุดหายใจได้เพียงแค่ ๕ ครั้ง โดย ๕ ครั้งนี้หายใจนั้นนับรวมการหายใจก่อนเริ่มร้องเพลงด้วย
- ๔) ให้นักเรียนร้องเพลงลมทะเลอีกครั้งด้วยลมหายใจที่กำหนดตามจุดต่างๆ อย่างถูกต้อง

* ฝึกร้องเพลงเกียรติก เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) เรียนควรร้องเพลงด้วยระดับเสียง โซ มี เร โด ได้ถูกต้อง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการหายใจในการร้องเพลงที่ถูกต้อง

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๑๕ เจ้าหญิงนิทรา

ฟังเสียงเครื่องดนตรีไทยต่างๆ

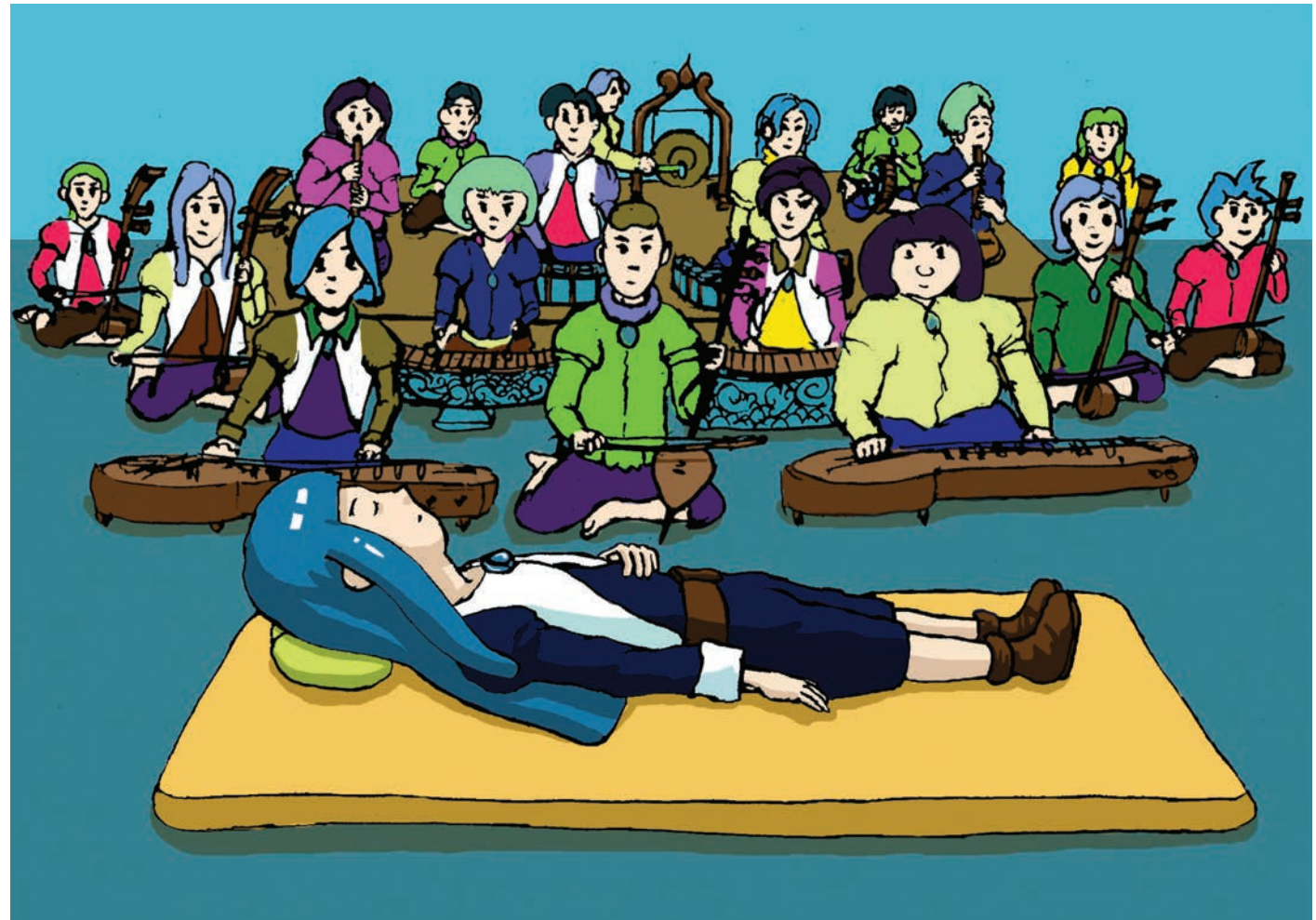
เอ...เสียงเครื่องดนตรีไทยนี้ก็มีอยู่เยอะ
เหมือนกันนะ เคยได้ยินกันบ้างไหม

ฟังเพลงลาวเสียงเทียน

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ

สะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

พอเริ่มคุ้นกับเสียงเครื่องดนตรีไทยแล้ว
ลองมาฟังเพลงไทยกันบ้างดีกว่านะ

ในที่สุดเหล่าสหายก็ได้เพื่อนร่วมทีมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เนคมิทจะเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยให้เหล่าสหายช่วยเหลือองค์หญิงได้หรือไม่ และเนคมิทจะเป็นเพื่อนร่วมทางที่ดีสำหรับทุกๆ คนหรือไม่ ติดตามกันได้ในตอนต่อไปครับ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

ตอนที่ ๑๕ เจ้าหญิงนิทรา

บรรยาย

ทางฝั่งของเหล่าสหายที่อยู่ด้านบนนั้น ตอนที่ทุกคนต่างเป็นห่วงเนคิมทมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะถึงจะเป็นชาวเมืองแห่งสายน้ำและว่ายน้ำเก่งแค่ไหน แต่ถ้าขาดออกซิเจนก็อาจไม่รอด และตอนนี้ผิวน้ำกลายเป็นกำแพงบางๆ ที่ไม่สามารถผ่านไปได้อีก แล้วเนคิมทจะไปเอาอากาศเพื่อหายใจจากที่ไหนได้ ตอนที่เหล่าสหายทั้งหมดต่างยืนบนผิวน้ำที่เหมือนกำแพงใส เพื่อหาทางทำลายและเข้าไปช่วยเนคิมทออกมา ลักพักทุกคนก็ได้ยินเสียงแปลกๆ ดังขึ้นมาจากใต้น้ำ แม้จะฟังไม่ค่อยชัดมาก แต่ต้นข้าวก็พอจำได้ว่ามันเป็นเสียงของเครื่องดนตรีของประเทศไทยนั่นเอง และเมื่อพยายามตั้งใจฟังก็พอจะจำได้ว่าเสียงต่างๆ นั้น เป็นเสียงของเครื่องดนตรีอะไร ลักพักเสียงต่างๆ ก็เงียบไปแบบผิดปกติ และทันใดนั้นก็มึนๆ หนึ่งปรากฏขึ้นต่อหน้าเหล่าสหาย ผิวน้ำทั้งหมดที่เคยเป็นกำแพงก็ได้กลับกลายเป็นผิวน้ำธรรมดาอีกครั้ง จึงทำให้เหล่าสหายทั้งหมดที่ยืนอยู่บนผิวน้ำ ตกลงไปใต้น้ำจนเปียกกันหมด เขบาสเตียนถึงกับร้องเสียงดังอย่างหงุดหงิด เพราะต้องใช้แรงมหาศาลว่ายน้ำกลับเข้ามาให้ถึงฝั่ง แม้แต่ฟินิกส์ซึ่งมีทักษะในการต่อสู้สูงยังพลาดตกลงไปในน้ำเช่นกัน เมื่อทุกคนว่ายน้ำกลับขึ้นมาบนฝั่ง ก็เห็นพะยูนจួយหลุยส์เนคิมทไว้ และค่อยๆ วางเธอลงบนพื้น หลังจากนั้นจួយหลุยส์ก็บินเข้าไปในของวิเศษที่อยู่ในมือเนคิมท เหล่าสหายจึงรีบวิ่งมาดูอาการของเนคิมทด้วยความเป็นห่วง และเจ็ยกได้บอกกับเหล่าสหายว่า “เนคิมทแค่สลบไปเท่านั้น เดียวก็ฟื้น” ดังนั้นต้นข้าวจึงอุ้มเนคิมทขึ้นหลังเขบาสเตียน และทุกคนก็ออกเดินทางกลับไปยังหมู่บ้านแห่งสายน้ำ

ลำดับการสอน (๒-๑๕-๑ เสียงเครื่องดนตรีไทย)

ครูเปิดแผ่นเสียงประกอบการเรียนให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับเสียงของเครื่องดนตรีไทยต่างๆ

ความคาดหวัง

นักเรียนคุ้นเคยกับเสียงของเครื่องดนตรีไทย

บรรยาย

เมื่อเดินทางกลับมาถึงเมืองแห่งสายน้ำ เหล่าสหายก็พาเนคิมทมาอนที่บ้านของเธอ เวลาผ่านไปสามวัน เนคิมทก็ยังคงไม่ฟื้นขึ้นมา ตอนที่พวกพี่สาวทั้งสองและเหล่าสหายต่างร้อนใจ อีกทั้งเหล่าสหายก็ไม่ว่าเนคิมทไปทำอะไรใต้น้ำถึงไปเจอพะยูนตัวนั้นและได้ของวิเศษในตำนานมา และทำไมเธอได้มาแล้วถึงนอนสลบหมดสติไปนานจนตอนนี้ร่างของเธอเหมือนกับเจ้าหญิงนิทราที่หลับไหลแบบไม่มีวันที่จะตื่นขึ้นมาอีกแล้ว เหล่าสหายต่างคิดหาทางแก้จนปวดหัว จนในที่สุด ทั้งหมดจึงตัดสินใจไปพบท่านหลวงตา และเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ท่านฟัง ท่านจึงบอกให้ชาวเมืองทั้งหมดช่วยกันเล่นดนตรีพื้นเมืองของเมืองแห่งสายน้ำให้เนคิมทฟัง เพราะเครื่องดนตรีของชาวเมืองแห่งสายน้ำนั้นรูปร่างคล้ายกับเครื่องดนตรีของประเทศไทยมาก อีกทั้งเสียงดนตรีที่ได้ฟังน่าจะคล้ายเสียงเครื่องดนตรีที่ต้นข้าวได้ยินก่อนที่เนคิมทจะขึ้นมาจากสระน้ำ และเสียงดนตรีเหล่านี้จะสามารถปลุกเจ้าหญิงตัวน้อยให้ตื่นจากการหลับไหลได้ ขณะที่เครื่องดนตรีแต่ละเครื่องต่างบรรเลงท่วงทำนองที่ไพเราะพร้อมกันลักพัก หลังจากนั้นไม่นาน เนคิมทก็ค่อยๆ ลืมตาขึ้น ทุกคนรีบวิ่งเข้ามาหาเธอด้วยความดีใจ และถามเธอว่าเกิดอะไรขึ้น เนคิมทไม่พูดอะไร แต่บอกว่า “ฉันขอร่วมเดินทางไปกับพวกเธอเพื่อช่วยองค์หญิงเมโลดี้ด้วยคนได้หรือไม่” คำพูดนี้ยังทำให้ทุกคนประหลาดใจเพิ่มขึ้นอีก แต่ต้นข้าวไม่สนใจที่จะถามเหตุผลและความเป็นไป เขากลับยิ้มกว้างและบอกว่า “ด้วยความยินดีครับ”

ลำดับการสอน (๒-๑๕-๒ เพลงลาวเสียงเทียน) สมาน น้อยนิตย์ (ควบคุมการบรรเลง). (๒๕๔๗). **ลาวเสียงเทียน** ในสยามสังคีต ดนตรีไทยไพเราะ Vol.5 วงมโหรีเครื่องเล็ก (ซีดี). ปทุมธานี : บริษัท โอเชียน มีเดีย. ครูเปิดแผ่นเสียงประกอบการเรียนให้นักเรียนฟัง เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับเสียงของเครื่องดนตรีไทยต่างๆ

* ฟังร้องเพลงเกียรติกษ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนคุ้นเคยกับเสียงของเครื่องดนตรีไทย
- ๒) นักเรียนรู้จักเพลงที่นิยมเล่นตามเทศกาลต่างๆ ของไทย

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๑๖ คำสอนของหลวงตา

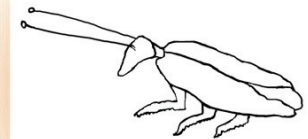
เมื่อเหล่าสหายได้รับคำอวยพรและคำสอนจากหลวงตา ทั้งหมดก็เริ่มออกเดินทาง แต่เส้นทางที่พวกเขาต้องเผชิญนั้นกลับมีแต่ความยากลำบาก พวกเขาจะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านี้ไปได้หรือไม่ ติดตามได้ในตอนต่อไปครับ

ร้องเพลงขอบคุณคุณครูที่สอนหนู
ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้
เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เต็ม

เพลงนี้มีระดับเสียงค่อนข้าง
หลากหลาย แต่ก็ร้องไม่ยากหรอกนะ
เพลงนี้ยังมีเนื้อหาที่ดีอีกด้วย
ตั้งใจเรียนและเชื่อฟังคุณครูด้วยล่ะ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

เพลงขอบคุณคุณครูที่สอนหนู

ทำนอง, คำร้อง : พรสุรัช อินตะขันธ์

Allegro

5

ขอบคุณคุณครูที่สอนหนู ให้ความรู้มากมายในวันนี้ จะ
จะตั้งใจเรียนหาความรู้ และจะเป็นคนดีต่อจากนี้ ขอบ

นำทุกความรู้ที่ครูได้สอนสั่งท่องจำเก็บไว้ข้างใน
คุณที่ครูสอนขอบคุณที่—สั่งขอบคุณขอบคุณขอบคุณ

ตอนที่ ๑๖ คำสอนของหลวงตา

บรรยาย

หลังจากนั้น เนคมิทก็ได้รู้ว่าพี่สาวทั้งสอง หลวงตา และชาวเมือง เหล่าสหายเพิ่งรู้ว่าแท้จริงแล้ว หลวงตาท่านนี้ก็คืออาจารย์ที่สอนวิชาต่างๆ ให้กับเนคมิท ไม่ว่าจะป็นวิชาความรู้ การต่อสู้ การสร้างอาวุธ และการใช้อาวุธ การว่ายน้ำ การร้องเพลง และยังเป็นผู้มอบสาหร่ายเบอร์มิวด้าที่หายากให้กับเหล่าสหายอีก หลังจากนั้นท่านได้ให้พรกับเหล่าสหายทุกคนให้เดินทางโดยปลอดภัยและกล่าวว่า “เนคมิทเอ๋ย สิ่งต่างๆ ที่เจ้าได้เรียนกับข้าวันนี้ จงนำไปใช้ในทางที่ดี และเกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น และสิ่งดีๆ จะย้อนกลับมาตอบแทนเจ้าเอง จงจำคำของข้าไว้” หลังจากนั้นเนคมิทก็ยกมือไหว้หลวงตาดำยท่าทางอ่อนน้อม และเธอได้ร้องเพลงบทหนึ่งให้ท่านหลวงตา หลังจากนั้นเหล่าสหายทั้งหมดก็เริ่มออกเดินทางเพื่อออกตามหาของวิเศษในตำนานอีกสองชิ้นต่อไป

การเดินทางเป็นไปด้วยความสนุกสนานและน่าตื่นเต้นมากขึ้น เพราะระหว่างทางที่เดินไปนั้นเจอขุนพลปีศาจของราชินีบ้างเป็นระยะ แต่เพราะมีฟินิกส์ที่เก่งทางด้านการต่อสู้ และมีเนคมิทที่เก่งด้านการใช้อาวุธทุกรูปแบบจึงทำให้การเดินทางสะดวกและไร้ความกังวลไปมากทีเดียว และแล้วเหล่าสหายก็เริ่มเดินทางผ่านเข้ามาในเขตแดนของเมืองๆ หนึ่ง ซึ่งเจ็ยกจำเมืองนี้ไม่ได้เลยว่ามันคือเมืองอะไร เพราะตั้งแต่ที่ราชินีเริ่มปกครองอาณาจักรแห่งนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไปหมด เส้นทางนี้มีแต่หิมะและหนาวมาก ไม่ว่าจะป็นกลางวันหรือกลางคืนก็ไม่มีแสงแดดเลย อีกทั้งยังมีลมแรงๆ พัดมาเป็นระยะ เจ็ยกพยายามใช้เวทมนตร์เพื่อจุดไฟ แต่ก็พบว่าบริเวณแห่งนี้ไม่สามารถใช้เวทมนตร์ที่เกี่ยวข้องกับไฟได้เลย เจ็ยกจึงร้ายเวทมนตร์เสกเสื้อกันหนาวออกมา แต่ก็ช่วยได้ไม่มาก เหตุการณ์เริ่มแยลงเพราะตอนนี้เจ็ยกเริ่มไ้ชื้น เหล่าสหายจึงมองหาที่พัก เพราะพายุหิมะกำลังตกอย่างหนัก ทำให้ไม่สามารถหาที่กำบังหิมะได้เลย พวกเขาจึงต้องกัดฟันเดินต่อไป เจ็ยกเริ่มหน้าซีดลงเรื่อยๆ และสุดท้ายก็ทนพิษไข้ไม่ไหว จึงสลบไปในที่สุด เหล่าสหายเลยให้เจ็ยกนอนบนหลังของเขบาสเตียน แต่เมื่อเดินไปสักพัก ทันใดนั้นเหล่าสหายก็โดนกับดัก ตกลงไปในหลุมที่ลึกมาก ไม่สามารถกระโดดขึ้นมาได้ แต่เนคมิทกับฟินิกส์ไหวตัวทัน จึงหลบได้อย่างหวุดหวิด ทั้งสองจึงพยายามที่จะช่วยเพื่อนๆ ที่เหลือขึ้นมาจากหลุมกับดัก แต่ทว่าทันใดนั้นก็ม่แมลงสาบเหล็กจำนวนมากวิ่งเข้าไปหาเนคมิทกับฟินิกส์ โดยแมลงสาบสามารถใช้หนวดปล่อยเลเซอร์ทำให้ร่างกายชาทั้งตัว และพวกมันก็วิ่งไล่ตามตัวของเนคมิทกับฟินิกส์

ลำดับการสอน (๒-๑๖-๑ เพลงขอบคุณคุณครูที่สอนหนู)

๑) ครูร้องเพลงขอบคุณคุณครูที่สอนหนูให้นักเรียนฟัง

๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด) โดยเพลงนี้จะมีระดับเสียงที่หลากหลายและค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่จะร้องระดับเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ครูควรให้ความสำคัญกับระดับเสียง ลา โซ มี เร โด เป็นพิเศษ เพราะเป็นคู่เสียงที่ต้องการฝึกให้นักเรียนจดจำและร้องได้ง่าย

* ฝึกร้องเพลงเกียรตยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียง ลา โซ มี เร โด ได้ถูกต้องและตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน

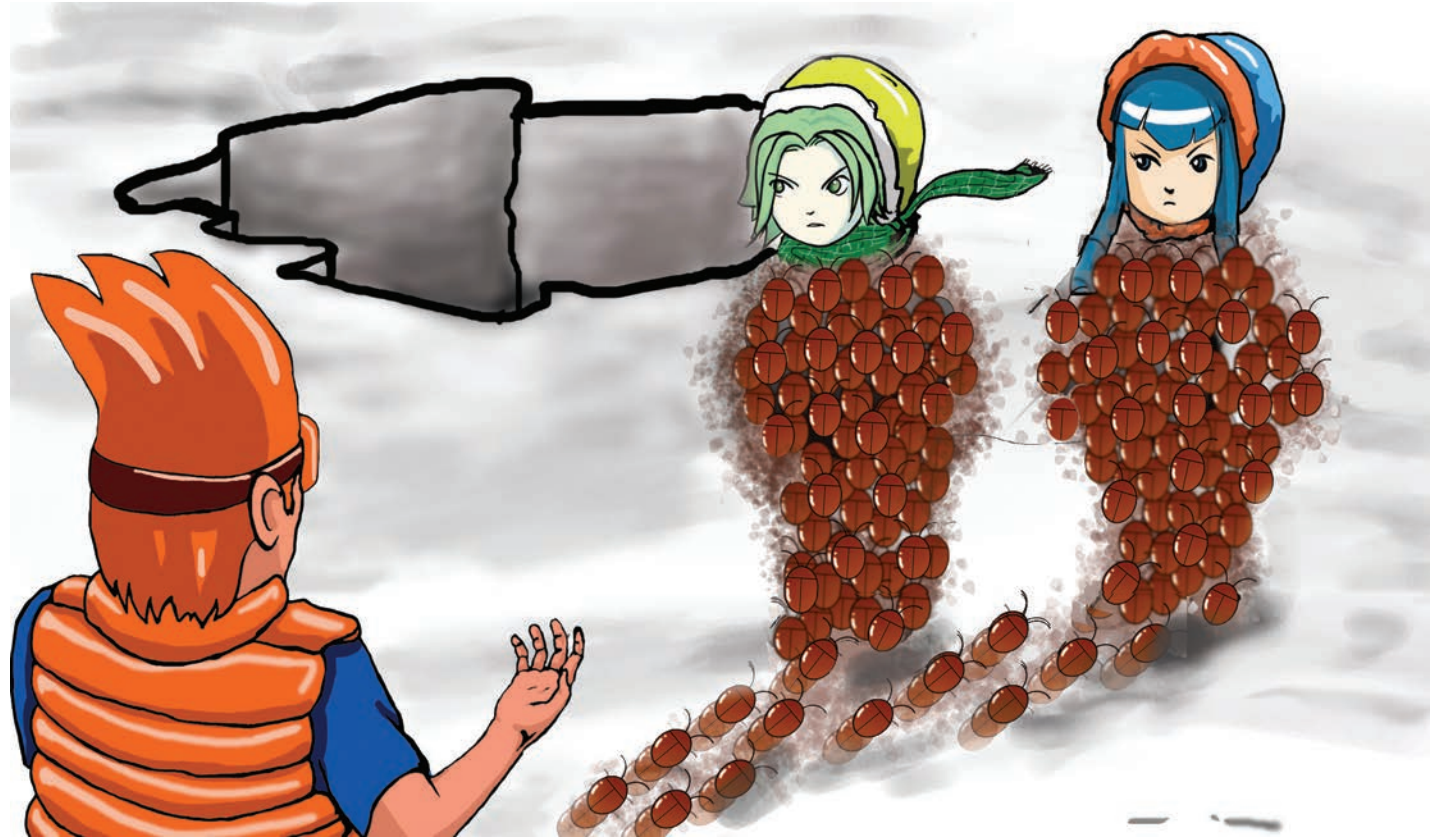
* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๑๗ เด็กชายจากเมืองแห่งเปลวไฟ

ร้องเพลงมาดี ไม่ได้มาร้าย
*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้
เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ร้องเพลงนี้อย่าลืมเรื่องของ
ความดั่งเบา (Dynamic) ด้วยนะ
น่าจะคุยกันตั้งแต่แรก จะได้ไม่ต้องสู้กัน
เฮ้อ...

เหล่าสหายเดินทางมายังเมืองๆ หนึ่งที่มีแต่ความเหน็บหนาว จนทำให้เจี๋ยถึงกับ
เป็นไขอย่างหนัก พวกเขาจะต้องหาวิธีช่วยเหลือให้ดีขึ้นให้ได้ แต่จะด้วยวิธีใดนั้น
ติดตามกันต่อไปในตอนที่ต่อไปครับ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

เพลงมาตี ไม่ได้มาร้าย

Moderato

ทำนอง, คำร้อง : ณัฐนุชา ศศิประภา

5 *p* หยุด กอนนะ ซ้ำกอนชิ หยุด คย ซักนิต ได้ไหมเรา มาตี ไซมาร้าย โปรด ฟังอย่าเพ็ง วูวาม อยาก

9 ขอโทษ ขอ อภัย ที่ เราทำร้าย กัน ที่ เรามา สู้ ฝ่าฟัน ด้วยความมุ่งหมายอัน ดี *f* พวก

13 เรานั่นร่วมเดินทาง เพื่อ ตามหาของ วิเศษ เพื่อ ช่วยองค์หญิงที่ สุด แสน งาม ต่อ

17 กร กับ แม่ มดร้าย มี นามว่าพริสซิลล่า เป็น รา ชี นี้ ผู้แสน ชั่ว ร้าย หยุด *p*

21 กอนนะ ซ้ำกอนชิ หยุด คย ซักนิต ได้ไหม เรา มา ตี ไซมาร้าย โปรด ฟังอย่าเพ็ง วูวาม อยาก

ขอโทษ ขอ อภัย ที่ เราทำร้าย กัน ที่ เรามา สู้ ฝ่าฟัน ด้วยความมุ่งหมายอัน ดี

ตอนที่ ๑๗ เด็กชายจากเมืองแห่งเปลวไฟ

บรรยาย

เนคมิจริงร้ายคาถาน้ำไหลสิ้นเข้าท่วมตัวเธอและฟินิกซ์ เพื่อให้แมลงสาบบนตัวสั่นหลุดออกไป และยังเสกพลังคลื่นน้ำให้พัดแมลงสาบออกไปให้หมด หลังจากนั้นฟินิกซ์ก็ร้ายคาถาแห่งสายลมพัดแมลงสาบให้พุ่งออกไปจากพื้นที่ทั้งหมด และแล้วตัวการของเรื่องก็ปรากฏตัวขึ้น ดูท่าทางแล้วเป็นเด็กหนุ่มรูปร่างราวคราวเดียวกับฟินิกซ์และเนคมิจริงร้ายคาถาเรียกธนูน้ำออกมาและยิงตรงไปยังเด็กหนุ่มคนนั้น เด็กหนุ่มคนนั้นจึงชักผ้าออกมา ดุดเอาลูกธนูเข้าไปในผ้าจนหมด เหตุการณ์นี้ทำให้เนคมิจริงร้ายคาถาและฟินิกซ์งุนงง เพราะในโลกเวทมนตร์นั้น ส่วนใหญ่ใช้เวทมนตร์โดยการร้ายคาถา แต่ว่าทุกการโจมตีและป้องกันของเด็กคนนั้นก็กลับกลายเป็นสิ่งของทั้งสิ้น และตอนนี้เนคมิจริงร้ายคาถาก็เริ่มโมโหและตั้งใจจะโจมตีต่อ แต่ฟินิกซ์กลับห้ามไว้ และพูดขึ้นว่า “เรามาดี ไม่ได้มาร้าย เราไม่ได้อยากสู้กับเธอ แต่เพื่อนของเราป่วยหนักมาก ฉันชื่อฟินิกซ์เป็นชาวเมืองแห่งสายลม ส่วนเธอชื่อเนคมิจริงร้ายคาถาเป็นชาวเมืองแห่งสายน้ำ เรามาที่นี่เพื่อตามหาของวิเศษในตำนานอีกสองชิ้นเพื่อนำไปช่วยองค์หญิงเมโลดี้จากสมุนเอกของราชินีพริสซิลล่า” เมื่อเด็กหนุ่มได้ฟังดังนั้นก็มีที่ท่าเปลี่ยนไป เขาค่อยๆ เดินเข้ามาและพูดว่า “ฉันชื่ออัคคีเป็นชาวเมืองแห่งเปลวไฟ ฉันนึกว่าพวกเจ้าเป็นสมุนของราชินีซะอีก โหนขอดูอาการเพื่อนของเธอหน่อยสิ”

หลังจากนั้นอัคคีก็โยนเมล็ดพืชลงไปในกลุ่มที่ต้นข้าว เซบาสเตียน และเจียกตกลงไปเม็ดหนึ่ง ทันใดนั้นก็เกิดดอกไม้สีขาวใสเหมือนหิมะค่อยๆ งอกจากพื้นขึ้นมาและต้นตัวของเหล่าสหายขึ้นมาจากหลุมลึก ซึ่งสภาพของต้นข้าวดูจะแย่มากเพราะตอนตกลงไป ต้นข้าวต้องใช้เวทมนตร์ขยายส่วนทุกส่วนให้ใหญ่ที่สุด เพื่อปกป้องเพื่อนๆ จากแรงกระแทกที่รุนแรง และตอนนี้เจียกยังคงนอนหมดสติเพราะพิษไข้ เมื่อเนคมิจริงร้ายคาถาเห็นสภาพของเพื่อนๆ ที่บาดเจ็บเพราะความเข้าใจผิดของอัคคี ก็หันไปต่อว่า ซึ่งอัคคีก็ได้แต่กล่าวคำขอโทษ และก้มหน้าสำนึกผิด เมื่อเนคมิจริงร้ายคาถาเห็นว่าฟินิกซ์พูดแทรกกว่า “แล้วตอนที่อยู่เมืองแห่งสายน้ำ ใครกันที่เข้าใจผิดจนเกือบจะฆ่าพวกเรา” เมื่อเนคมิจริงร้ายคาถาได้ยินคำนี้ก็เจียบงทันที ฟินิกซ์จึงรีบฉวยโอกาสนี้บอกให้อัคคีรีบพาเจียกและต้นข้าวไปปฐมพยาบาลในเมืองแห่งเปลวไฟ การเดินทางฝ่าพายุหิมะก็เป็นไปอย่างง่ายดายด้วยลูกบอลยักษ์วิเศษของอัคคี ซึ่งภายนอกดูเหมือนลูกบอลยักษ์ที่ทำจากหิมะธรรมดา แต่ภายในกลับเป็นแผงควบคุมยานอวกาศ ระหว่างทางอัคคีได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับเมืองของตนว่า “เมื่อก่อนเมืองนี้เป็นเมืองแห่งเปลวไฟ เป็นเมืองที่แสนอบอุ่นเพราะได้รับความเมตตาและเอ็นดูจากพระอาทิตย์ ตั้งแต่แม่มดปกครองอาณาจักรแห่งนี้ ไม่รู้เพราะเหตุใดพระอาทิตย์ของเมืองนี้จึงค่อยๆ หายไป และหลังจากนั้นชาวเมืองทุกคนก็ไม่สามารถจุดไฟได้อีกเลย ไม่ว่าจะพยายามสักเท่าใดก็ไม่สามารถนำไฟมาสู่เมืองแห่งนี้ได้ ดังนั้นเมืองที่แสนอบอุ่นจึงมีสภาพอย่างปัจจุบันนี้แหละ

ลำดับการสอน (๒-๑๗-๑ เพลงมาดี ไม่ได้มาร้าย)

- ๑) ครูร้องเพลงมาดี ไม่ได้มาร้าย ให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด) รวมถึงความดังเบา (Dynamic) ของเพลง
- ๓) ให้นักเรียนสังเกตท่อนของเพลงและระบุว่ามิกซ์ท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง

* ฟังร้องเพลงเกียรตินิยม เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

หมายเหตุ

โมเดราโต (Moderato) แปลว่า อัตรปานกลาง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียง ลา โซ มี เร โด ได้ถูกต้องและตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนร้องเพลง โดยมีความดังเบา (Dynamic) ที่ชัดเจน
- ๓) นักเรียนสังเกตและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคีตลักษณ์สามตอน (Ternary form) และสามารถระบุได้ว่าเพลงมิกซ์ท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

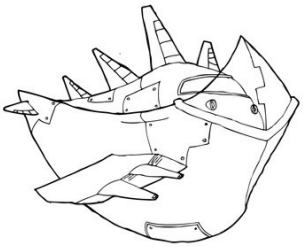
ตอนที่ ๑๘ เจียกอาการหนัก

ฝึกทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign)
*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้
เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ฝึกทำสัญลักษณ์มือกันอีกครั้งนะ
เวลาแต่งระดับเสียงใหม่ อย่าไปซ้ำ
กับคนก่อนหน้าละ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

เหล่าสหายเริ่มออกเดินทางหาไฟแห่งสวรรค์เพื่อนำมาช่วยเจียก แต่ว่าไฟแห่งสวรรค์
จะได้มาอย่างง่ายๆ จริงหรือ หรือพวกเขาต้องแลกมาด้วยความยากลำบาก ร่วมลุ้นกัน
ต่อในตอนต่อไปครับ

ตอนที่ ๑๘ เจ็ยกอการหนัก

บรรยาย

ณ เมืองแห่งเปลวไฟ ระหว่างที่คุณหมอกำลังตรวจรักษา เหล่าสหายต่างยืนล้อมเตียงของเจ็ยก หมอบอกว่าเจ็ยกอการโคมา ทางรอดเดียวคือต้องได้รับความอบอุ่นจากไฟ แต่ว่าตอนนี้ชาวเมืองทุกคนไม่สามารถใช้คากาที่เกี่ยวกับไฟได้เลย หมอมีแต่ยาที่พอจะเพิ่มความอบอุ่นให้ร่างกายได้บ้าง แต่พอให้เจ็ยก รู้สึกตัว แต่จะไม่หายขาดถ้าไม่ได้รับการรักษาที่ถูกต้อง ทุกคนต่างกังวลเพราะไม่รู้ว่าจะไปหาไฟมาจากที่ไหน ระหว่างนั้นเนคมก็สังเกตเห็นอาการแปลกๆ ของอัคคีที่ทำหน้าเครียดเหมือนอยากบอกอะไรบางอย่าง แต่ก็กำลังลังใจว่าจะพูดออกมาดีหรือไม่ เนคมจึงเดินเข้าไปหาและพูดว่า “นายมีความคิดดีๆ ไหมบอกพวกเราใช้ไหม ไม่ต้องกลัวพูดออกมาเถอะถึงแม้บางเรื่องจะดูเป็นไปไม่ได้ แต่ถ้ามันเป็นทางเดียวที่สามารถช่วยเจ็ยกได้ พวกเราก็ทำ” เมื่อพูดจบเนคมก็ยิ้มให้อย่างอ่อนโยน ซึ่งในสายตาของอัคคีนั้น รอยยิ้มของเนคมก็เหมือนเทพธิดาดาวน้อยๆ ก็ว่าได้ อัคคีจึงเริ่มเล่าเรื่องของวิเศษในตำนานให้เหล่าสหายฟังว่า “เหนือโลกขึ้นไปยังมีไฟอีกแบบที่เรียกว่าไฟแห่งสวรรค์ ซึ่งเป็นไฟในตำนานมันถูกเก็บรักษาอยู่กลางสระลาวาใหญ่ที่ร้อนแรง ฉันคิดว่าถ้าเป็นไฟแห่งสวรรค์ก็จะมีวันดับแม้ว่าจะเอาเข้ามาในเมืองแห่งนี้ก็ตาม แต่ไม่รู้ว่ามีมันอยู่จริงหรือเปล่าเพราะมันเป็นแค่เรื่องในตำนาน” เมื่อเหล่าสหายฟังจบแล้ว ตันซำก็พูดกับอัคคีว่า “นายน่าจะเล่าเรื่องนี้ให้เร็วว่านี้ ปล่อยให้พวกเราลุ่มใจกันอยู่ตั้งนาน ไฟแห่งสวรรค์มันจะมีจริงหรือไม่มันจะไปพิสูจน์กันเลยดีกว่า” และแล้วเหล่าสหายจึงตัดสินใจไปเอาของวิเศษที่เรียกว่าไฟแห่งสวรรค์มาช่วยเจ็ยก โดยอัคคีได้อาสาที่จะร่วมเดินทางไปในครั้งนี้ด้วย เพราะอยากจะทำไฟมาช่วยชาวเมืองของตนเช่นกัน

ดังนั้นอัคคีจึงประดิษฐ์ยานวิเศษขึ้นเพื่อพาเหล่าสหายเดินทางไปยังสวรรค์โดยเฉพาะ และร้ายเวทมนตร์ที่ฟังแล้วรู้สึกมินๆ ออกมา ฟินิกส์บอกว่าเวทมนตร์ที่อัคคีใช้เป็นของพวกพ่อมดทางวิทยาศาสตร์ เป็นเวทมนตร์ที่ซับซ้อนที่ต้องใช้เวลาฝึกเป็นสิบๆ ปีกว่าจะทำได้ อัคคีนับว่าเป็นเด็กที่มีอายุน้อยที่สุด และเมื่ออัคคีร้ายเวทมนตร์จบ ทันใดนั้นก็เกิดยานรูปร่างประหลาดขึ้น หลังจากนั้นอัคคีก็เรียกเหล่าสหายไปนั่งบนยาน และบอกกับเหล่าสหายว่า “เนื่องจากยานจำเป็นต้องบินเร็วเท่าความเร็วเสียงเพื่อที่จะเดินทางสู่จุดหมายได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นอัคคีจึงเปลี่ยนระบบพลังงานแบบใช้เชื้อเพลิงเผาไหม้ ให้กลายเป็นเชื้อเพลิงทางเสียงดนตรีแทน ยานลำนี้จะทำงานได้ก็ต่อเมื่อมีเสียงดนตรีที่ต่อเนื่องในจังหวะที่คงที่เท่านั้น” เมื่อตันซำได้ยินเช่นนั้นก็ถึงกับตาโตด้วยความตื่นเต้นและรีบวิ่งเข้าไปสำรวจภายในยาน ซึ่งภายในยานนั้นตกแต่งอย่างล้ำสมัย ภายในมีอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ทันสมัยมากมาย แต่กลไกการทำงานนั้นแตกต่างจากโลกของตันซำตรงที่มันทำงานด้วยเวทมนตร์ หลังจากนั้นสักพัก อัคคีก็บอกกับเหล่าสหายว่าได้เวลาออกเดินทางแล้ว มาช่วยกันร้องเพลงเพื่อให้เครื่องยนต์ทำงานกันเถอะดังนั้นเหล่าสหายจึงเดินมานั่งประจำที่เป็นวงกลม แล้วผลัดกันร้องระดับเสียงโน้ต และทำสัญลักษณ์มือประกอบอย่างสนุกสนานตลอดการเดินทาง

ลำดับการสอน

- ๑) ครูให้นักเรียนเรียงแถวกันเป็นวงกลมและให้ตัวแทนนักเรียนหนึ่งคนร้องชุดของระดับเสียงที่เคยเรียนมา ความยาว ๔ โน้ต ด้วยจังหวะคงที่ พร้อมทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) ประกอบ
- ๒) หลังจากที่ร้องเสร็จแล้ว ให้นักเรียนคนถัดไปร้องชุดของระดับเสียงของคนที่หน้าให้ถูกต้อง และแต่งชุดของระดับเสียงใหม่อีก ๔ โน้ต โดยห้ามหยุดระหว่างการร้องทั้ง ๒ ชุดต่อกัน พร้อมทำสัญลักษณ์มือ (Hand sign) ประกอบ
- ๓) การแต่งระดับเสียงนั้น ไม่ควรใช้ระดับเสียงซ้ำกันมากกว่า ๒ ครั้ง และคนถัดไปที่แต่งระดับเสียงใหม่นั้น ห้ามแต่งระดับเสียงเหมือนกับคนก่อนหน้า ดังตัวอย่างด้านล่าง

จังหวะหลัก	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
นักเรียนคนที่หนึ่ง	โซ	ลา	มี	เร								
นักเรียนคนที่สอง					โซ	ลา	มี	เร	โด	เร	โด	มี

* ฟังร้องเพลงเกียรติยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

หมายเหตุ

ในทุกขั้นตอนของการสอนนั้น ให้ครูกำกับจังหวะหลักให้นักเรียนเสมอ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในขั้นตอนนั้นๆ ได้ด้วยจังหวะคงที่พร้อมๆ กันทุกคน

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องระดับเสียง (ลา โซ มี เร โด) ได้อย่างแม่นยำ และตรงกับสัญลักษณ์มือที่ทำได้ถูกต้อง
- ๒) นักเรียนทำสัญลักษณ์มือเพื่อให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงได้อย่างชัดเจน
- ๓) นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประพันธ์ (Compose) ทำนองด้วยระดับเสียงลา โซ มี เร โด ที่มีความยาว ๑ ห้อง
- ๔) นักเรียนมีความสามารถในการทำดุริยางค์ปฏิภาณ (Improvisation) ได้อย่างรวดเร็ว

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

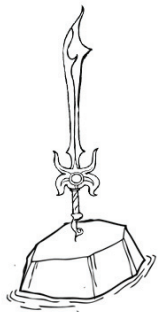
ตอนที่ ๑๙ ต่างคนต่างหน้าที่

ร้องเพลงไฟแห่งสวรรค์
ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้
เพื่อสะสมระดับ
พลังเวทมนตร์เพิ่ม

เพลงนี้ต้องร้องประสานเสียงกัน
ด้วยละ ฟังดูแล้วยิ่งใหญ่อลังการ
ดินะ เพลงอาจยาวแต่จริงๆ
แล้วก็ทำนองเดิมนะ ไม่ต้องตกใจ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จก็อยู่ที่นั่น แต่ดูเหมือนว่าความสำเร็จที่จะได้นั้น
มันช่างเป็นความสำเร็จที่เกินเอื้อมเสียเหลือเกิน เหล่าสหายจะนำดาบแห่งไฟมาได้อย่างไร
เราจะลุ้นกันในตอนต่อไปครับ

เพลงไฟแห่งสวรรค์

ทำนอง : ณัฐนุชา ศศิประมา
คำร้อง : พรสุรัช อินตะจันทร์

♩ = 100

Musical notation for the first system, measures 1-8. The melody is in 3/4 time with a key signature of one flat. The lyrics are: ไฟ แห่ง สวรรค์ ดาบ แห่ง ดำ นาน ไฟ แห่ง สวรรค์

Musical notation for the second system, measures 9-16. The melody continues with lyrics: ไฟ แห่ง สวรรค์ ดาบ แห่ง ดำ นาน ไฟ แห่ง สวรรค์ สูง ค่า และ ศักดิ์ สิทธิ์ ไฟ แห่ง สวรรค์ ไม่ ดับ สลาย พ ลั่ง อ้น แสน ยิ่ง

Musical notation for the third system, measures 17-24. The melody continues with lyrics: สูง ค่า และ ศักดิ์ สิทธิ์ ไฟ แห่ง สวรรค์ ไฟ แห่ง สวรรค์ ฮา ฮา ฮา ฮา ฮา ใหญ่ มี ดาบ แห่ง ไฟ ดาบ แห่ง ดำ นาน คุม ไฟ แห่ง โลก สม ดุล ไฟ แห่ง สวรรค์ ไฟ แห่ง สวรรค์ ไฟ แห่ง สวรรค์ ฮา ฮา ฮา ฮา ฮา ไฟ แห่ง สวรรค์

25

เทพแห่งสวรรค์ สร้างบึงลา วา ปกป้องดาบเพลิง ไต้กัณฑ์ เหล่าคนชั่วร้าย
ไฟแห่งสวรรค์ ไฟแห่งสวรรค์ ฮา ฮา ฮาฮาฮา ไฟแห่งสวรรค์ ไฟแห่งสวรรค์

30

ไม่กล้ากล้ากราย นำดาบไปใช้ ทำลาย ดาบมีชีวิต จะคอยรับใช้
ไฟแห่งสวรรค์ ฮา ฮา ฮาฮาฮา ไฟแห่งสวรรค์ ไฟแห่งสวรรค์ ไฟแห่งสวรรค์ ไฟแห่งสวรรค์

35

ผู้มีจิตใจ คิ งาม ผู้ที่เข้มแข็ง จิตใจกล้าหาญ ดึงดาบเป็นเรื่องง่าย
ฮา ฮาฮาฮาฮา ไฟแห่งสวรรค์ ไฟแห่งสวรรค์ ไฟแห่งสวรรค์ ฮา ฮา ฮาฮาฮา

40

ตาย เจ้า พวกเด็กน้อย อุก อาจกล้าหาญ ริ ครอง ไฟแห่ง ส

ไฟ แห่ง สวรรค์ ไฟ แห่ง สวรรค์ ไฟ แห่ง สวรรค์ ฮา ฮา ฮา ฮา ฮา

44

วรรค์ จง รีบกลับไป ก่อนจะ มี ภัย เจ้าจะ บังอาจ ไป แล้ว

ไฟแห่ง สวรรค์ ไฟแห่ง สวรรค์ ไฟแห่ง สวรรค์ ฮา ฮา ฮา ฮา ฮา ไฟแห่ง สวรรค์

ตอนที่ ๑๙ ต่างคนต่างหน้าที่

บรรยาย

การเดินทางของเหล่าสหายทั้งหมดกินเวลาไปหนึ่งวันเต็มๆ เมื่อขึ้นไปยังจุดหมายเรียบร้อยแล้ว เหล่าสหายก็ยืนตะลึงกับสิ่งที่เห็นอยู่เบื้องหน้า ภาพที่เห็นนั้นมันคือสรวงสวรรค์ที่สวยงาม บนสวรรค์มีเทพต่างๆ อยู่มากมาย ทุกคนต่างอยู่อยู่กับงานที่ตนต้องรับผิดชอบกันหมด เหล่าสหายจึงไม่กล้าที่จะเข้าไปพูดคุย และตกลงกันว่าจะช่วยกันเดินตามหาไฟแห่งสวรรค์ด้วยตัวเอง จนสุดท้ายเขบาสดิเอนก็มองเห็นสระน้ำขนาดใหญ่ โดยน้ำนั้นมีสีแดงเหมือนเปลวไฟ ภายในน้ำท่าทางจะร้อนมากเพราะมีควันลอยขึ้นมาเรื่อยๆ น้ำทั้งสระก็เหมือนกำลังเดือดอยู่ตลอดเวลา ตรงกลางสระมีดาบเล่มหนึ่งปักอยู่บนแท่น อัคคีจึงลองส่งนกน้อยที่เป็นสิ่งประดิษฐ์วิเศษให้ลงบินเข้าไปเกาะตรงจุดที่ดาบปักอยู่ แต่แค่เจ้านกน้อยบินไปเหนือสระน้ำได้นิดหน่อย ทันใดนั้นเจ้านกน้อยก็ค่อยๆ ละลายหายไป อัคคีจึงรู้ทันทีว่าสระน้ำแห่งนี้ร้อนเสียยิ่งกว่าลาวาได้โลกเสียอีก เพราะแค่สิ่งของประดิษฐ์วิเศษเข้าไปนิดเดียวก็โดนความร้อนของสระน้ำทำลายในชั่วพริบตา นี่ถ้าหากคนธรรมดาเดินเข้าไปใกล้ คงมีสภาพอย่างที่เราเห็นแน่ๆ และเมื่อเจ้านกน้อยละลายไป ทันใดนั้นควันทั่วทั้งสระก็ค่อยๆ รวมตัวกันเป็นรูปร่างทวดสวรรค์จำนวนมาก ยืนเรียงกันมากมายและต่างก็ร้องบทเพลงหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟังขนลุกและกลัวเกรงกับเสียงดนตรีและเสียงเพลงที่เหล่าทวดสวรรค์ต่างร่วมกันขับขาน ซึ่งในบทเพลงนี้มีใจความว่า...

ลำดับการสอน (๒-๑๙-๑ เพลงไฟแห่งสวรรค์)

- ๑) ครูร้องทำนองหลักเพลงไฟแห่งสวรรค์ให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด) รวมถึงความดังเบา (Dynamic) และความถูกต้องของการควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) ของเพลง โดยเพลงนี้จะมีระดับเสียงที่หลากหลายและค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่จะร้องระดับเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ครูควรให้ความสำคัญกับระดับเสียงลา โซ มี เร โดเป็นพิเศษ เพราะเป็นคู่เสียงที่ต้องการฝึกให้นักเรียนจดจำและร้องได้ง่าย
- ๓) เมื่อนักเรียนร้องทำนองหลักได้แล้ว ครูจึงฝึกให้นักเรียนร้องทำนองรอง และร้องประสานเสียงกัน
- ๔) การร้องเพลงนั้นควรสอนในระบบโดเคลื่อนที่ (Movable do) กล่าวคือ เพลงดังกล่าวอยู่ในคีย์ จี ไมเนอร์ (G minor scale) ดังนั้น โน้ตตัวโซ ต้องร้องว่า “ลา” โน้ตตัวลา ต้องร้องว่า “ที” ไปเรื่อยๆ ตามลำดับ

* ฝึกร้องเพลงเกียรตยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

หมายเหตุ

หากกิจกรรมมีความยากเกินไป ครูอาจให้นักเรียนทั้งห้องฝึกร้องทำนองรองเพื่อประสานเสียงกับแผ่นเสียงประกอบการเรียนก็ได้

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียงลา โซ มี เร โดได้ถูกต้องและตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนร้องเพลงโดยมีความดังเบา (Dynamic) การควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) ที่ชัดเจน
- ๓) ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

บรรยาย

เมื่อเหล่าทวดสวรรค์ร้องเพลงจบลง หลังจากนั้นก็ค่อยๆ หายไปเหมือนควันไฟที่โดนลมพัดลนไปกับสายลม บทเพลงที่เหล่าทวดสวรรค์ร้องนั้นเหมือนกำลังเตือนเหล่าสหายไม่ให้เข้าไปยุ่งกับดาบที่ปักอยู่ตรงกลางสระ แต่เมื่อเหล่าสหายได้ยินบทเพลงนี้ก็ยิ่งทำให้พวกเขามั่นใจมากขึ้นว่าดาบเล่มนี้จะต้องเป็นไฟแห่งสวรรค์แน่นอน ดังนั้นเหล่าสหายต่างคิดหาวิธีต่างๆ ที่จะเข้าไปเอาดาบแห่งไฟออกมาจากสระน้ำที่ร้อนระอุ ไม่ว่าจะเป็เนเวทมนตร์คาถาต่างๆ ของเหล่าสหาย เช่น พลังทางน้ำแข็งที่เนคมัทพยายามสร้างขึ้นเพื่อให้เดินไปเอาดาบวิเศษ แต่พอน้ำแข็งเย็นเข้าไปในเขตสระลาวาก็หายไปในช่วงพริบตา ส่วนต้นข้าวก็พยายามใช้พลังขยายส่วนเพื่อขยายขาให้มีแรงที่จะกระโดดสูงสุด เพื่อข้ามไอร้อนที่มากลัวและเข้าไปอยู่ตรงกลางของแท่นที่ปักดาบได้ทันที เนคมัทก็พยายามห้ามด้วยความเป็นห่วง แต่ต้นข้าวก็ยังดึงดันที่จะทดสอบด้วยตนเอง จนในที่สุดพินิกส์ก็ต้องขออนุญาตวิเศษของอัคคีและใช้พลังแห่งสายลมทดสอบตามแผนที่ต้นข้าวคิด แต่เมื่อส่งเจ้านกน้อยบินขึ้นฟ้าจนสูงที่สุดแล้ว พินิกส์ก็ใช้คาถาสายลมพัดมันผ่านเขตสระ แค่เพียงเข้าไปได้นิดเดียวในระยะทางที่สูงมากจนเกือบไม่เห็น เจ้านกน้อยก็ละลายหายไปเช่นเดียวกับเจ้านกน้อยตัวก่อนหน้าที่อัคคีใช้ทดสอบ เมื่อต้นข้าวเห็นดังนั้นก็อ้าปากค้าง พินิกส์จึงพูดว่า “ถ้าชินทำอะไรแบบไม่คิดอีกนายอาจจะกลายเป็นอย่างเจ้านกตัวนั้นก็ได้” เมื่อเห็นดังนั้น ต้นข้าวจึงยอมตัดใจจากแผนการที่จะกระโดดไป นอกจากวิธีเหล่านี้ เหล่าสหายต่างก็พยายามทดลองด้วยวิธีอื่นๆ อีก แต่ไม่ว่าจะวิธีไหนก็ไม่สามารถเข้าไปหยิบดาบแห่งไฟมาได้เลย

ตอนที่ ๒๐ เดิมพันด้วยชีวิต จากพลังสามัคคี

ร้องเพลงเรือข้ามลาวา

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้ เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ร้องเพลงนี้ให้เพราะละ เหล่าสหายจะได้ข้ามลาวาไปได้อย่างปลอดภัย ตั้งใจ ร้องดีๆ นะเพราะเวลาจริงๆ จะมี เสียงประสานด้วย อาจจะทำให้สับสน ได้นะ

ด้วยความพยายามและความสามัคคีของเหล่าสหายทุกคน ทำให้เหล่าสหายสามารถเล่นเรือไปใกล้จุดที่ดาบวิเศษปักอยู่ พวกเขาจะสามารถหยิบดาบวิเศษและกลับออกมาจากสระลาวาได้หรือไม่ ติดตามกันตอนต่อไปครับ

เพลงเรือข้ามลาวา

Allegro

ทำนอง, คำร้อง : พรชนัน สุรวิชัย

The musical score is written in 3/4 time and consists of three systems of two staves each. The first system (measures 1-8) features a melody in the upper staff and a bass line in the lower staff, both starting with a forte (*f*) dynamic. The second system (measures 9-16) shows a more complex texture with dynamics alternating between piano (*p*) and forte (*f*). The third system (measures 17-24) returns to a melody and bass line structure, both starting with a piano (*p*) dynamic. The piece concludes with a double bar line at the end of the third system.

ตอนที่ ๒๐ เดิมพันด้วยชีวิต จากพลังสามัคคี

บรรยาย

เมื่อเวลาผ่านไปสักพัก อัครก็กล่าวกับเหล่าสหายว่า “จากที่ฉันเฝ้าสังเกต วิธีการต่างๆ ของพวกเธอ ฉันคิดว่าฉันพอมีทางออกสำหรับเรื่องนี้” พอพูดจบอัครก็ร้ายเวทมนตร์อย่างยืดเยื้อและทันใดนั้นเรือลำใหญ่ก็ได้ปรากฏขึ้นต่อหน้าของเหล่าสหาย อัครคิดว่าของวิเศษทุกชิ้นของเขานั้นไม่ได้เกิดขึ้นมาจากการร้ายเวทมนตร์ อันที่จริงเขาได้สร้างของวิเศษด้วยมือและอุปกรณ์ต่างๆ และนำไปเก็บไว้ในที่แห่งหนึ่ง การร้ายเวทมนตร์ก็เหมือนกับคาถาเรียกสิ่งของ แต่ที่คาถามันยาวหรือสั้นนั้นก็ขึ้นอยู่กับระยะทาง ขนาด และรหัสลับของๆ แต่ละชิ้นเท่านั้นเอง

พออัครก็นำเรือออกมาแล้วก็พูดต่อว่า “เมื่อฉันเห็นความสามารถของพวกเธอแต่ละคนจากการพยายามด้วยวิธีต่างๆ แล้ว ฉันก็พบคำตอบว่าการที่เราจะสามารถนำดาบวิเศษแห่งไฟมาได้นั้น เราต้องรวมพลังกันทั้งหมด ดังนั้นขั้นแรกเริ่มจากการยกเรือที่มีน้ำหนักมากลงไปไว้ในสระ หน้าที่นี้เป็นของตันข้าว โดยตันข้าวต้องรวบรวมกำลังไว้ที่แขนและขาเพื่อยกเรือลงไปในสระลาวา แต่ทว่าเรือนี้จะแล่นได้ก็ต่อเมื่อมันได้ฟังเพลงที่ฉันกำหนดไว้แล้วเท่านั้น เพลงนี้ต้องใช้นักร้องสองคนเพราะเป็นเพลงประสานเสียง มันถึงจะยอมแล่น และหน้าที่ในการร้องเพลงก็จะเป็นของฉันกับตันข้าว ระหว่างนั้นเนคมิทและฟินิกซ์ ต้องช่วยกันจัดการความร้อนรอบด้าน โดยฟินิกซ์ร้ายเวทมนตร์เรียกลมจากชั่วโลกมาพัดไอร้อนจากสระลาวาออกไปให้พ้นจุดที่เรือกำลังลอย ส่วนเนคมิทต้องร้ายเวทมนตร์เรียกน้ำที่เย็นที่สุดในโลกมาใส่ไว้บนเรือและร้ายพลังทำให้น้ำนั้นเย็นอยู่ตลอดเวลาเพื่อช่วยให้อัครปลอดภัยจากความร้อน แต่เนื่องจากน้ำเย็นจัดจึงมีผลข้างเคียงคือทำให้หัวใจหยุดทำงานชั่วคราว ดังนั้นเขบาสเตียนต้องคอยเคาะจังหวะเพื่อกระตุ้นการทำงานของหัวใจให้แก่อัคร”

ก่อนที่จะลงมือจริง เหล่าสหายต่างก็ซักซ้อมตามแผนการและหน้าที่ที่อัครได้มอบหมายไว้ให้แต่ละคนจนชำนาญ หลังจากนั้นทั้งหมดก็เริ่มทำตามแผนที่ได้เตรียมไว้ จนในที่สุดเรือก็ลอยไปใกล้ตำแหน่งที่ดาบวิเศษปักอยู่ อัครก็จึงรีบเอื้อมมือไปหยิบดาบวิเศษขึ้นมา และดึงมันขึ้นจากแท่นได้อย่างง่ายดาย

ลำดับการสอน (๒-๒๐-๑ เพลงเรือข้ามลาวา)

- ๑) ครูร้องทำนองหลักเพลงเรือข้ามลาวาให้นักเรียนฟัง โดยร้องด้วยชื่อของระดับเสียง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด) รวมถึงความดังเบา (Dynamic) และความถูกต้องของการควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) ของเพลง
- ๓) เมื่อนักเรียนร้องทำนองหลักได้แล้ว ครูจึงร้องทำนองรองหรือเล่นเครื่องดนตรีประสานเสียงกับนักเรียน
- ๔) หากนักเรียนร้องได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ครูสามารถแบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่ม และให้ร้องประสานเสียงกัน เพื่อเพิ่มความยากให้กับกิจกรรม

* ฟังร้องเพลงเกียรตินิยม เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องระดับเสียงลา โซ มี เร โดได้ถูกต้องและตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนร้องเพลงโดยมีความดังเบา (Dynamic) การควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) ที่ชัดเจน
- ๓) ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒๑ เงื่อนไข

เหล่าสหายเกือบได้ดาบวิเศษมาครอบครองแล้ว แต่หากพวกเขา นำดาบวิเศษไปโลกจะแตกจริงหรือ พญานาคไฟเป็นเจ้าของดาบจริงๆ หรือนี่เป็นกับดักจากปีศาจกันแน่ ลุ้นกันได้ในตอนต่อไปครับ

เพลงเรื่องของพญานาค
***ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ**
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

ตั้งใจฟังพญานาคเล่าเรื่องด้วยละ เตียว
ต้องตอบรับกับพญานาคนะ ถ้าพญานาคพูด
ซ้ำกัน ๓ ครั้ง ให้รีบตอบรับ ๔ ครั้ง
แต่ถ้าพญานาคพูดว่า “เธอเข้าใจรีเปล่า”
ให้รีบตอบว่า “เข้าใจแล้ว เฮ้” เลยนะ แต่
ต้องเป็นจังหวะที่ถูกต้องด้วยนะ

ตอนที่ ๒๑ เจียนไซ

บรรยาย

เมื่ออัคคีหิบบดาบออกมาจากแท่นได้แล้ว ทันใดนั้นเรือของอัคคีก็เริ่มลั่นเนื่องจากลาวาข้างล่างค่อยๆ เดือดขึ้นเรื่อยๆ จนเรือนั้นลั่นสะเทือนตามแรงเดือดของลาวา และมีควันมากมายพุ่งออกมาจนสูงสุดฟ้า สุดท้ายก็มีพญานาคตัวเป็นเปลวไฟโผล่ออกมาจากลาวา มันได้พูดกับอัคคีว่า “ข้าคือผู้ดูแลดาบเล่มนี้ เจ้าจะเอาดาบเล่มนี้ไปจากข้าไม่ได้ เจ้าไม่รู้หรือว่าถ้าดาบนี้พ้นจากขอบสระเมื่อไหร่โลกจะแตก แผ่นดินจะไหว เพราะดาบเล่มนี้ควบคุมความสมดุลระหว่างไฟกับโลกใบนี้” ดังนั้นพญานาคจึงไม่ยอมให้อัคคีเอาดาบออกนอกสระลาวา อัคคีพยายามอธิบายว่าต้องเอาดาบไปช่วยเจี๊ยกและชาวเมือง ซึ่งพญานาคบอกว่า “หากเจ้าเอาดาบไปจะทำให้โลกแตก ซึ่งพญานาคจะไม่ยอมให้ดาบไปเด็ดขาด เธอเข้าใจรีเปล่า”

ตอนนี้อัคคีพยายามขอร้องพญานาคอยู่คนเดียว เพราะคนอื่นไม่สามารถพูดได้ เนื่องจากต้องร้ายเวทมนตร์คอยช่วยเหลืออัคคีตลอดเวลา ต้นข้าวจึงตัดสินใจร้องเพลงบังคับทางเรือเพื่อให้กลับเข้าฝั่งก่อน เพราะตอนนี้ทุกคนเหนื่อยมากกับการร้ายเวทมนตร์ พอถึงฝั่งทุกคนก็พยายามขอความช่วยเหลือและขอวิธีแก้จากพญานาค สุดท้ายพญานาคจึงบอกว่า พันปีที่แล้ว มีปีศาจที่เก่งกาจหน้าตาเป็นยักษ์แต่ตัวเป็นคนชื่อยักษ์ใหญ่ ได้เข้ามาก่อวุ่นในสวรรค์ทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง ทำให้ระบบของโลกแปรปรวน และไม่มีใครสามารถปราบเจ้าปีศาจตัวนี้ได้เลย เมื่อระบบของโลกแปรปรวน ข้าเลยต้องเอาดาบที่มีพลังมหาศาลที่ข้ารักที่สุด ปักไว้เพื่อทำให้โลกยังคงสมดุล ข้ามีพลังในการย้อนอดีต ข้าสามารถพาพวกเจ้าไปเมื่อพันปีที่แล้วได้ เจ้าต้องจัดการกับปีศาจหน้ายักษ์ให้ได้ เพื่อไม่ให้มันทำลายสมดุลของโลก หากเจ้าสามารถปราบเจ้ายักษ์ตัวนี้ได้ ข้าจะมอบดาบวิเศษเล่มนี้ให้เจ้า แต่ขอเตือนว่าปีศาจหน้ายักษ์ตัวนี้เก่งมาก เจ้าจะรับข้อเสนอนี้หรือไม่ก็ได้แล้วแต่พวกเจ้า

ลำดับการสอน (๒-๒๑-๑ เพลงเรื่องของพญานาค)

- ๑) ครูสอนรูปแบบจังหวะให้นักเรียนคือ เซบิตหนึ่งชั้น ๓ ตัว ซึ่งจะให้ตบมือเมื่อนักเรียนได้ยินคำที่ซ้ำกันสามครั้ง เช่น “หิว หิว หิว” ก็ให้นักเรียนตบมือตอบรับด้วยเซบิตหนึ่งชั้น ๓ ตัว
- ๒) ครูสอนรูปแบบจังหวะที่สองให้นักเรียนคือ ให้ร้องว่า “เข้าใจแล้ว เอ้” เมื่อได้ยินคำว่า “เข้าใจรีเปล่า” ดังตัวอย่าง

เพลง

นักเรียน

- ๓) ครูเปิดเพลงเรื่องของพญานาคให้นักเรียนฟังแล้วตอบรับกับเพลง
- ๔) ครูอาจเปลี่ยนรูปแบบจังหวะ หรือคำตอบรับได้เช่น “เข้าใจแล้วครับ” หรือ “เข้าใจแล้วค่ะ” เพื่อให้เกิดความหลากหลายและความคิดสร้างสรรค์

* ฟังร้องเพลงเกียรติกษ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนสามารถตบมือรูปแบบจังหวะต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
- ๒) นักเรียนฟังและตอบรับกับเพลงได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง
- ๓) ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒๒ หนึ่งพันปีที่แล้ว

ฟังเพลงแล้วจับคู่กับยักษ์

ลองฟังเพลงแล้วจับคู่ดูซิว่า ยักษ์ตนไหนคู่กับเพลงไหน ยักษ์แต่ละตนจะมีลักษณะนิสัยที่ต่างกัน ฟังดูดีๆนะ

ฟังเพลงและเคลื่อนไหวตามเพลงยักษ์ทั้งหมด *ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อสะสม ระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

คราวนี้ลองช่วยกันคิดทำเต๊นท์ให้เข้ากับเพลงดีกว่า แต่แต่ละเพลงต่างกันอย่างชัดเจนขนาดนี้ ลองคิดทำเต๊นท์ดูว่าจะเต๊นท์แบบไหนให้เข้ากับเพลงนะ

พลังเวทมนตร์

ระดับพลังเวทมนตร์

ในที่สุดเหล่าสหายก็ย้อนอดีตได้สำเร็จ แต่สิ่งที่พวกเขาเจอคือ ปีศาจหน้ายักษ์ มีหน้าซ้ำ มันยังสามารถแยกร่างออกเป็น ๖ ร่างได้อีกต่างหาก พวกเขาจะหาทางจัดการกับยักษ์ทั้ง ๖ ร่าง ได้อย่างไร ติดตามในตอนต่อไปนะคะ

ตอนที่ ๒๒ หนึ่งพันปีที่แล้ว

บรรยาย

หลังจากนั้นเหล่าสหายก็ตัดสินใจทำตามข้อเสนอของพญานาค คือย้อนอดีตไปปราบเจ้ายักษ์โหด ดังนั้นอัคคีจึงเอาดาบปักไว้ที่เดิม พญานาคจึงทำการร้ายเวทมนตร์ย้อนอดีตกลับไปเมื่อพันปีที่แล้ว การย้อนเวลาเป็นอะไรที่สนุกมากสำหรับต้นข้าว เพราะว่ามันเหมือนกับการเล่นเครื่องเล่นในสวนสนุก มันทั้งเหวี่ยง ทั้งหมุน ทั้งขึ้นทั้งลง มีครบสูตรของสวนสนุก แต่เนื่องจากแรงดึงดูดของกาลเวลามีมากมายมหาศาลทำให้ ต้นข้าวต้องหลับตาต่างๆ ที่เขายากลิมตาดูแทบขาดใจ แต่ถ้าหากลิมตาอาจทำให้ตาบอดได้ หลังจากนั้นไม่นาน ก็เกิดเสียงคลิกเบาๆ ต้นข้าวก็เริ่มรู้สึกว้าวของเขาได้สัมผัสพื้นดิน เขาจึงลิมตาขึ้น และสังเกตว่าภาพสวรรค์ โดยทั่วก็ยิ่งเหมือนๆ เดิม แตกต่างแค่ไม่มีสระน้ำลาวาเท่านั้นเอง แต่เมื่อหันมามองเพื่อนๆ ต้นข้าวก็ถึงกับ กลั้วหัวเราะแทบไม่อยู่ เพราะสภาพของเขาสเตียน ฟินิกซ์ เนคมิท และอัคคินั้น ต่างล้มลงไปกองเพราะ ความมินจากการย้อนเวลากันหมด ฟินิกซ์จึงพูดกับต้นข้าวด้วยเสียงที่อ่อนแรงว่า “จะหัวเราะอีกนานไหม ช่วยไปตักน้ำมาให้พวกเราก่อน เวียนหัวจนคลื่นไส้ไปหมดแล้ว” ต้นข้าวจึงรีบวิ่งไปตักน้ำจากลำธารใกล้ๆ และส่งให้เหล่าสหายดื่ม น้ำบนสวรรค์นั้นแตกต่างจากน้ำบนโลกมนุษย์เพราะทันทีที่ดื่มเข้าไป อากาศเวียนหัว ต่างๆ ก็หายไปเป็นปลิดทิ้ง ระหว่างที่ทั้งหมดกำลังนั่งพักดื่มน้ำอยู่นั้น พวกเขาก็ได้ยินเสียงคนกรีดร้อง เหล่าสหายจึงรีบวิ่งไปดู และก็พบกับนางฟ้าตนหนึ่งกำลังถูกปีศาจหน้ายักษ์ร้ายคาถาแกลังเธอ เหล่าสหายก็เลย เข้าไปช่วย แต่ปีศาจหน้ายักษ์กลับแยกร่างออกมา มีทั้งหมด ๖ ร่าง ทุกตัวเก่งเหมือนกันหมด จึงทำให้เหล่าสหายเกิดความสับสนจนทำอะไรไม่ถูก

ลำดับการสอน (๒-๒๒-๑ เพลงยักษ์ทั้งหก ๑-๖)

- ๑) ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน
- ๒) ครูเปิดเพลงยักษ์ทั้งหกให้นักเรียนฟัง โดยเพลงยักษ์ทั้งหกนั้นจะถูกแยกเป็น ๖ เพลงย่อย ที่มีลักษณะ ต่างๆ กัน
- ๓) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดว่า เพลงไหนควรจะคู่กับยักษ์ในเรื่องตัวใด และให้เหตุผลประกอบ
- ๔) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอความคิดของตนเอง

ความคาดหวัง

นักเรียนเข้าใจถึงความแตกต่างของลักษณะของเพลงต่างๆ

บรรยาย

และแล้วการต่อสู้ก็ได้เปิดฉากขึ้นไม่ว่าเหล่าสหายจะโจมตียังไง ปีศาจหน้ายักษ์ก็ไม่สะทสะท้าน บางครั้งมันก็เอาแต่ตั้งรับโดยไม่เป็นอะไร บางครั้งก็โจมตีโต้ตอบอย่างรุนแรง ทำให้เหล่าสหายได้รับบาดเจ็บ อย่างมาก ปีศาจตัวนี้เป็นปีศาจที่เจ้าเล่ห์ มันพูดเยาะเย้ยเพื่อให้เหล่าสหายเสียสมาธิพร้อมกับเริ่มโจมตีเหล่าสหายอย่างหนัก ด้วยการโจมตีธรรมดาไม่ใช่เวทมนตร์ มันเคลื่อนที่ทั้งหลบหลีกและโจมตีได้รวดเร็วมาก โดยแต่ละตัวต่างมีเอกลักษณ์ในการเคลื่อนไหว และการโจมตีที่แตกต่างกัน เขาสเตียนจึงคิดในใจว่า “มีนำละพญานาคถึงไม่สามารถปราบเจ้านี้ได้ ผีมือมันช่างร้ายกาจมาก และเจ้ายักษ์ทั้งหกตอนนี้ ตนไหนที่เป็นตัวจริง ละเนี่ย ทั้งการเคลื่อนไหว และการโจมตีก็ไม่เหมือนกันสักอย่าง ถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไป ฝ่ายเราต้องแพ้ มันแน่ๆ”

ลำดับการสอน

- ๑) ครูแบ่งนักเรียนเป็น ๖ กลุ่ม แล้วจึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกที่จะเป็นยักษ์ตนไหน
- ๒) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดท่าเต้นที่สอดคล้องกับบทเพลง โดยท่าเต้นของนักเรียนควรเต้นเข้ากับจังหวะเพลงได้อย่างแม่นยำ

หมายเหตุ

ในทุกขั้นตอนของการสอนนั้น ให้ครูกำกับจังหวะหลักให้นักเรียนเสมอ เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำกิจกรรม ในขั้นตอนนี้ได้ ด้วยจังหวะคงที่พร้อมๆ กันทุกคน

* ฟังร้องเพลงเกียรติยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนจับจังหวะหลักของเพลงและแสดงออกผ่านการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้องและตรงจังหวะ
- ๒) นักเรียนมีโอกาสได้แสดงออกและเคลื่อนไหวร่างกายให้สอดคล้องกับบทเพลง

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

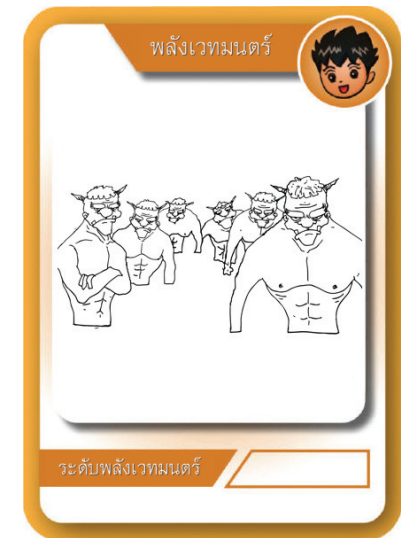
ตอนที่ ๒๓ ร่างที่แท้จริง

เซบาสเตียนหาร่างจริงของปีศาจหน้ายักษ์ได้สำเร็จแล้ว แต่เวลาของพวกเขาใกล้จะหมดลง เพราะปีศาจหน้ายักษ์ร้ายคาถาใกล้เสร็จแล้ว แมลงสาบเหล็กของอัคคีจะช่วยยืดเวลาการร้ายคาถาออกไปได้นานแค่ไหน ลุ้นกันต่อไปในตอนที่ต่อไปครับ

ร้องเพลงคาถาไทยหวน
*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

เพลงนี้ฟังแล้วนึกถึงประเทศอะไรนะ
ใช้เสียงห้าเสียงเหมือนดนตรีไทยเลย
แต่ว่าเสียงนี้เป็นห้าเสียงแบบญี่ปุ่น
ฟังแล้วคุ้นกันบ้างไหม

เพลงคาถาไทยหวน

ทำนอง : ณัฐนุชา ศศิประภา

คำร้อง : พรสุรัช อินตะขันธ์

Moderato

5
พลั้ง ทั้ ง หลาย แห่ ง ความ ชั่ว ร้าย จง มา รว ม ไว้ เพื่ อ มา ทำ ลาย ล้าง ไ พ รี ศั ต รู ทั้ ง

9
หลาย ที่ มา รา วิ จบ สิ้น ท้น ที่ เมื่ อ ได้ ยิน เสี ย ง ของ อ สุ รา ลา ลา ลา

13
ลา ฟา มี ลา ที่ โด ฟา มี ลา ลา ลา

17
ลา ฟา มี ลา ที่ โด ที่ ลา มี พลั้ง ทั้ ง

21
หลาย แห่ ง ความ ชั่ว ร้าย จง มา รว ม ไว้ เพื่ อ มา ทำ ลาย ล้าง ไ พ รี ศั ต รู ทั้ ง

หลาย ที่ มา รา วิ จบ สิ้น ท้น ที่ เมื่ อ ได้ ยิน เสี ย ง ของ อ สุ รา

ตอนที่ ๒๓ ร่างที่แท้จริง

บรรยาย

ตอนนี้ คนที่บาดเจ็บมากที่สุดคือต้นข้าว ส่วนคนที่บาดเจ็บรองลงมาคือพินิกส์และเนคมิต เนคมิตเองก็พยายามร้ายคาถาและปล่อยอาวุธโจมตีโต้ตอบหลายอย่างมาก แต่ก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ส่วนอัคคีพยายามเอาของวิเศษออกมาใช้จนเกือบจะหมดคลังอยู่แล้ว แต่เจ้ายักษ์กลับไม่ได้รับบาดเจ็บแม้แต่น้อย ส่วนเขบาสเตียนได้รับบาดเจ็บน้อยที่สุด เพราะเคลื่อนที่ได้เร็วและคล่องแคล่ว จะรอจังหวะตอนยักษ์เพลอแล้วค่อยโจมตี ตอนนี้เขบาสเตียนได้แต่คิดในใจว่า “ปีศาจมีตั้ง ๖ ร่าง แต่ต้องมีร่างจริงสักตัว ที่ทุกคนต้องรวมพลังไปจัดการตัวนั้นเพียงตัวเดียว ต้องหาร่างจริงให้ได้ ถึงจะจัดการมันได้” แต่ระหว่างนั้นปีศาจหน้ายักษ์ทำหน้าที่เบี่ยงพร้อมกับพูดว่า “เอาละเสียเวลากับพวกเจ้านานเกินไปแล้ว ข้าอยากไปแก้งนางฟ้าสวยๆ ตอนนี้นั้นข้าจะส่งพวกเจ้าลงนรกด้วยการเปิดแผ่นดินด้านล่างสวรรค์และฝังทุกคนไว้ใต้ดิน ฮะๆๆๆ”

ปีศาจหน้ายักษ์ทั้ง ๖ ร่างเริ่มขู่มือขึ้นบนท้อง ร่ายคาถา มีเสียงโหยหวนที่ไม่ค่อยเป็นภาษาสักเท่าไรแต่ต้นข้าวก็พอจะจับใจความของเพลงได้ว่ามันร้องเรียกพลังความชั่วร้ายต่างๆ ออกมาเพื่อมาจัดการกับเหล่าสหายให้สิ้นซาก ตอนนี้เหล่าสหายทุกคนเริ่มรู้สึกว่าแผ่นดินด้านล่างสวรรค์เริ่มสั่นสะเทือน และแยกออกและเหล่าสหายต่างก็เริ่มท้อแท้และสิ้นหวัง ระหว่างที่ปีศาจหน้ายักษ์กำลังร่ายคาถาอยู่ ก็มีแสงสะท้อนจากบางสิ่งเข้ามาโดนหน้าของเขบาสเตียน เขบาสเตียนจึงบอกทุกคนว่า “ฉันเห็นร่างที่ ๔ ใสแหวนบางอย่าง แต่ร่างอื่นไม่มีแหวนเลย ฉะนั้นนั่นคือร่างที่แท้จริงของมันแหละ” แต่ทว่า ตอนนี้ปีศาจยักษ์ไหลใกล้ร้ายคาถาเสร็จแล้ว ดังนั้นอัคคีจำเป็นต้องปล่อยแมลงสาบเหล็กออกไปเพื่อก่อกวน และยึดเวลาการร้ายคาถาออกไปอีกนิด

ลำดับการสอน (๒-๒๓-๑ เพลงคาถาโหยหวน)

- ๑) ครูร้องเพลงยักษ์ชั่วร้ายให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา มี โด) โดยเพลงนี้จะมีระดับเสียงที่หลากหลายและค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่จะร้องระดับเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ครูควรให้ความสำคัญกับระดับเสียงเสียงลา มี โดเป็นพิเศษ เพราะเป็นคู่เสียงที่ต้องการฝึกให้นักเรียนจดจำและร้องได้ง่าย
- ๓) ให้นักเรียนสังเกตท่อนของเพลง และระบุว่ามิกซ์ท่อน เป็นท่อนใดบ้าง
- ๔) การร้องเพลงนั้นควรสอนในระบบโดเคลื่อนที่ (Movable do) กล่าวคือ เพลงดังกล่าวอยู่ในคีย์ ดี ไมเนอร์ (D minor scale) ดังนั้น โน้ตตัวเร ต้องร้องว่า “ลา” โน้ตตัวมี ต้องร้องว่า “ที” ไปเรื่อยๆ ตามลำดับ

* ฝึกร้องเพลงเกียรตยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

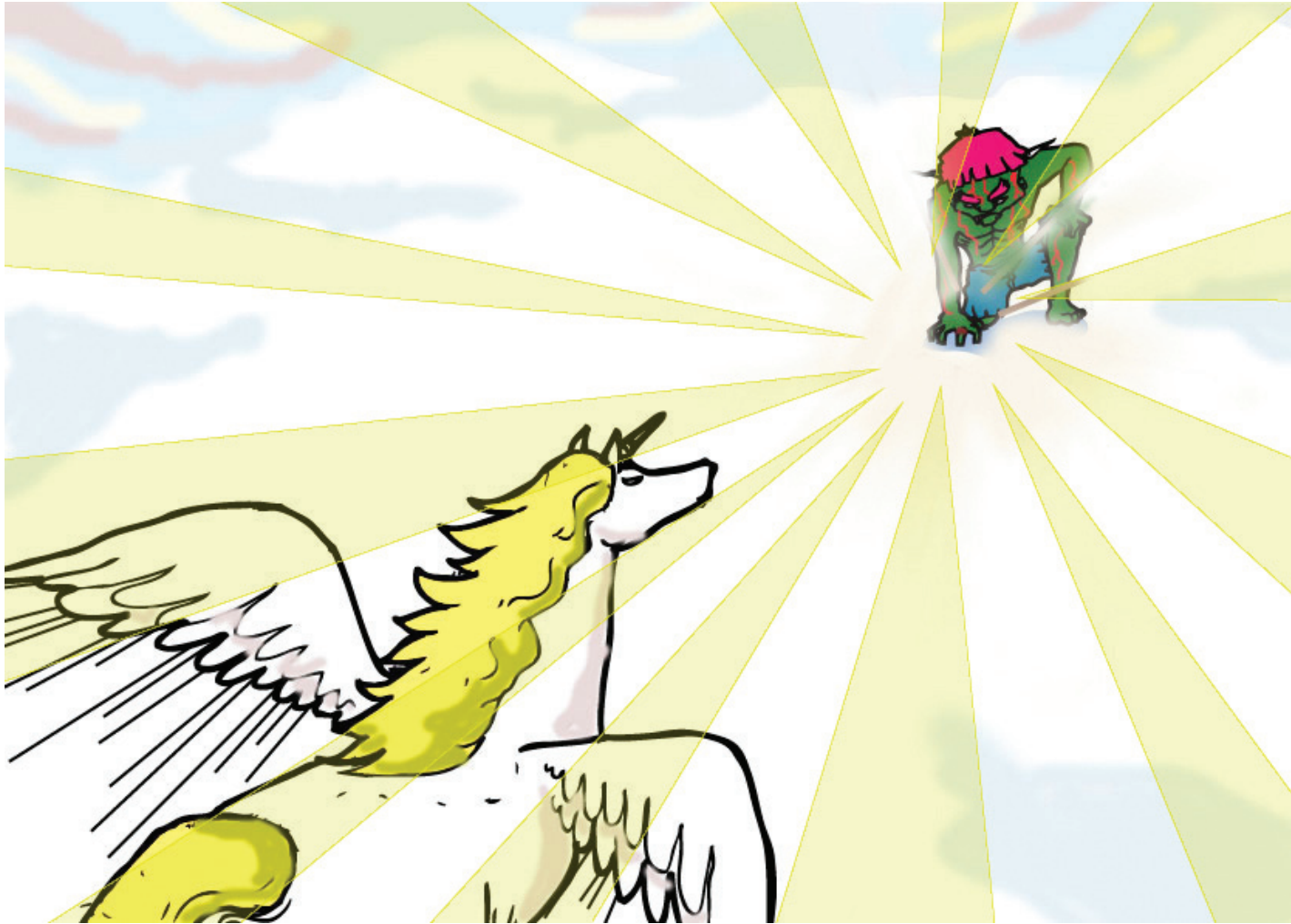
ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียงลา มี โดได้ถูกต้องตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนสังเกตและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสังคีตลักษณ์สามตอน (Ternary form) และสามารถระบุได้ว่าเพลงมีกี่ท่อนและเป็นท่อนใดบ้าง
- ๓) นักเรียนเข้าใจถึงความแตกต่างของลักษณะของเพลงต่างๆ

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒๔ รวมพลังเหือกสุดท้าย

สอัยักษ์

ลองช่วยกันฝึกรูปแบบจังหวะต่างๆ เหล่านี้
ดูสิ ไม่ยากหรอก ตั้งใจฝึกดีๆ นะ เพราะ
กิจกรรมต่อไปต้องนำจังหวะพวกนี้มาใช้

**ประสานเสียงรูปแบบจังหวะต่างๆ
ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เต็ม**

ลองนำจังหวะที่ได้ฝึกไป มาร้องพร้อมกันดูสิ
อยากรู้จังว่าจะมีเสียงยังไง จับจังหวะดีๆ นะ

เหล่าสหายสามารถจัดการกับปีศาจหน้ายักษ์ที่แยกร่างได้ถึง ๖ ร่างสำเร็จ มีหน้าซ้ำ
เซบาสเตียนยังสามารถได้แหวนมาจากปีศาจหน้ายักษ์ด้วย เหตุการณ์จะดำเนินต่อไป
ในรูปแบบไหน ติดตามได้ในตอนต่อไปครับ

ล่อยักษ์

ทำนอง, คำร้อง : ธีรานุชา ศศิปุราณะ

ต้นข้าววิ่งล่อยักษ์
ทึ ทึ ทึ ทึ ทาอา แบริ่ แบริ่ แบริ่ แบริ่

ยักษ์โจมตีต้นข้าว
ทา ทา ทา ทา ปุง ปึง ปุง ปึง ตูม

เหล่าสหายโจมตี
ยักษ์ตัวที่ ๔ ทาอา ทาอา ตูม ตาม บีม

ยักษ์ตัวที่ ๔ โคนรุ่ม ทาอา ทา ทึ ทึ อ้อย แห้งก แห้งก

ตอนที่ ๒๔ รวมพลังเอือกสุดท้าย

บรรยาย

ขณะนี้เหล่าสหายรู้สึกว่ามีแรงดึงดูดจากพื้นดินด้านล่างของสวรรค์ กำลังดูดทุกคนให้ตกลงไปได้ดิน เขาเสียดียนจึงคิดแผนว่า “ให้ต้นข้าวรวมพลังทั้งหมดไว้ที่ขาแล้ววิ่งหลอกล่อปีศาจทุกร่าง ยกเว้นร่างที่ ๔ เมื่อปีศาจเกิดความสับสนแล้วให้ที่เหล็กรีบวิ่งเข้าไปจัดการกับร่างที่ ๔ อย่างรวดเร็ว เมื่อร่างที่ ๔ ถูกโจมตีแล้ว ฉันทจะคาบแหวนออกมาจากมือเจ้าปีศาจตนเอง” ต้นข้าวจึงรีบรวบรวมพลังทั้งหมดที่มีไว้ที่ขา แล้ววิ่งอย่างรวดเร็วเพื่อล่อร่างที่ ๕ ของปีศาจ

ลำดับการสอน

- ๑) ครูร้องรูปแบบจังหวะต่างๆ ตามแต่ละข้อให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตามและให้ครูฟังความแม่นยำของรูปแบบจังหวะต่างๆ ที่นักเรียนร้อง

หมายเหตุ

ในทุกขั้นตอนของการสอนนั้น ให้ครูกำกับจังหวะหลักให้นักเรียนเสมอ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในขั้นตอนนั้นๆ ได้ด้วยจังหวะคงที่พร้อมๆ กันทุกคน

ความคาดหวัง

นักเรียนสามารถร้องรูปแบบจังหวะต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

บรรยาย

ตอนนี้ร่างที่ ๕ ของปีศาจหน้ายักษ์หันไปให้ความสนใจกับต้นข้าวอย่างเห็นได้ชัด เพราะเป็นจุดสนใจ ต้นข้าวจึงโดนปีศาจร่างยักษ์ที่ ๕ โจมตีใส่อย่างหนัก แต่ต้นข้าวก็ยังอดทนกัดฟันวิ่งหลอกล่อต่อไป เมื่อได้จังหวะเหมาะ เขาเสียดียนก็บอกให้ทุกคนวิ่งเข้าไปรุมร่างที่ ๔ ที่กำลังร้ายกาจ ดังนั้นทุกคนจึงวิ่งเข้าโจมตีร่างที่ ๔ โดยไม่ให้เจ้าปีศาจได้ทันตั้งตัว อัคคีเริ่มการโจมตีโดยร้ายกาจเรียกฝูงเต้านินจาตัวน้อยขึ้นมาพวกมันเอาหัวพุ่งชนเจ้ายักษ์จากรอบทิศทางอย่างไม่ขาดสาย ซึ่งการโจมตีแบบนี้จะเดาทิศทางโจมตีได้ยากมากเพราะไม่รู้ว่าจะเจ้าเต้านินจาตัวน้อยจะพุ่งขึ้นมาชนจากทิศไหน ตามมาด้วยการโจมตีของฟินิกซ์ที่ใช้คลื่นเสียงของลมในการก่อวนประสาธลัมพัทธ์ทางการได้ยินของเจ้ายักษ์ เสียงสายลมที่ก่อวนนี้แม้มันจะไม่ได้โจมตียักษ์โดยตรงแต่ก็เป็นเสียงที่ทำให้มันงงและเวียนหัวได้ โดยที่เจ้ายักษ์ไม่รู้ตัว ซึ่งกว่าจะรู้ตัวก็นั่งลงไปกองกับพื้นเพราะโดนเจ้าเต้านินจาตัวน้อยพุ่งชนอย่างไม่ขาดสาย และโดนเสียงลมที่ก่อวนโสตประสาทอย่างมาก ระหว่างนั้น ต้นข้าวตะโกนบอกเหล่าสหายที่กำลังรุมร่างที่ ๔ ว่า รีบๆ หน่อย ฉันทจะด้านเจ้ายักษ์อีก ๕ ตัว แทบไม่ไหวแล้ว เมื่อได้ยินดังนั้นเนคมิจึงร้ายกาจแห่งสายน้ำเรียกอาวูรบินใหญ่แห่งสายน้ำที่มีรูปร่างประหลาดแบบบินบาซูก้า และเริ่มยิงกระสุนน้ำใส่เจ้ายักษ์ ซึ่งทำให้เจ้ายักษ์ตัวที่ ๔ ลงไปนอนกลิ้งกับพื้นด้วยความเจ็บปวด จนขยับร่างกายไม่ได้ และสุดท้ายเขาเสียดียนจึงรีบวิ่งเข้าไปคาบแหวนสีน้ำตาลออกมาจากนิ้วของเจ้าปีศาจหน้ายักษ์ ซึ่งการโจมตีของเหล่าสหายที่ประสานกันเป็นอย่างดีนั้นท้ายที่สุด ก็สามารถจัดการกับเจ้ายักษ์ตัวที่ ๔ เป็นผลสำเร็จ

ลำดับการสอน

- ๑) ครูแบ่งนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มแทนแนวเสียงแต่ละแนว
- ๒) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องแนวเสียงของตนเองตามรูปแบบต่างๆ ที่ครูกำหนดให้ เช่น ให้กลุ่มที่ ๑ เริ่มร้องวนไปเรื่อยๆ เมื่อวนครบ ๒ รอบแล้วจึงให้กลุ่มถัดมาเริ่มร้อง
- ๓) ครูอาจให้นักเรียนใช้เครื่องดนตรีประกอบจังหวะต่างๆ ที่มีในการเล่นแนวเสียงของตนเอง

* ฟังร้องเพลงเกียรติยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

หมายเหตุ

ในทุกขั้นตอนของการสอนนั้น ให้ครูกำกับจังหวะหลักให้นักเรียนเสมอ เพื่อให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในขั้นตอนนั้นๆ ได้ด้วยจังหวะคงที่พร้อมๆ กันทุกคน

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนสามารถร้องหรือเล่นเครื่องดนตรีด้วยรูปแบบจังหวะต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง
- ๒) ฟังให้นักเรียนมีความสามารถในการร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒๕ ข้อมูลของวิเศษในตำนาน

ร้องเพลงบทเพลงซึ้งลุ่มของนางฟ้า
*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

เพลงนี้คงจะคุ้นหูใครหลายๆ คนอยู่แล้ว
คงร้องกันคล่องเลยนะ เพลงนี้นำทำนอง
มาจากเพลง ฮัช ลิตเติ้ล เบบี้ (Hush
little baby) เป็นเพลงพื้นบ้านซึ่งเชื่อว่า
เป็นของประเทศอเมริกา แต่ผู้แต่งที่แท้จริง
นั้นยังไม่มีใครทราบจนถึงปัจจุบัน

นอกจากจะได้ดาบแห่งไฟมาช่วยเจ๊ยกและชาวเมืองแล้ว ดาบวิเศษเล่มนี้ยังเป็น
ของวิเศษในตำนานที่พวกเขา กำลังตามหาอีก และในครั้งนี้นี้ยังได้รู้ข้อมูลของวิเศษ
ในตำนานเพิ่มขึ้นด้วย การเดินทางในครั้งนี้อันตรายยิ่งกว่าครั้งก่อนเหมือนยิงปืนนัดเดียว
ได้นกยักษ์เพิ่มอีก ๓ ตัว ส่วนของวิเศษชิ้นที่ ๔ จะหาพบได้จากที่ไหน ติดตามได้
ในตอนต่อไปครับ

เพลงบทเพลงซบกล่อมของนางฟ้า

(ทำนองเพลง Hush little baby)

ทำนอง : Folk song

คำร้อง : พรสุรัช อินตะขันธ์

Moderato

ไอ้ เจ้าเด็กน้อย จงนอนหลับ ให้ สบาย ใน ยามราตรี ที่มี ดาว มาก มาย
ขอ ให้ เม ฆา ห่ม ให้ เธอ อุ่น สบาย และ ให้สายลม พัดพา เย็น ชื่น ใจ

5

เธอ ไม่ต้องกลัว ในเรื่อง ภัย อัน ต ราย ฉัน จะ กุ้ม ครองและ ดูแล เธอ เอง
ห่ม ดาวบน ฟ้า บรรเลง เพลง ถัด ลาบาย ขอ ให้ดวงจันทร์ ปกป้อง ดูแล เธอ

ตอนที่ ๒๕ ข้อมูลของวิเศษในตำนาน

บรรยาย

เมื่อเขาสเตียนคาบแหวนสีน้ำตาลออกมาได้ ร่างทั้ง ๕ ที่โจมตีต้นข้าวอยู่ก็หายไป เหลือเพียงแต่ร่างจริงที่นอนบาดเจ็บอยู่บนพื้น ทุกคนจึงตะโกนบอกเขาสเตียนให้จัดการกับเจ้าปีศาจ เขาสเตียนจึงพูดกับปีศาจว่า “ข้าจะไม่ฆ่าเจ้าหรอก เพราะหากเจ้าตายไปก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร แต่ข้าจะให้เจ้าลงไปนอนกรไปเป็นทาสรับใช้ผมตลอดกาลเพื่อไถ่บาปที่เจ้าได้ทำมา” ทันทีที่พูดจบ เขาสเตียนก็ใช้เท้าหน้าเตะปีศาจหน้ายักษ์ตกจากสวรรค์ และลงไปนอนดินแยกที่ปีศาจหน้ายักษ์สร้างไว้ หลังจากนั้นทุกคนจึงล้มลงนอนกับพื้นเพราะหมดเรี่ยวแรงอย่างหมดสภาพ

และเมื่อเหล่าสายลมตาขึ้นอีกครั้ง ก็พบว่ามีนางฟ้ามากมายบินอยู่รอบๆ ตัวพวกเขา และช่วยกันร้องเพลงอันแสนไพเราะให้พวกเขาฟัง ดูเหมือนว่าบทเพลงที่นางฟ้าช่วยกันขับกล่อมนั้นจะมีพลังและช่วยเยียวยาบาดแผลของทุกคนให้หายเป็นปลิดทิ้ง เมื่อบาดแผลตามตัวของเหล่าสายลมเริ่มหายดีแล้วทันใดนั้น พญานาคร่างไฟ และต้นตัวหนึ่งก็ปรากฏกายขึ้นเบื้องหน้าของเหล่าสายลม ต้นตัวนั้นแนะนำตนเองว่า “ชื่อตุนดิน” และพญานาคได้พูดขึ้นว่า “ในที่สุดพวกเจ้าก็สามารถทำได้สำเร็จ ดังนั้นข้าจะทำตามสัญญาที่ข้าได้สัญญาไว้กับเจ้าด้วยการมอบดาบเล่มนี้ให้เหล่าสายลม ซึ่งประวัติของดาบเล่มนี้แต่ก่อนนั้นมันเป็น ๑ ใน ๔ ของลูกแก้ววิเศษในตำนาน ซึ่งเป็นของวิเศษของอาณาจักรซิมโฟเนีย แต่เพราะข้าจำเป็นต้องใช้พลังของลูกแก้วแห่งไฟ จึงเปลี่ยนรูปร่างจากลูกแก้วให้เป็นดาบแทน ซึ่งลูกแก้วในตำนานทั้งสี่สามารถเปลี่ยนรูปลักษณ์ตามจินตนาการของเจ้าของได้เช่นกัน ส่วนเจ้าของดาบคนใหม่นั้น ข้าก็ได้เลือกไว้แล้วเช่นกัน ซึ่งก็คือเจ้า” พอพูดจบพญานาคก็ยื่นดาบให้อัคคี เนื่องจากพญานาครู้สึกได้ถึงธาตุไฟอันร้อนแรงจากจิตใจที่ตีงามของอัคคีและความสามารถภายในซึ่งถ้าเจ้าเด็กคนนี้ได้ครอบครองดาบวิเศษ เขานำความสุขอีกมากมายมาสู่คนจำนวนมาก พร้อมกันนั้นพญานาคก็แอบกระซิบอะไรบางอย่างกับอัคคี เมื่ออัคคีได้ฟังจบสีหน้าของเขาก็เปลี่ยนเป็นสีหน้าที่เจ็บปวดอย่างมาก ซึ่งตอนนั้นอัคคีพยายามก้มหน้าเพื่อหลบไม่ให้เหล่าสายลมรู้ แต่เนคมัทก็แอบเห็นสีหน้าที่เจ็บปวดของเขา ขณะนั้นเหล่าสายลมที่เหลือนั่งไม่รู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ในครั้งนี้ หลังจากนั้นลักพักเหล่าสายลมก็กล่าวขอบคุณพญานาคและตุนดินอย่างนอบน้อม และหันหลังเตรียมเดินทางกลับเมืองแห่งเปลวไฟ เพื่อนำข่าวดีเช่นนี้ไปเล่าให้เจียกฟัง

ลำดับการสอน (๒-๒๕-๑) เพลงบทเพลงขับกล่อมของนางฟ้า

- ๑) ครูร้องเพลงบทเพลงขับกล่อมของนางฟ้าให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (โซ มี เร โด) รวมถึงรูปแบบจังหวะที่มีความยาวมากกว่า ๑ จังหวะ โดยเพลงนี้จะมีระดับเสียงที่หลากหลายและค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนที่จะร้องระดับเสียงได้อย่างถูกต้องทั้งหมด ครูควรให้ความสำคัญกับระดับเสียงโซ มี เร โดเป็นพิเศษ เพราะเป็นคู่เสียงที่ต้องการฝึกให้นักเรียนจดจำและร้องได้ง่าย
- ๓) ครูแบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่มเพื่อให้นักเรียนร้องประสานเสียงกัน

* ฟังร้องเพลงเกียรตยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับระดับเสียงต่างๆ และควรร้องระดับเสียงโซ มี เร โดได้อย่างถูกต้องและตรงระดับเสียง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนสามารถร้องเพลงต่างๆ ที่มีรูปแบบจังหวะและมีความยาวมากกว่า ๑ จังหวะได้อย่างถูกต้อง
- ๓) ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒๖ ของขวัญจากต๋นดิน

และแล้วเหล่าสหายก็สามารถรวบรวมของวิเศษในตำนานครบทั้ง ๔ ชิ้นได้ในที่สุด
ตอนนี้เหล่าสหายจะเดินทางไปช่วยเจี๊ยกและชาวเมืองด้วยวิธีใดนั้น ติดตามต่อใน
ตอนต่อไปครับ

ร้องเพลงระบำนางฟ้า
*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เต็ม

เพลงนี้สั้นๆ ง่ายๆ แต่ลองนำมาร้องได้
หลายแบบเลยนะ เช่นเริ่มร้องไม่พร้อม
กันเป็นต้น ลองดูซิว่าจะฟังออกมาเป็น
อย่างไร อ้อ แล้วอย่าลืมช่วยกันคิด
เนื้อเพลงให้กับเพลงนี้ด้วยล่ะ

เพลงระบำนางฟ้า

ทำนอง : ณัฐนุชา ศศิปุราณะ

Allegro

4

ตอนที่ ๒๖ ของขวัญจากตุ่นดิน

บรรยาย

ขณะที่เหล่าสหายจะเดินทางกลับ ก็มีเสียงแหลมเล็กดังขึ้นว่า “ช้าก่อน” เหล่าสหายจึงหันกลับมามองหาต้นเสียงจากจุดที่พญานาคและตุ่นดินยืนอยู่ เมื่อเหล่าสหายหยุดเดิน ตุ่นดินจึงเริ่มพูดต่อว่า “ช้าคือสัตว์วิเศษของลูกแก้วแห่งดิน ซึ่งเป็นหนึ่งใน ๔ ของลูกแก้ววิเศษในตำนาน ในอดีตนั้นปีศาจหน้ายักษ์ตนนี้ เป็นสมุนเอกของราชินีพริสซิลล่า และจงรักภักดีต่อนางมาก ซึ่งมันได้รับคำสั่งให้มาขโมยลูกแก้ววิเศษทั้งสองลูก คือลูกแก้วแห่งไฟและลูกแก้วแห่งดิน ซึ่งเป็นของวิเศษในตำนานเมื่อพันปีที่แล้ว มันได้ขโมยลูกแก้ววิเศษแห่งดินไปได้สำเร็จเพียงลูกเดียว และเปลี่ยนแปลงรูปร่างของลูกแก้วลูกนี้ใหม่ให้กลายเป็นรูปแหวนแทน และตั้งแต่นั้นมาเจ้ายักษ์ตนนี้ก็นำพลังของลูกแก้ววิเศษแห่งดินไปใช้ในทางที่ผิด สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นอยู่เสมอ จนกระทั่งตอนนี้พวกเจ้าก็ได้ปราบเจ้ายักษ์ตนนี้ได้ ดังนั้นข้าจึงอยากมอบแหวนวิเศษวงนี้ให้กับเจ้า” พูดจบตุ่นดินก็ยื่นแหวนวิเศษให้กับเจ้ามาเซบาสเตียน เหตุการณ์นี้ทำให้เหล่าสหายทุกคนถึงกับอึ้ง เนื่องจากการเดินทางในครั้งนี้สามารถรวบรวมของวิเศษอีก ๒ ชิ้น สุดท้ายได้ครบ โดยที่ไม่ได้คาดการณืไว้เลย

หลังจากนั้นเหล่าเทวดา นางฟ้า ทั้งสวรรค์ ต่างพากันขอบคุณเหล่าสหายที่ช่วยปราบเจ้ายักษ์จอมเกรี้ยวนี้ โดยจัดงานเลี้ยงและการแสดงบนสวรรค์ให้พวกเหล่าสหายชม มีทั้งระบำนางฟ้า โชว์การแสดงดนตรีของสวรรค์ การร้องรำทำเพลงต่างๆ อีกทั้งยังมีของกินมากมายที่สามารถนึกอยากกินอะไรก็จะออกมาในทันที มีหน้าซำกินเท่าไรก็ไม่หมดด้วย ในงานนั้นมีการเปิดเวทีให้เดินรำ ซึ่งเหล่าสหายก็ออกไปเดินรำกับเหล่าเทวดาและนางฟ้าอย่างสนุกสนาน เมื่องานเลี้ยงเลิก พวกเขาจึงพักที่สวรรค์ก่อน และในวันรุ่งขึ้นค่อยให้พญานาคย่อนเวลากลับไปในเวลาปัจจุบันเพื่อเหล่าสหายจะได้เดินทางกลับไปยังเมืองแห่งเปลวไฟ เพื่อช่วยเจี๊ยกและชาวเมือง

ลำดับการสอน (๒-๒๖-๑ เพลงระบำนางฟ้า)

- ๑) ครูร้องเพลงระบำนางฟ้าให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (โซ มี เร โด)
- ๓) ครูให้นักเรียนร้องเพลงนี้โดยมีลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้
 - ๓.๑) แบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่สองเริ่มร้องช้ากว่ากลุ่มที่หนึ่ง ๒ จังหวะ
 - ๓.๒) แบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่สองเริ่มร้องช้ากว่ากลุ่มที่หนึ่ง ๒ ห้อง
 - ๓.๓) แบ่งนักเรียนเป็น ๕ กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดทำเดินประกอบเพลง
 - ๓.๔) ให้นักเรียนช่วยกันคิดการควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) และความดังเบา (Dynamic) ให้กับเพลง
 - ๓.๕) ให้นักเรียนช่วยกันคิดเนื้อเพลง

* ฟังร้องเพลงเกียรดิศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนควรร้องระดับเสียงโซ มี เร โดได้ถูกต้อง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนร้องเพลงโดยมีความดังเบา (Dynamic) การควบคุมลักษณะของเสียง (Articulation) ที่ชัดเจน
- ๓) ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น
- ๔) นักเรียนขับร้องประสานเสียงเพลงไล่เลียน (Canon) ร่วมกับผู้อื่นได้โดยร้องด้วยระดับเสียงและรูปแบบจังหวะที่ถูกต้อง
- ๕) นักเรียนจับจังหวะหลักของเพลงและแสดงออกผ่านการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้องและตรงจังหวะ
- ๖) นักเรียนได้เรียบเรียง (Arrange) เพลงให้เกิดความไพเราะตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

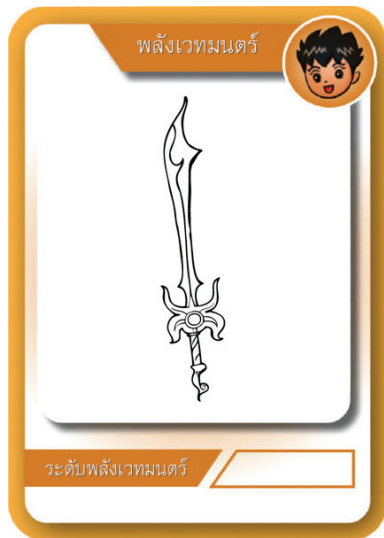
* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒๗ รางวัลของผู้ชนะคือ...ความเร็ว

ร้องระดับเสียงตามครู โดยร้องด้วย
รูปแบบจังหวะที่เร็วกว่าเดิม ๒ เท่า
ลองฟังรูปแบบจังหวะที่ครูตบมือ แล้ว
ตบมือให้เร็วกว่าเดิม ๒ เท่า ฟังดูแล้ว
อาจจะงงนะ แต่ให้ครูทำตัวอย่างให้ดู
แล้วจะเข้าใจได้ทันทีเลยละ

เพลงยานอวกาศ

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม
ถึงเวลานำยานลงจอดแล้ว ตบมือตาม
รูปแบบจังหวะให้เหมือนกับที่ได้ยินนะ
แล้วจะสามารถนำยานลงจอดได้
อย่างง่ายดาย

เมื่อเหล่าสหายกลับมาถึงก็รีบนำดาบไปรักษาอาการของเจี๊ยก และอัคคีก็นัดรวม
ชาวเมืองทุกคนที่ลานประจำหมู่บ้าน เหตุการณ์สำคัญกำลังจะเกิดขึ้น อัคคีจะแก้
คำสาปให้ชาวเมืองแล้ว ร่วมยินดีกันต่อได้ในตอนต่อไปครับ

ตอนที่ ๒๗ รางวัลของผู้ชนะคือ...ความเร็ว

บรรยาย

รุ่งเช้า ทุกคนตื่นมาพร้อมกับเสียงเพลงไพเราะที่ซบซ่านจากเหล่าเทวดาและนางฟ้า ก่อนกลับเหล่าสหายไปหาพญานาคกับตุนดินเพื่ออำลา พญานาคกับตุนดิน ได้ถามถึงแผนการที่จะไปช่วยองค์หญิงเหล่าสหายจึงเล่าให้ฟังทั้งหมดว่าต้องเอาของวิเศษไปช่วยองค์หญิงให้ได้ ก่อนกลับพญานาคกับตุนดินจึงอวยพรให้เหล่าสหาย และเทวดากับนางฟ้าก็ช่วยกันร้องเพลงอวยพรให้เหล่าสหายเดินทางอย่างปลอดภัย หลังจากนั้นเหล่าสหายก็ขึ้นยาน และขับกลับเมือง ระหว่างทางที่กำลังกลับนั้น อัคคีบอกกับเหล่าสหายว่า หากอยากให้นานไปถึงเมืองแห่งเปลวไฟเร็วกว่าเดิมนั้น จะต้องเล่นเกมแข่งกับยานลำนี้ให้ชนะ โดยฟังจังหวะจากยานลำนี้ว่ามันให้มาเร็วหรือช้า หลังจากนั้นให้ตบจังหวะในรูปแบบตรงกันข้าม หากมันให้ช้าแบบไหนให้เราตบจังหวะแบบนั้นในแบบจังหวะเร็ว แต่หากมันให้จังหวะเร็ว ให้เราตบตามมันแต่แบบช้า ถ้าหากชนะยานก็จะเล่นเร็วขึ้น ๑ เท่า เป็นเวลา ๑๐ วินาที เหล่าสหายต่างสนใจ และผลัดกันเล่นเกมแข่งกับยานอย่างสนุกสนาน เพื่อที่จะให้นานเล่นเร็วขึ้นกว่าเดิม จะได้กลับไปหาเจ๊ยกได้เร็วๆ

ลำดับการสอน

- ๑) ครูร้องระดับเสียงที่สร้างจาก ลา โซ มี เร โด โดยมีรูปแบบจังหวะตัวกลม ตัวขาวประจุด ตัวขาว ตัวดำ ให้ครบ ๔ จังหวะ
- ๒) นักเรียนทั้งห้องร้องตาม โดยให้ร้องด้วยรูปแบบจังหวะที่เร็วกว่าที่ครูร้อง ๒ เท่า ซึ่งจะได้เป็นรูปแบบจังหวะที่ครบ ๔ จังหวะพอดี ดังตัวอย่าง

- ๓) ครูอาจดัดแปลงรูปแบบกิจกรรมโดยร้องรูปแบบจังหวะที่มีความยาว ๔ จังหวะ แล้วจึงให้นักเรียนร้องช้ากว่าครู ๒ เท่า

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนร้องระดับเสียงลา โซ มี เร โด ได้ถูกต้อง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนสามารถแปลงรูปแบบจังหวะให้มีความเร็วมากขึ้นหรือช้าลงได้ถูกต้องตามสัดส่วนจังหวะ

บรรยาย

ระหว่างทางที่เหล่าสหายกำลังนั่งอยู่บนยาน อัคคีได้โชว์เครื่องเสียงในยานที่สุดไฮเทค เขาเปิดเพลงให้เหล่าสหายฟัง ทุกคนต่างร้องเพลงกันอย่างมีความสุข และระหว่างนั้นก็เล่นเกมแข่งกับยานต่อเพื่อให้ยานเล่นเร็วขึ้น เมื่อยานลงมาถึงพื้นดิน อัคคีก็บอกกับเหล่าสหายว่า “ฉันจะนำดาบเล่มนี้จุดไฟให้กับเมืองแห่งเปลวไฟขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมันจะสามารถช่วยเจ๊ยกให้หายจากอาการป่วยหนัก และชาวเมืองอีกหลายๆ คนที่กำลังป่วยเช่นกัน” ดังนั้นอัคคีจึงรีบวิ่งเข้าไปในเมืองแห่งเปลวไฟ ด้วยท่าที่รีบร้อน และเขาก็ประกาศให้ชาวเมืองมารวมตัวกันที่กลางลานเมือง แม้ในวันนี้จะมีอากาศหนาวเย็นและมีหิมะตกหนักมากกว่าทุกวัน แต่ชาวเมืองทุกคนก็แห่กันออกมาตรงลานกว้างของเมืองตามที่อัคคีบอก หลังจากที่ชาวเมืองออกมารวมตัวกันตรงลานกว้างของเมืองแล้ว อัคคีก็ประกาศว่า “หลังจากที่เราต้องทนทรามกับอากาศที่หนาวเย็นมาแสนนาน ทั้งๆ ที่เราเป็นเมืองแห่งเปลวไฟ วันนี้ฉันจะทำให้เมืองของเรากลับมามีอากาศอบอุ่นอีกครั้ง”

ลำดับการสอน (๒-๒๗-๑ เพลงยานอวกาศ)

- ๑) ครูตบมือรูปแบบจังหวะที่เคยเรียนมาและให้นักเรียนร้องคำแทนรูปแบบจังหวะ หรือตบมือตามเพื่อทบทวนจังหวะต่างๆ ที่เคยเรียนมา
- ๒) เมื่อนักเรียนเกิดความเคยชินกับรูปแบบจังหวะต่างๆ แล้ว ครูจึงเปิดแผ่นเสียงประกอบการเรียนให้นักเรียนฟังและร้องคำแทนรูปแบบจังหวะ หรือตบจังหวะตามรูปแบบจังหวะต่างๆ ในเพลงที่ได้ยินให้ถูกต้อง

* ฟังร้องเพลงเกียรดิศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนสามารถตบมือรูปแบบจังหวะต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
- ๒) การใช้คำแทนรูปแบบจังหวะต่างๆ ทำให้นักเรียนจดจำรูปแบบจังหวะได้ง่ายขึ้น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒๘ เปลวไฟที่หายไป

ร้องเพลงอิทธิฤทธิ์คาบเพลง
*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เต็ม

ในที่สุดก็จะได้เห็นสักทีว่าคาบเพลงนั้น
มีอำนาจอย่างไร ร้องได้แล้วอย่าลืม
ตบมือประกอบจังหวะให้กับเพลง
ด้วยล่ะ

พระอาทิตย์ฉายแสงท่ามกลางเมืองของอัคคีอีกครั้ง สร้างความปลาบปลื้มใจกับชาวเมืองยิ่งนัก แต่ภารกิจนี้เป็นแค่จุดเริ่มต้นของอัคคีเท่านั้น เหตุการณ์จะดำเนินต่อไปอย่างไร ติดตามได้ในตอนต่อไปครับ

เพลงอิทธิฤทธิ์ดาบเพลิง

ทำนอง : ณัฐนุชา ศศิประภา

คำร้อง : พรสุรัช อินตะขันธ์

Allegro

ดาบ แห่งไฟ สวรรค์ โปรดจง มอบ พลังเพื่อนำเปลวไฟ กลับ มา

5

จง ได้ความเหน็บหนาว เปลี่ยนเมืองนี้ ให้กลับไปอบอุ่นเหมือนดังเดิม

9

แต่เมื่อ ปักดาบแห่งไฟ ความหนาว ก็ยังคงอยู่

13

เหตุ ใด ความ อบอุ่น ยัง ไม่ ยอม ที่ จะ กลับ มา

17

ดาบ แห่งไฟสวรรค์ โปรดจง มอบ พลัง เพื่อนำ เปลวไฟ กลับ มา

21

จง ได้ความเหน็บหนาว เปลี่ยนเมืองนี้ ให้ กลับไปอบอุ่นเหมือนดัง เดิม

ตอนที่ ๒๔ เปลวไฟที่หายไป

บรรยาย

เมื่อพุดจบ อัคคีก็เอาดาบวิเศษปักลงบนพื้นดินที่ถูกปกคลุมด้วยหิมะซึ่งเย็นมาก ชาวเมืองทุกคนต่างตั้งใจมองอย่างมีความหวังแต่กลับไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น อากาศที่หนาวเหน็บและพายุหิมะยังคงเหมือนเดิม อัคคีรู้สึกแปลกใจมากที่ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ชาวเมืองต่างผิดหวังและแยกย้ายกันกลับบ้านเพื่อหาที่อุ่นๆ อยู่ อัคคีรู้สึกผิดหวังมาก จึงทรุดตัวลง และพูดกับดาบวิเศษแห่งไฟว่า “ขอฉันยืมพลังของเธอเพื่อช่วยเหลือชาวเมืองแห่งนี้เถิด” ทันใดนั้นระหว่างที่ชาวเมืองแต่ละคนกำลังจะเปิดประตูที่หน้าบ้านของตนก็พบว่า หิมะที่เกาะตามประตูได้หายไปหมดแล้ว ทุกคนค่อยๆ เหลียวมามองที่อัคคีด้วยความแปลกใจ และทันใดนั้นเอง พระอาทิตย์ดวงใหญ่ที่ส่องแสงแรงกล้าก็ค่อยๆ โผล่ขึ้นทำให้เปลวไฟจากดวงอาทิตย์ขนาดใหญ่ ฉายแสงสว่างไปทั่วทั้งเมือง

เสียงโห่ร้องเกิดขึ้น แววดาของชาวเมืองเริ่มมีความหวังกับชีวิตขึ้นมาทันที คนแก่บางคนถึงกับร้องไห้เนื่องจากความดีใจ เพราะคิดว่าชีวิตนี้คงไม่มีโอกาสได้เห็นแสงอาทิตย์อีกแล้ว ขณะนี้หิมะเริ่มค่อยๆ หายไปทุกคนในเมืองออกมาฉลองกันท่ามกลางแสงแดด ต้นไม้ที่เคยถูกหิมะปกคลุมก็ได้รับแสงอาทิตย์และเจริญเติบโตขึ้นอีกครั้ง เมื่อเจียกโดนแสงแดดจากดวงอาทิตย์ก็ค่อยๆ พ้นจากอาการไข้ ส่วนต้นข้าวเองก็รู้สึกปลายปลี้มกับชาวเมืองไปด้วย และเขารู้สึกว่าเขาไม่เคยเห็นคุณค่าของแสงอาทิตย์เลย แต่เหตุการณ์ในเมืองแห่งนี้ เปลวไฟนี้ได้สอนให้เขาเห็นคุณค่าของแสงอาทิตย์ว่ามันมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อมนุษย์มากเพียงใด

ลำดับการสอน (๒-๒๔-๑ เพลงอิทธิฤทธิ์ดาบเพลิง)

- ๑) ครูร้องเพลงอิทธิฤทธิ์ดาบเพลิงให้นักเรียนฟัง
- ๒) นักเรียนร้องตาม และให้ครูฟังความแม่นยำของระดับเสียงที่นักเรียนร้อง (ลา โซ มี เร โด) รวมถึงความถูกต้องของเสียงต่อเนื่อง (Legato)
- ๓) ครูแบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่ม โดยให้กลุ่มที่ ๒ ตบมือหรือเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะเพลง

* ฟังร้องเพลงเกียรดิยศ เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

- ๑) นักเรียนควรร้องระดับเสียงลา โซ มี เร โดได้ถูกต้อง โดยร้องด้วยระดับเสียงที่เหมาะสมกับช่วงเสียงของนักเรียน
- ๒) นักเรียนสามารถตบมือหรือเล่นเครื่องดนตรีประกอบด้วยรูปแบบจังหวะต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง
- ๓) นักเรียนสามารถร้องเพลงโดยแสดงออกถึงเสียงต่อเนื่อง (Legato) ได้อย่างชัดเจน
- ๔) ฟังให้นักเรียนมีความสามารถในการร้องเพลงร่วมกับผู้อื่น

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๒๙ ของวิเศษที่ไร้พลัง

*ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้เพื่อ
สะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

มาช่วยกันฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ชื่นชอบ
กันเถอะ อาจจะเป็นเพลงสมัยนิยมที่รู้จัก
หรือเป็นเพลงพื้นบ้านต่างๆ ก็ได้นะ

เหล่าสหายยังไม่สามารถเรียกพลังจากของวิเศษที่ได้มา แต่พวกเขาก็จะพยายามที่จะ
หาพลังจากของวิเศษต่อไป หรือแท้จริงแล้วของวิเศษทั้งหมดไม่มีพลังอะไรเลยกันแน่
ติดตามกันได้ในตอนต่อไปครับ

ตอนที่ ๒๙ ของวิเศษที่ไร้พลัง

บรรยาย

เมื่อทุกอย่างในเมืองนี้กลับมาเป็นเหมือนเดิม สิ่งเดียวที่ทำให้พวกเขาสบายใจก็คือ เมืองนี้ไม่มีเวลากลางคืน เนื่องจากพระอาทิตย์จะขึ้นตลอดเวลา ทำให้เหล่าสหายนอนไม่หลับ เจียกกับเซบาสเตียนที่มีขนเยอะ ก็รู้สึกร้อนขึ้นมาทันที ในเมื่อเหล่าสหายทุกคนนอนไม่หลับ เจียกก็เลยบอกให้ทุกคนเอาของวิเศษของตนที่ได้ออกมาวางรวมกันบนโต๊ะกินข้าวในห้องครัวของอัคคี ของวิเศษทั้งหมดมี ๔ ชิ้น คือ ลูกแก้วแห่งสายลม ไข่มุกแห่งสายน้ำ ดาบแห่งไฟ และแหวนแห่งดิน ทุกคนพยายามหาทางใช้พลังจากของวิเศษเหล่านี้ แต่ก็ไม่ได้ผล ทุกคนต่างมึนงงเพราะไม่รู้ว่าจะนำพลังจากของวิเศษเหล่านี้เอามาใช้ในการช่วยองค์หญิงได้อย่างไร

เจียกจึงบอกทุกคนว่าไม่เป็นไร ถึงแม้ตอนนี้เราจะยังไม่รู้วิธีใช้ แต่ฉันเชื่อว่าเมื่อถึงเวลา เจ้าของของมันก็จะรู้วิธีใช้เองแหละ และเจียกได้สั่งให้ทุกคนไปนอนหลับพักผ่อน แม้ว่าแสงแดดยังคงจ้าก็ตาม เพราะว่าพรุ่งนี้ทุกคนจะต้องออกเดินทางไปช่วยองค์หญิงแล้ว ด้วยแสงแดดที่จ้าทำให้เหล่าสหายนอนไม่หลับ พวกเขาอนดั้นไปดั้นมา ในใจก็คิดแต่เรื่องการเดินทางวันพรุ่งนี้ ว่าพวกเขาจะต้องเจออะไรบ้าง ความยากลำบากกำลังรอพวกเขาอยู่ แต่เนื่องจากความอ่อนเพลีย ทุกคนก็นอนหลับไปในที่สุด

ลำดับการสอน

* ฟังร้องเพลงเกียรติก เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตอนที่ ๓๐ ภารกิจช่วยเหลือองค์หญิงเริ่มต้นอีกครั้ง

“ฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ครูกำหนดให้ เพื่อสะสมระดับพลังเวทมนตร์เพิ่ม

มาช่วยกันฝึกร้องเพลงต่างๆ ที่ชื่นชอบกันเถอะ อาจจะเป็น เพลงสมัยนิยมที่รู้จัก หรือเป็น เพลงพื้นบ้านต่างๆ ก็ได้นะ

การเดินทางเพื่อช่วยเหลือองค์หญิงได้เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง แต่ตอนนี้ต้นข้าวได้เพื่อนใหม่เพิ่มขึ้น มา ๒ คนคือ เนคมิทและอัคคี หวังว่าพวกเขาจะคอยช่วยเหลือและเป็นเพื่อนที่ดีซึ่งกันและกันตลอดไป การช่วยเหลือองค์หญิงยังคงมีอุปสรรคอีกมากมายรอเหล่าสหายอยู่ พวกเขาจะฝ่าฟันจนประสบความสำเร็จได้หรือไม่ ติดตามเรื่องราวของเหล่าสหายได้ในตอนต่อไปนะคะ

ตอนที่ ๓๐ การกิจช่วยเหลือองค์หญิงเริ่มต้นอีกครั้ง

บรรยาย

เหล่าสหายเริ่มออกเดินทางออกจากเมืองแห่งเปลวไฟ โดยอัคคีได้ขออาสาร่วมเดินทางไปช่วยเหลือองค์หญิงด้วย เมื่อถามถึงสาเหตุที่อัคคีอยากร่วมเดินทาง อัคคีก็ไม่ยอมบอกเหตุผล จนในที่สุดเหล่าสหายก็เลิกถาม และยอมให้อัคคีร่วมเดินทางเพื่อไปช่วยเหลือองค์หญิงด้วยกัน ดังนั้นเหล่าสหายจึงเริ่มออกเดินทางและมุ่งหน้าไปยังปราสาทมืด ที่องค์หญิงถูกขังไว้ โดยฝีมือของเทียแมท หนึ่งในสมุนเอกที่เก่งกาจของราชินีพริสซิลล่า โดยที่เหล่าสหายหารู้ไม่ว่าในตอนนี้เทียแมทและเหล่าขุนพลทหารของมันได้รู้ข่าวเกี่ยวกับการเดินทางและการรวบรวมของวิเศษทั้งหมดที่เหล่าสหายได้รวบรวมมาเพื่อปราบเทียแมทแล้ว ดังนั้นเทียแมทจึงเตรียมทหารฝีมือเยี่ยมไว้มากมายเพื่อจะจัดการกับเหล่าสหายให้สิ้นซาก และขโมยของวิเศษจากเหล่าสหายมาเป็นของตน

ลำดับการสอน

* ฟังร้องเพลงเกียรติก เช่น เพลงชาติ รวมถึงนำเพลงปลุกใจ และเพลงต่างๆ ที่อยู่ในบริบทสังคมมาขับร้อง

ความคาดหวัง

* ร้องเพลงชาติ และเพลงปลุกใจ โดยเน้นด้านการออกอักขระที่ถูกต้อง รวมถึงร้องเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

ตัวอย่าง
เพลงเกียรติยศ และเพลงต่างๆ ในบริบทสังคม

เพลงชาติ

คำร้อง : พันเอกหลวงสารานุประพันธ์ (นवल ปาจิณพยัคฆ์)

ทำนอง : พระเจนดุริยางค์ (ปิติ วาทยะกร) หรือชื่อเดิม ปีเตอร์ ไรท์ (Peter Feit)

13 ประเทศไทยรวมเลือด เนื้อชาติเชื้อไทย เป็นประ ชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน อยู่ดำรงคง ไว้ได้ทั้งมวล

ด้วยไทย ล้วน_หมาย_ รัก สามัคคี ไทยนี้ รัก สงบ แต่ ถึง รบ ไม่ขลาด_ เอ ก ราช จะ ไม่ ให้ ใครข่ม

24 ขี่_____ ส ละ_ เลือด ทุก หยาด เป็นชาติ พลี_____ เถ-ลิง ประเทศชาติไทย ท วิ มีชัย ช โย

เพลงสรรเสริญพระบารมี

คำร้อง : สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

ทำนอง : ปโยตร์ ชูรอฟสกี (Pyotr Schurovsky)

7

ข้า วั ร พุ ท ธิ เจ้ า เ อ ม โ น และ ศี ระ กราน นบ พระ ภู มิ บาล บุ ญ ติ เรก

13

เอก บ ร ม จั ก ์ ริน พระ ส ยา ์ มินทร ์ พระ ย ศ ยั ิง ยง เย็น ศี ร เพราะพระ บ ริ บาล

18

ผล พระ คุณ ธิ รัก ษา ปวง ประ ชา เป็น สุข สานต์ ์ ขอ บรร ดาล ธิ ประ สงค์ ์

24

ใด จง สฤษฏ์ ์ ตั้ง หวัง วั ร ห ฤ ทัย ์ คุ จ ฤ วย ัย ์ ช โย

เพลงสดุดีมหาราชา

คำร้อง : ชาลี อินทรวิจิตร - สมาน กาญจนผลิน

ทำนอง : สุรัตน์ พุกกะเวส

12

ขอ เตะ ษะ องค์ พระ ประ मुख ภู มิ พล มิ่ง ขวัญ ปวง ขน ประ ชา ชาติ ไทย
ขอ เตะ ษะ องค์ สม เด็จ พระ รา ชี นี้ คู่ บุญ บาร มี จัก รี เกริก ฟ้า

12

ม หา ราช ชัด ดิ ย ภู ว ไนย คุง ร่ม โพิธิ ร่ม ไทโร ของ ปวง ประ ชา
องค์ สม เด็จ พระเจ้าอยู่ หัว มหา รา ชา ข้า พระ พุท ธิ

1.

22

เจ้า ขอ ส คุ ดี อ่า องค์ พระ ส ยม บรม รา ชันย์ ขวัญ หล้า เปลง บุญ ญา สม ส

2.

33

ง่า บา ร มี ผอง ข้า พระ พุท ธิ เจ้า น้อม เก้า ขอ อัญ ชู ติ ส คุ

40

ดี ม หา รา ชา ส คุ ดี ม หา รา ชี นี้

เพลงสยามมานุสติ

คำร้อง : พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทำนอง : นารถ ถาวรบุตร

หาก ส ยาม_ ยั้ง_ อยู่ ยั้ง_ ยืน_ ยง เรา ก็เหมือน อยู่ คง ชีพ_____ ด้วย
ราน_ ใคร_ รุก ค้าว_ แคน_ ไทย ไทยรบ จน สุด ใจ ขาด_____ ดิน

5

หาก ส ยาม พิ นาศ ลง ไทย อยู่ ได้ ฤา เรา ก็ เหมือน
เสีย เนื้อ เลือด หลั่ง_ ไหล ยอม สละ สิ้น แด เสีย ชีพ ไป

10

มอด_ ม้วย หมด สิ้น ส กุล_ ไทย ใคร_ งาม
เสีย_ สิ้น ชี้อ ก้อง_ เกียรติ

เพลงของขวัญจากก้อนดิน

คำร้อง ทำนอง : นิติพงษ์ ห่อนาค

$\text{♩} = 80$

เรา ทุก คน ก็ เหมือน ก้อน ดิน แค ก้อน หนึ่ง เพราะ บาง ไร ค่า ไร ความ หมาย อ่อน

5

10 แอเหมือนโคลน ไหล ไป ตามทางเรื่อยไป เมื่อ น้ำแห้ง ไป ก็ แตก ระ แหง มี พ ลัง เพียง แค แรง

15 เดียว ที่ ยึด เรา เหนียว รัง เรา ไว้ ให้ กล้า แข็ง รวม ผู้ คน มาก มาย ให้ ทรง พ ลัง แข็ง แรง

19 รวม เม็ด ดิน ทุก เม็ด ให้ เป็น แผ่น ดิน เรา ก็ ฐึ่ พ่อ ต้อง เหนื่อย สัก เพียง ไหน

ต้อง ลำ บาก ใจ กาย ไม่ เคย สิ้น เพราะ พ่อ ฐึ่ พ่อ คือ พ ลัง แห่ง แผ่น ดิน ให้

23 1.

เรา พอ อยู่ พอ กิน กัน ต่อ ไป__ หากจะ หา ของ ขวัญ ให้ พ่อ ลัก กล่อง เรา ทั้ง สอง จะ พร้อม กัน ได้ ใหม่

28

__ บวก กัน เป็น ดิน เดียว ให้ พ่อ ได้ สุข ใจ__ ไม่ ต้อง เหนื่อย เกิน ไป อย่าง ที่ เป็น__ มา__

33 2.

หา ของ ขวัญ ให้ พ่อ ลัก กล่อง เรา ทั้ง สอง จะ พร้อม กัน ได้ ใหม่__ บวก กัน เป็น ดิน เดียว ให้

38

พ่อ ได้ สุข ใจ__ ไม่ ต้อง เหนื่อย เกิน ไป อย่าง ที่ เป็น__ มา__ ช่วย กัน

41

ทำ ความ ดี ให้ พ่อ ได้ สุข ใจ__ ไม่ ต้อง เหนื่อย เกิน ไป อย่าง ที่ แล้ว__ มา__

เพลงภูมิแผ่นดิน นวมินทร์มหาราชา

คำร้อง : ชาลี อินทรวิจิตร - อาจันต์ ปัญจพรรค - สุพล โทณะวนิก - เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ - คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ

ทำนอง : สง่า อารัมภ์ - นคร ฤทธิรงค์ - เรืออากาศตรี ศ.พิเศษ ดร.แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ - ประสิทธิ์ พยอมยงค์

บุญ ของ แผ่น ดิน ไทย พ่อ หลวง บัน ดาล ให้ ที่ ใน ยู่ ณ มี ข้าว น้ำ ริน ดิน ดี ใคร เล่า ทุกข์

6

ใด เห็น ไป บรร เทา ด้วย พระ บาท เกือบ ศ ต วรรษ ๖ นำ ไทย ทั้ง ชาติ พัน ภัย แผ่น ดิน ถิ่น เมือง

11

ทอง ผ่าน พัน โปย ภัย เนือง นอง พระ ทรง คุ่ม ครอง ไทย ไว้ ๖ เป็น พ ลัง แผ่น ดิน ส

15

มาน พ ลัง ชี วิญ ของ ชน ชาว ไทย อุ่ นใจ ไพร่ ฟ้า พระ บุญ ญา เกริก ไกร ภู มิ พล ม หา รา ชา

20

อ่า องค์ สุ ริย์ ศรี มี ธรรม ส่อง ปก ครอง อย่าง ทรง พระ

26

เมต_ ตา ดุจ บิ คร เหล่า ประ ชา ทุกข์ ร้อน ได ได กราย มา ไห้ ฟ้า เป็น ดั่ง ฝน ดับ ไฟ ภูมิ ใจ

31

ไทย ร่วม ร้อย หัว ใจ ร่วม ฝ้ ร่วม หวัง ภูมิ พ ลัง แผ่น ดิน ถิ่น นี้ ยิ่ง ใหญ่ ภูมิ ประ

35

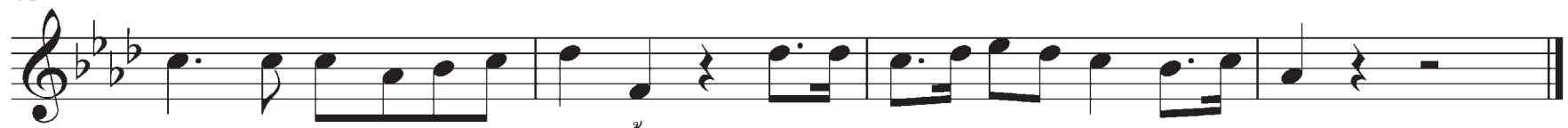
วัติ ประ ชา ชาติ ภูมิ ไผ ท ภาค ภูมิ ประ ชา ชัย ภูมิ พ ลัง แผ่น ดิน เทิด ใ้ นบ น้อม เทิด ทู น ฐ เหนือ

40

— เกล้า ส ราชู นาน เนา ท ทัย สุข ล้า สม จินต์ เพรศ แพรว

43

— พิ พัฒน์ เกท ภัย พ่าย แพ้ สิ้น น ว มินทร์ ม หา รา ชา ภู มิ พล

เพลงต้นไม้ของพ่อ

คำร้อง : นิตยพงษ์ ห่อนาค - อภิไชย เย็นพูนสุข

ทำนอง : อภิไชย เย็นพูนสุข

♩ = 70

6 นาน มา แล้ว พ่อได้ ปลุก ต้น ไม้ไว้ให้ เรา_____ เพื่อวันหนึ่งจะ บัง ลม หนาว_____ และ
จน วัน นี้ ได้เงา แห่ง ต้น ไม้ ต้น ใหญ่_____ ลูก ได้ อยู่ ได้คอย อา สัย_____ แผ่น

11 คอย เป็น ร่ม เงา_____ ปลุก ไว้ เพื่อ พวก เรา_____ ทุก ทุก คน_____ พ่อใช้ เหงื่อ แทน น้ำ รด ลง ไป_____
ดิน ยัง กว้าง ไกล แต่เหมือน ว่า หัว ใจ พ่อ กว้าง กว่า_____ ลูก ที่ เกิด ตรง นี้ นั้น ยัง อยู่_____

16 เพื่อให้ ผลิดอก ใบ ออก ผล_____ ให้ เรา ทุก ทุก คน_____ เติบ โตอย่าง ร่ม เย็น ใน บ้าน เรา_____
และยัง อยู่เพื่อ คอย รัก ษา_____ จะ รวม ใจ เข้า มา_____ จะ มี เพียงสัจ ญา_____ ใน หัว ใจ_____

21 ผ่าน มา แล้ว ห่า สิบ ปี_____ ต้น ไม้ นั้น สูง ใหญ่_____ ลม แรงเท่าไร ก็ บรรเทา_____ ออก
จาก วัน นี้ สัก หมื่น ปี_____ ต้น ไม้ ที่ พ่อ ปลุก_____ ต้อง สวยต้องจ ด งาม_____ และยิ่ง ใหญ่_____ สืบ

24 1. _____ 2. _____
เรา ยัง มี วัน_____ ต่อ ไป_____ ไม้ ของ พ่อ _____ ยัง จด งาม

เพลงพม่าเขว

ทำนอง : ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง
คำร้อง : คุณหญิงชื่น ศิลปบรรเลง

1
เขว เขว เขว เส แสร้ง แต่ง เป็น พ ม่า

5
เขว เขว เขว เส แสร้ง แต่ง เป็น พ ม่า ถือ

9
กลอง ย่าง ย่อง ออก มา เอา ว่า ทุง ยา บา เด เอา ว่า ทุง

13
ยา บา เด เด เต้ เด เด เด เด

17
หมูน หมูน หมูน หมูน ตัว ก้ม หัว นิด หน้อย

21
หมูน หมูน หมูน หมูน ตัว ก้ม หัว นิด หน้อย เสียง

25
 เพลง ดัง น้อย น้อย นอย เอา ว่า ทุง ยา บา เด เอา ว่า ทุง

29
 ยา บา เด เด เด เด เด เด เด

33
 เสียง เสียง เสียง เสียง กลอง เทิด เทิง เทิ่ง บ้อง

37
 เสียง เสียง เสียง เสียง กลอง เทิด เทิง เทิ่ง บ้อง ฟ้อน

41
 รำ ตาม จัง หวะ กลอง เอา ว่า ทุง ยา บา เด เอา ว่า ทุง

45
 ยา บา เด เด เด เด เด เด เด

เพลงพ็อนเงี้ยว

ทำนอง : ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

คำร้อง : ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

ขอ อวย ชัย พุท ธิ ไกร ช่วย_ คำ ทรง คุณ เลิศ_ ล้า ไป ทุก ท้า ตัว_ ตน จง ได้ รับ สรร พ

11

มิ่ง มง คล_____ นา ท่าน นา ขอ เท วา ช่วย รัก ษา เด็ด ขอ ฮื่อ อยู่ สุ ขา โดย ธรร มา นุ ภาพ

20

เจ้า เทพ พ ดา ช่วย เสา ฮื่อ เป็น มิ่ง มง_____ คล_____ สั้ง_____ มา นุ ภาพ เจ้า ช่วย เนะ นำ

29

ผล สรร พ มิ่ง ท้า ไป เหนอ_____ มง_____ คน เทพ พ ดา ทุก แห่ง หน ขอ บัน ดล ช่วย_ คำ_ จิม

เพลงสบาย สบาย

ทำนอง : กฤษณ์ โชคทิพย์พัฒนา

คำร้อง : เรวัต พุทธินันท์

ส บาย ส บาย_____ ถูก ใจ ก็ คบ กัน ไป_____ เพราะ

7
ฉัน เป็น คน ไม่ สน อะไร_____ ไม่ เคย คิด กวน ใจ ใคร_____ ส บาย ส บาย_____ หาก เรา จะ

13
คบ กัน ไป_____ ฉัน ขอ เพียง ความ รัก และ จริง ใจ_____ ไม่ เคย ต้อง การ อะไร

18
_____ ส บาย ส บาย_____ แล้ว เธอ ก็ คง เข้า ใจ_____ เรา นั้น จะ อยู่ เรียน

24
รู้ กัน ไป_____ จะ ทุกข์ จะ สุข_____ เพียง ไหน_____ ส บาย ส บาย_____ แม้ วัน

29
ใด ที่ ใจ เธอ เปลี่ยน_____ ไม่ เห็น จะ แปร อก เมื่อ รู้ จาก ปาก ว่า คิด จะ จาก ฉัน ไป

34
_____ ก็ คง เข้า ใจ_____ ว่า เธอ ต้อง ไป_____ ก็ คง เสีย ใจ และ คง เสีย ดาย_____

39
_____ แต่ ก็ ยัง ส บาย_____ หาก เธอ จะ หัก กัน ไป_____ เพราะ ฉัน เป็น คน ไม่

45
ฝืนใจใคร ก็ คง เลิก รา กัน ไป__ แบบ ส บาย__ ส บาย

52

61
ส บาย ส บาย__ แล้ว เธอ ก็ คง_เข้า_ใจ__ เรา

68
นั่น จะ อยู่_ เรียน รู้_ กัน ไป_ จะ ทุกข์ จะ สุข_เพียง ไหน_ ส บาย ส บาย_ แม่ วัน

74
ใด ที่ ใจ เธอ เปลี่ยน__ ไม่ เห็น จะ แปร ลก เมื่อ รู้ จาก ปาก ว่า คิด จะ จาก_ฉัน_ไป

79
ก็ คง เข้า ใจ__ ว่า เธอ ต้อง ไป__ ก็ คง เสีย ใจ และ คง เสีย ดาย__

84
แต่ ก็ ยัง ส บาย__ หาก เธอ จะ ทั้ง กัน ไป__ เพราะ

89
ฉัน เป็น คน ไม่ ฝืนใจใคร_ ก็ คง เลิก รา กัน ไป__ แบบ ส บาย__ ส บาย

เพลง Let it be

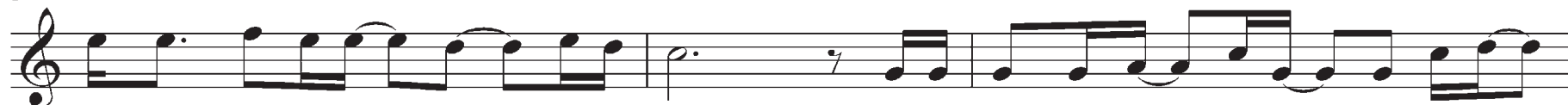
ทำนอง : John Lennon / Paul McCartney

คำร้อง : John Lennon / Paul McCartney

When I find my self in time of trou- ble Mo- ther ma - ry comes to me
when the brok - en heart peo- ple liv - ing in the world a- gree

3

s- peaking word of wis - dom let it be And in my ho - ur of dark - ness she is
There will be an ans - wer let it be For though they may be part - ed there is

6

stay - ding right in front of me s- peaking word of wis- dom let it be let it be let it be
still a chance that they will see There will be an ans - wer let it be let it be let it be

10

let it be whis - per words of wis- dom let it be And be let it be let it be let it be
let it be There will be an ans - wer let it

15

let it be whis - per words of wis - dom let it be let it be let it be let it be

20

— let it be— whis - per words of wis - dom— let it be And when the night is clou - dy There is—

24

still a light— that shines on me— shine on un - till to - mor - row— let it be I wake up to— the sound of mu - sic—

28

mo - ther ma - ry comes to me— s - peaking words of wis - dom— let it be let it be— let it be— let it be

32

— let it be— There will be an ans - wer— let it be let it be— let it be— let it be

36

— let it be— Whis per words of wis - dom— let it be

รายชื่อคณะผู้จัดทำ

ผู้ตรวจต้นฉบับ

รศ.ดร.สุกฤษฎี เจริญสุข
ดร.สมชัย ตระการรุ่ง

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นายณัฐนุชา ศศิปุราณะ

ผู้เรียบเรียงและจัดทำต้นฉบับ

นายณัฐนุชา ศศิปุราณะ
นางสาวพรชนัน สุริวิชัย
นายกมลธรรม เกื้อบุตร
นายณัฐ เชียงทอง
นายเชาวน์วุฒิ อรุโณทอง
นางสาวกฤตินี เงินสมบัติ
นางสาวปวรินทร์ ลีลาวิวัฒน์
นายศักดิ์พล มิตรประยูร
นางสาวพรสุรัช อินต๊ะขันธ์
นายณัฐ เชียงชนะ
นางสาวปริณานันท์ พร้อมสุขกุล
นางสาวปณณพัสดร์ ธรรมรัตน์

ประพันธ์และเรียบเรียงบทเพลง

นายณัฐนุชา ศศิปุราณะ
นางสาวพรชนัน สุริวิชัย
นายกมลธรรม เกื้อบุตร
นายณัฐ เชียงทอง
นายศักดิ์พล มิตรประยูร
นางสาวพรสุรัช อินต๊ะขันธ์

คณะนักดนตรี

นางสาวแก้วกมล ทองมอญ
นายณัฐนุชา ศศิบุราณะ
นางสาวพรชนัน สุรวิชัย
นางสาวปวรินทร์ ลีลาวิวัฒน์
นายณัฐ เชียงทอง
นายศักดิพล มิตรประยูร
นางสาวพรสุรัช อินตะขันท์

ออกแบบเนื้อเรื่องและกิจกรรม

นายศักดิพล มิตรประยูร
นางสาวพรสุรัช อินตะขันท์

ปกและภาพประกอบ

นายสุทธิพงษ์ ภาคทรง
นายนพพร ทรัพย์เย็น
นางสาวพุทธิรา มาสาซ้าย
นายฉัตรชัย เทียนลิน

ออกแบบและจัดหน้า

นางสาวพัทธนันท์ ชัดติยะมาน

